

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 35

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 15 de maig del 2012

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 3419/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Torres i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a arribada de creuers a Sant Antoni de Portmany. 1579
 - 2) RGE núm. 3430/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla de retallades i pla de mesures de creixement. 1580
 - 3) RGE núm. 3432/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a elecció de llengua. 1581
 - 4) RGE núm. 3421/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estudis professionals de formació professional (FP) a la família marítimopesquera. 1582
 - 5) RGE núm. 3424/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaime Fernández i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aplicació del Reial Decret Llei 13/2012, de 30 de març, a les Illes Balears. 1583
 - 6) RGE núm. 3427/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Josefina Santiago i Rodríguez, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a reducció d'horaris als centres de salut. 1583
-
-

- 7) RGE núm. 3425/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a segona edició de la competició Thomas Cook Ironman a Alcúdia. 1584
- 8) RGE núm. 3431/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a línies vermelles. 1585
- 9) RGE núm. 3418/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a llicència exprés. 1586
- 10) RGE núm. 3429/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a interins afectats per les retallades. 1587
- 11) RGE núm. 3417/12**, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora de la línia de fangs de la depuradora de Lluçmajor. 1588
- 12) RGE núm. 3422/12**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a prestacions tramitades durant el primer trimestre d'enguany en matèria de dependència. 1589
- 13) RGE núm. 3434/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pàrquing de Son Espases. 1590
- 14) RGE núm. 3420/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte Erasmus per a joves emprenedors. 1591
- 15) RGE núm. 3423/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions de coordinació en matèria de competències compartides. 1592
- 16) RGE núm. 3426/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pla de mesures per afavorir el creixement. 1593
- 17) RGE núm. 3428/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a rescat dels bancs. 1594
- 18) RGE núm. 3433/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Sociás, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a tancament d'hospitals públics. 1595
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 3156/12**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a reorganització de l'espai d'atenció sanitària. 1597
- III. MOCIÓ RGE núm. 3360/12**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en gestió pública, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 2226/12. 1602
- IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 5807/11**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, de modificació de la Llei 12/2006, de 20 de setembre, per a la dona. 1609
- V. Adopció d'acord sobre la proposta de la Mesa d'aplicar el procediment directe i en lectura única al Projecte de llei RGE núm. 3121/12**, de mesures urbanístiques per a l'execució del Centre Internacional de Tennis Rafael Nadal. 1617
- VI. Debat i votació, si n'és el cas, del Projecte de llei RGE núm. 3121/12**, de mesures urbanístiques per a l'execució del Centre Internacional de Tennis Rafael Nadal. 1617
-

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé començarem el plenari d'avui. El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 3419/12, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Torres i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a arribada de creuers a Sant Antoni de Portmany.

Primera pregunta RGE núm. 3419/12, relativa a arribada de creuers a Sant Antoni de Portmany, que formula el diputat Sr. Josep Torres i Cardona del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. TORRES I CARDONA:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Turisme, l'impacte econòmic que va produir l'any passat a Eivissa el turisme de creuers es pot situar al voltant de 7,5 milions d'euros, una xifra record, i que, segons les estadístiques oficials de l'Autoritat Portuària, aquesta està en clara recuperació i amb previsions de creixement. Que conjuntament amb dades com que el 49% dels viatgers han triat el creuer per fer escala a l'illa d'Eivissa i que el 51% recomanaria visitar l'illa a familiars, amics i coneguts tot això ens parla de la importància que té aquest segment de l'oferta per a l'illa d'Eivissa i del seu potencial de creixement.

Actualment aquesta activitat de creuers es centra en el port d'interès general d'Eivissa, però sabem de l'interès de navilieres i concessionaris d'incloure a les seves escales els ports autonòmics, entre ells el port de Sant Antoni, la qual cosa ens brinda l'oportunitat, que no podem deixar passar, d'ampliar l'oferta d'aquesta destinació que pel fet de ser pionera a l'illa d'Eivissa està necessitada de reconversió i de projectes que millorin infraestructures i que diversifiquin l'oferta turística, sent aquesta, des de fa temps, una demanda tant de l'ajuntament com del poble de Sant Antoni. És perquè això sigui possible que és necessari habilitar llocs d'amarraments per a aquests creuers i dur a terme les gestions necessàries per aconseguir que el port de Sant Antoni sigui declarat port Schengen.

Sabem, Sr. Conseller, les dificultats que té aquesta tasca, d'una banda les econòmiques, que tots ja coneixem, i que la tramitació de port Schengen és un expedient complex i que pot anar per llarg, per la qual cosa, i mentrestant per no perdre l'oportunitat, caldrà buscar fórmules com les que ja existeixen a altres destinacions com és fondejar en lloc d'amarrar i que els passatgers puguin desembarcar mitjançant un servei d'embarcacions.

Vostè, Sr. Conseller, en la seva visita a Eivissa ens va dir que aquest era un tema prioritari per a vostè i que es posava mans a l'obra i com hem pogut constatar aquest cap de setmana amb l'arribada del primer creuer després de vint-i-nou anys aquesta feina que ens va anunciar comença a donar els seus fruits, per la qual cosa el volem felicitar, Sr. Conseller. És per conèixer quines són aquestes feines que es fan que li volem preguntar quines gestions s'han fet des de la Conselleria de Turisme i Esports per possibilitar l'arribada de creuers al port de Sant Antoni a Eivissa. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sr. Diputado. Desde la Conselleria de Turismo se están haciendo vía Ports IB una serie de reuniones, se están teniendo reuniones bastante fluidas con el sector, para conseguir la llegada de cruceros no sólo al puerto de Sant Antoni sino en general a los puertos autonómicos.

Los objetivos en los que se está trabajando en estos momentos son dos, en primer lugar, la declaración de puertos Schengen de los puertos de San Antonio y Ciudadela, como puertos fronterizos del territorio europeo; la declaración de puerto Schengen implica que puedan llegar cruceros de cualquier origen, de cualquier procedencia sin necesidad de que hayan pasado antes o que vayan con posterioridad a puertos de la zona Schengen. Se está trabajando con los técnicos de puertos para preparar esta solicitud que tiene que ser finalmente declarada por orden del Ministerio de la Presidencia en el Gobierno nacional, previo informe favorable, lógicamente, de Ports y del Ayuntamiento, en este caso, de San Antonio, y se hace a propuesta conjunta de los Ministerios de Asuntos Exteriores, Economía y Hacienda e Interior.

Por otro lado se está trabajando en una segunda línea que es la mejora administrativa de los procedimientos que se empleaban hasta ahora. Lógicamente los puertos autonómicos hasta ahora estaban acostumbrados a un sistema y a un proceso administrativo impropio para las navieras de carácter internacional, para los cruceros internacionales, y en estos momentos, con la ayuda de la Autoridad Portuaria, se intenta modernizar e internacionalizar ese procedimiento. A modo de ejemplo, pues en los procedimientos que empleábamos destinados lógicamente, como digo, al pasaje y mercancía de ámbito nacional y de ámbito regional se pedían certificados de alta en la Seguridad Social de los tripulantes de la tripulación de los barcos, lo cual a nivel nacional o a nivel regional tenía su sentido, pero lógicamente con cruceros con banderas extranjeras y tripulación de fuera de la Unión Europea es un verdadero problema.

Por otra parte, y al margen de estos objetivos, se ha hecho la promoción de la feria del crucero, de los cruceros de las Islas Baleares en la Feria de Miami para cruceros de pequeña y mediana eslora y fruto de todas estas actuaciones ya ha llegado el Seabourn Pride, el pasado sábado, al puerto de San Antonio con doscientos y pico de cruceristas a bordo.

Y, finalmente, hay otras peticiones de cruceros para puertos autonómicos para el 2012 en San Antonio, en Ciudadela y en el puerto de Sóller y para el 2013 ya tenemos para el puerto de Ciudadela.

Muchas gracias.

I.2) Pregunta RGE núm. 3430/12, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla de retallades i pla de mesures de creixement.

Segona pregunta RGE núm. 3430/12, relativa a pla de retallades i pla de mesures de creixement, que formula el diputat Sr. Marc Pons i Pons del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. Tenim un equip de Govern molt valent quan es tracta de fer retallades i molt poruc quan es tracta de fer propostes de creixement. Basta si no mirar el pla de retallades: eliminen les ajudes socials, redueixen els horaris als centres de salut, tanquen dos hospitals, saturen les aules, eliminen la formació dels treballadors públics, és més, el interins al carrer, suprimeixen 74 milions d'euros dels actuals pressuposts sense que els consellers piulin, i així podríem seguir.

No compartim res de tot açò, però és evident que vostès ganes, el que són ganes, a l'hora de fer retallades n'han posades moltes, si no basta comparar-les amb les mesures que impulsaran, segons vostè, el creixement econòmic: una declaració responsable com a fórmula d'agilitat administrativa que ja existeix des de fa dos anys; les lleis de mines i de pesca que, coincidiran amb nosaltres, no serà això el revulsiu econòmic de la nostra comunitat autònoma; o convertir el sector turístic i impulsar una llei com a eina afavoridora de l'especulació urbanística. Tot açò, en definitiva, són mesures ineficients i obsoletes que albiren un govern sense cap interès real per apostar pel creixement.

Davant d'açò, per què, Sr. Vicepresident, es prenen amb tanta consciència les retallades i amb tanta lleugeresa el creixement?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sr. Diputat, negaria la major. Crec que el camí que ha marcat aquest govern en matèria econòmica és molt clar, molt definit i crec que cada dia és més conegut per la ciutadania. Per una banda, evidentment, cal fer una reestructuració del sector públic, i això té a veure amb un pla d'equilibri dins els comptes públics, i després cal fer un pla d'activació econòmica, que és aquest que el president l'altre dia, el dimarts passat, va brindar el compromís de negociar amb l'oposició, per mirar de fer un canvi estructural de tota la normativa perquè faci més fàcil la inversió privada, perquè faci més fàcil el creixement econòmic. No és un pla inconcret, vostè sap que hi ha damunt la taula legislació concreta, hi ha normativa concreta, clara i que a mesura que passi el temps n'hi haurà més. I, evidentment, en aquest context de negociació sempre hi ha l'oportunitat de fer modificacions.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. Negociació? Pactes, Sr. Aguiló? Vostè ens ralla de cercar pactes només de cara a la galeria. Li'n posaré alguns exemples. Estan disposats a renunciar al tancament de dos hospitals i a cercar altres vies per fer les retallades? La resposta ha estat no. Estan disposats a obrir una mesa de negociació amb forces polítiques i amb agents socials? La resposta ha estat no. Estan disposats a renunciar al fracassat model d'especulació urbanística que han decidit implantar? La resposta ha estat no. Sap quantes esmenes ens han admès a la Llei 2/2012, de mesures urgents per a l'ordenació sostenible? Cap, zero. I, per què aproven la Llei general turística quan nosaltres, dijous passat, els plantejam que abans d'aprovar-la si de veritat la volen pactar ens puguem asseure? La varen aprovar sense dir-nos res. Haurien de ser, creim, un poc més seriosos.

Crec que més que aconseguir l'acord el que vostès prenen és imposar un determinat plantejament a aquesta oposició, i nosaltres aquí no hi jugarem. Si de veritat volen negociació el que pertoca és estar disposats a cedir, a replantejar-se les coses i, per tant, també replantejar-se moltes retallades que vostès han proposat.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Miri, som davant un canvi econòmic de dimensions històriques, un canvi que té a veure amb la Unió Europea, un canvi que té a veure amb Espanya, un canvi que té a veure amb les condicions de l'economia mundial, i en aquest canvi tots ens hem de replantejar, ens agradi o no ens agradi, ens hem de replantejar moltes coses. Quants més siguem en aquest replantejament molt millor per a tots, podrem aconseguir més coses, podrem arribar més enfora, podrem fer que les normatives que haguem de fer els propers mesos puguin tenir una perspectiva no d'una legislatura sinó de moltes més, i és aquí on nosaltres oferim aquesta possibilitat d'acord.

Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 3432/12, de l'Hble. Diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a elecció de llengua.

EL SR. PRESIDENT:

Tercera pregunta RGE núm. 3432/12, relativa a elecció de llengua, que formula la diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyors diputats, senyores diputades. Sr. Conseller d'Educació, aquest setembre s'incorporaran uns 50.000 alumnes de 3 a 7 anys a les classes, i aquesta pregunta que li faig no és absolutament retòrica sinó que li feim perquè no hem trobat ningú, ni professors ni directores, i jo sé que s'ha reunit amb ells i se suposa que els ho ha explicat, però ells no han entès com es pensa aplicar la lliure elecció de llengua quan tinguin totes les creuetes posades en els impresos de matriculació d'alumnes. Vostè, té clar com s'articularà açò?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Diputada. Evidentment que aplicarem exactament el que, bé, ... per primera vegada el que vostè a la pregunta em demanava és què faríem amb aquestes sol·licituds, en primer lloc, tramitar-les en procés d'elecció de plaça. No és el mateix elecció de centre que elecció de primera llengua. Dins l'elecció del centre, que és el que feim ara, feim el període ordinari d'elecció, i lògicament assignació de totes aquelles que puguem en primer lloc i si no en segon o en tercer; dins aquest procés els pares manifesten per primera vegada la llengua en què volen iniciar la lectoescriptura, tal com recull la normativa. Però és realment quan et matricules, quan et matricules, que ho faràs efectiu.

En segon lloc, ara treurem la resolució que explica com i quan, perquè aprofit per dir ja que en aquests moments és evidentment quan podem fer-ho més públic és que una persona que ja està matriculada a un centre i vol fer aquest dret efectiu, que tal vegada no ho havia pogut fer mai, és en el moment de matrícula que ho faran, no ha de canviar de centre, no ha de demanar una sol·licitud. Per tant, ara estam en fase de sol·licitud, després, lògicament, en tenir els números distribuïrem, farem les adaptacions que haguem de fer, en centres més petits, amb els reforços que pertoquin depenent del nombre de persones que demanin cada una de les llengües i respecte de la primera llengua que té el centre definida i en centres més grans es poden organitzar de dues maneres, dins la mateix aula o en aules que iniciïn la lectoescriptura de forma diferent. La lectoescriptura, no una altra cosa. I això és bàsicament com ho farem.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies. L'article 5è de l'ordre diu que els centres comptabilitzaran les peticions rebudes i que en el cas que el nombre de sol·licituds en una de les llengües sigui inferior a la quarta part de la ràtio del grup s'informarà a la Direcció General de Planificació de les situacions d'escolarització que se'n derivin. I ja està, no diu res més. Per tant, si és superior a la quarta part se suposa que se'n surten. Nosaltres ens demanam, si vostè es va trobar un curs l'any passat perfectament organitzat com és que aquest, parafresant un periodista, no és una frase meua, vivim enmig d'un descontrol d'improvisació i de desgavell.

Nosaltres ens demanam com s'ho faran si a la tria que fan hi ha grups descompensats. I ens pot dir per què els centres podran demanar a Educació professors si només hi ha un alumne, com ha dit vostè, que demana una llengua diferent a la resta i no es poden demanar reforços quan tinguin un professor malalt durant 29 dies?

Jo crec que l'ensenyament per la qualitat costarà més als pares perquè també, no sé si és conscient vostè, Sr. Bosch, que la ciutadania es demana, per què hi ha recursos o hi haurà recursos per això, que no saben ni com sortiran ni com ho agafaran o també hi ha recursos per concertar amb escoles de l'OPUS privades que segreguen fillets i filletes, i en canvi no hi per atendre classes de reforç, d'uns altres tipus de reforç, llibres de text, menjadors, transport, els fillets estaran apinyats a classes fetes per a ràtios més petites, no hi haurà doblers per a formació, etc., i en canvi sí que hi ha doblers per complir el programa electoral del Partit Popular.

Nosaltres pensam que vostès no sabem ben bé què han de fer, que tendran totes les peticions el mes de juliol, però el problema no ho saben ben bé vostès, és que les classes dels centres tampoc no ho sabran. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Miri, ho aclariré una vegada més. En primer lloc, el que ha citat vostè, no està actualitzat, el 5.3 de l'esborrany de l'ordre no diu res d'això, està retirat de l'ordre aprovada. Llegeixi's l'ordre aprovada. Punt u. Però un lapsus ho té qualsevol. Dit això, aquesta especificitat era perquè nosaltres sabéssim com més aviat com programar la quota de recursos, així i tot el Consell Escolar trobava que no l'havia d'haver posat, no l'hem posada. Comunicar a la Direcció de Planificació és precisament per poder preveure els recursos necessaris. Es va trobar que no s'havia de posar? No s'ha posat.

Una vegada fet això, vostès i les persones que els interessa no sé quin tipus d'apocalipsi preveuen, perquè no n'hi ha ni un, i li garantesc que tal dia com avui, el mes d'octubre quan parlem, vostè veurà que els pares hauran fet efectiu el dret, que tendran l'agrupació flexible...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

...en funció del nombre d'alumnes i no haurà passat res de l'altre món.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.4) Pregunta RGE núm. 3421/12, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estudis professionals de formació professional (FP) a la família marítimopesquera.

Quarta pregunta RGE núm. 3421/12, relativa a estudis professionals de formació professional en la família marítimopesquera, que formula el diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberá del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MONERRIS I BARBERÁ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. El centre de referència nacional de formació professional de l'àrea nàutica, Centre de la Mar, és un centre de caràcter públic integrat a la xarxa nacional de centres de referència nacional de formació professional pertanyent a la família de transport i manteniment de vehicles, àrea nàutica: vaixells i embarcacions d'esbarjo i esportives. L'objectiu del centre és promoure la competitivitat de la indústria de manteniment nàutic a través de la formació. Per aconseguir el seu objectiu el centre desenvolupa una sèrie d'activitats que inclouen tant l'observació i la investigació del sector, amb la finalitat de determinar les seves necessitats formatives, com el desenvolupament i

l'experimentació en matèria de formació, tot això en relació directa amb l'adequació del Catàleg Nacional de Qualificacions Professionals i l'acreditació i reconeixement de les competències professionals.

El Centre de la Mar organitza i imparteix cursos relacionats amb el món de la nàutica, com ara mateix mecànica de motors nàutics i components mecànics navals així com fuster de ribera. Al Centre de la Mar també s'imparteixen cursos de marino mercant com ara formació bàsica, patró portuari, RO-RO, ropax i altres relacions amb l'activitat professional a la mar. També es preparen prou cursos experimentals de certificats de professionalitat en els diferents nivells a mesura que es vagin desenvolupant.

El centre està situat a una parcel·la de 8.000 metres quadrats i ocupa una superfície edificada d'uns 2.000 metres quadrats. A més dels espais comuns del centre, recepció, oficines, despatxos i departaments, vestidors, sala de reunions i biblioteca disposa de cinc aules teòriques i de cinc tallers específics de les matèries que componen l'especialitat de manteniment de l'àrea nàutica, mecànica i electricitat, electrònica, veles i xarxa, fusta, fibra i pintura. Està equipat amb totes les eines i materials necessaris per dur a terme el desenvolupament de la seva activitat.

Dit això i vistes les característiques del centre, Sr. Conseller, era intenció de la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats aprofitar les instal·lacions del Centre de la Mar a Menorca per (...) estudis professionals de la família marítimopesquera?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, president. Gràcies, Sr. Diputat. Efectivament, el centre, en aquest cas el centre de referència nacional nauticopesquera, el Centre de la Mar de Maó, és un centre realment únic en la nostra comunitat i únic dins l'Estat del qual ens podem sentir orgullosos, els que han treballat en el passat i els que l'hem de desenvolupar. No està completament desenvolupat com a centre de referència. Els centres de referència, si miren la normativa, estan definits dins el sistema nacional de la formació professional com a centres que tenen diverses missions, no només la d'impartir cursos sinó, per una part, tenen una tasca d'observació i d'investigació de la realitat professional per intentar tenir aquelles feines que abans duia l'observatori de la formació professionals quant a quines necessitats hi ha dins, en aquest cas, la família nauticopesquera, el manteniment de vehicles nàutics; la segona, experiències d'innovació per millorar la formació professional; i tercera, impartir determinats cursos. En el començament, ara ja es treballa, en temes de títols de patrons portuaris, en títols de mecànica nàutica. Actualment es desenvolupen mecànica de motors nàutics i components navals mòduls 2 i 3.

És a dir, es fa una tasca de determinats mòduls, de determinats certificats de qualificació dins la formació professional, una formació integrada dins l'àmbit del sistema nacional de qualificacions i la intenció és lògicament, i en una comunitat autònoma com la nostra, potenciar-ho fins on puguem. És un centre del qual li dic que ens podem sentir orgullosos i on es fa una magnífica feina, però encara queda tot el desenvolupament perquè tenguí el ressò com a centre nacional que es mereix.

Moltes gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 3424/12, de l'Hble. Diputat Sr. Jaime Fernández i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aplicació del Reial Decret Llei 13/2012, de 30 de març, a les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Cinquena pregunta RGE núm. 3424/12, relativa a aplicació del Real Decreto Ley 13/2012, de 30 de març, a les Illes Balears, que formula el Sr. Jaime Fernández i Juan del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. FERNÁNDEZ I JUAN:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, Sr. Vicepresidente del Govern, el pasado mes de marzo se publicó en el *Boletín Oficial del Estado* el Real Decreto Ley 13/2012, a fecha de 30 de marzo, por el que se transponen directivas en materia de mercados interiores de electricidad y gas y en materia de comunicaciones electrónicas y por el que se adoptan medidas para la corrección de las desviaciones por desajustes entre los costes e ingresos de los sectores eléctricos y gasista.

Por el impacto significativo que tiene el decreto ley en materia de electricidad y gas y conociendo cómo se encuentra el actual sistema energético de las Islas Baleares desde el Grupo Parlamentario Popular queremos conocer cuál es el impacto de dicho decreto ley en nuestras islas. Defendemos el desarrollo de las conexiones eléctricas de alta tensión necesarias para garantizar el servicio y la calidad del suministro en las Islas Baleares, así como también nos mostramos a favor del desarrollo y la expansión del sistema gasista en nuestras islas para que los ciudadanos dispongan de este servicio y para que las empresas de generación eléctrica sean más competitivas, sobre todo a nivel medioambiental.

Por eso, desde el Grupo Parlamentario Popular, nos interesamos en las actuaciones que está analizando el Govern de les Illes Balears en esta materia y formulamos la siguiente pregunta: ¿Qué actuaciones está llevando a cabo el Govern de les Illes Balears para defender una aplicación del Real Decreto Ley 13/2012, de 30 de marzo, que beneficie a nuestras islas?

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENTE:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENTE ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sr. Diputat, aquest reial decret, com vostè bé ha dit, és una transposició de la normativa europea que té un objectiu bàsic i és mirar de fer que la racionalitat econòmica també arribi al mercat de l'energia, que en aquest moment no era així i duia problemes de dèficits estructurals que feien que a llarg termini l'energia fos un problema a molts d'indrets, també a Balears.

En aquest sentit, duim a terme converses permanents amb el ministeri per introduir un sistema, contribuint a introduir un sistema tarifari que pugui assegurar totes les inversions que ha dit, les connexions evidentment són vitals per a la nostra comunitat, les connexions entre les diferents illes, i la distribució gasística dins les mateixes illes també és vital, també és molt important per a tota la indústria i per a tot l'aparell productiu, a més a més, de per a tota la ciutadania.

Per tant, creim que una reordenació de la normativa que faci que aquesta també sigui sostenible, no només a curt termini, sinó a llarg termini és cabdal i vital i si respon a criteris d'oferta i demanda, que serà una mica la línia que se segueix en aquests moments, serà una línia que ens reforçarà i que farà que tots els projectes que estan en marxa tenguin més justificació que mai. Moltes gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 3427/12, de l'Hble. Diputada Sra. Josefina Santiago i Rodríguez, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a reducció d'horaris als centres de salut.

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta RGE núm. 3427/12, relativa a reducció d'horaris dels centres de salut, que formula la Sra. Fina Santiago i Rodríguez del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Mallorca. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Sra. Consellera de Salut, en el Pla per l'equilibri econòmic hi ha la proposta de modificar els horaris dels centres de salut i unitats bàsiques de salut i reduir els horaris d'atenció l'horabaixa. Quins beneficis ens du, a la ciutadania, aquesta reducció horaris?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut, Família i Benestar Social.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Sí, Sra. Santiago, aquesta mesura que està dins el pla d'equilibri -com diu- i tot el pla d'equilibri, el benefici que du a tota la ciutadania és que garanteix la continuïtat i la sostenibilitat del sistema sanitari i de l'estat del benestar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Sra. Consellera, vostès declaren, a la justificació d'aquestes retallades, que el 20% de les consultes es produeixen l'horabaixa, el 80% el matí i el 20% de les consultes... i com que hi ha un 20% d'aquestes consultes que es produeixen l'horabaixa és un bon argument per retallar.

La Memòria de l'ib-salut de 2010 diu que durant l'any 2010 es varen fer 7.146.000 consultes. Si retallen aquest 20% hi ha 143.000 consultes que deixaran de ser ateses o que hauran de ser ateses per via d'urgència, 143.000, són dades oficials del Govern de les Illes Balears. Pensam que dins aquest 20% no compten les urgències que vostè, com a consellera i com a metge, sap que es produeixen més l'horabaixa que el matí. El perfil de les persones que van a aquestes consultes és un perfil de persona que fa feina el matí, i que tenen dificultat per poder accedir el matí a les consultes.

Pensam que el que fan són retallades. Vostès no racionalitzen el servei, perquè un pensament racional seria, vegem totes les unitats, vegem tots els centres de salut, qui necessita retallades?, qui l'utilitza?, per què tots de 8 a 15 i no un de 9 a 14 i altres tal vegada fins a les 7 de l'horabaixa? . Perquè vostès no pensen, vostès improvisen contínuament, no fan un pla de racionalització de la sanitat o d'altres serveis amb què hi podríem estar d'acord.

Miri, li diré en paraules de la Societat Balear de Medicina Familiar i Comunitària perquè ,si no, ens tractarà d'agitadors: "Aquest programa col·lapsa el Servei d'Urgències -col·lapsa el Servei d'Urgències- que és més car que el d'Atenció Primària, sobrecarrega els metges i per tant, es donarà una qualitat sanitària pitjor".

Sra. Consellera, pensi amb deteniment el que fa. Estam d'acord a racionalitzar, no estam d'acord és en les retallades i vostè està segant la sanitat pública.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Santiago, jo també li demanaria que pensés el que està fent perquè un pensament racional no crearia alarmisme en un tema tan sensible i en una situació tan crítica com la que tenim. D'entrada vostè tergiversa les dades, li passaré un quadre de freqüentació dels centres de salut i els horaris. Mai no hem parlat d'un 80%, parlem d'un 88%, que és la mitjana de freqüentació dins l'horari a partir de les 5.30 de la tarda.

Vull recordar que els centres de salut obriran de 8 a 5.30 de dilluns a dijous i de 8 a 3 els divendres i que a partir d'aquesta hora estaran oberts els punts d'atenció continuada on es donarà atenció als ciutadans, i el 88% de mitjana, en molts de casos és un 90, en molts de casos és un 90 i busques per cert. Li passaré la taula de freqüentació, no la memòria del 2010 on vostè ha tret dades generals i les ha tergiversat com a vostè li interessa.

Aquesta mesura sumada a l'augment de la jornada laboral de 35 a 37,5 hores setmanals que s'aplicarà a tots els funcionaris suposa una mesura d'eficiència que tindrà molt poca incidència als ciutadans, per la poca freqüentació que hi ha dins aquest horari i també perquè els metges -com dic- augmentaran la seva jornada.

El que hauria de fer vostè aplicant aquest pensament racional al qual invoca quan parla al Govern, és fer un exercici de responsabilitat també i aquesta sanitat que ara tan li preocupa i que vostè tan defensa, l'hagués pogut defensar quan estava al Govern i es prenen mesures que han posat en perill i que han deixat en fallida el sistema sanitari, com disminuir any rere any el pressupost i augmentar la despesa.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.7) Pregunta RGE núm. 3425/12, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a segona edició de la competició Thomas Cook Ironman a Alcúdia.

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta, RGE núm. 3425/12, relativa a segona edició de la competició Thomas Cook Ironman a Alcúdia, que formula la Sra. Lourdes Bosch i Acarreta del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyores diputades, senyors diputats, és un compromís ferm d'aquest govern popular posar les bases per un nou creixement econòmic, però aquesta tasca no és ni fàcil ni ràpida. Per començar, portem quatre anys de retard, un temps preciós desaprofitat que només va servir per empitjorar encara més l'ajuda per si prou difícil situació, i ara les mesures a prendre són més dràstiques que no pas ho haguessin estat si s'hagués actuat a temps, quan tocava, però és clar no és fàcil per un governant dur a terme reestructuracions impopulars, no és fàcil suportar pressions contínues a totes hores. És un alt cost personal i polític gens agradable. No és plat de gust. Els ho puc assegurar.

El fàcil és criticar-nos, però, s'han parat a pensar per què el Partit Popular continua endavant a pesar de tot això? Per responsabilitat, perquè vàrem adquirir un compromís amb aquesta comunitat autònoma...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

...i no volem defugir. Mirin, tots els polítics, qui més qui menys, sap què ha de fer per agradar a la gent, el populisme és a l'abast de tothom, però si ho féssim així enganyaríem els balears, els traïríem.

A més d'escometre aquestes reformes estructurals, el Partit Popular pren mesures per agilitar els tràmits administratius, facilita la creació de noves empreses i per suposat per impulsar el turisme de qualitat a les nostres illes. La nova llei general turística és un clar exemple d'aquest objectiu, paral·lelament es fan totes aquelles accions que afavoreixen la desestacionalització del turisme. Per això, volem demanar: quina valoració fa el Sr. Conseller de Turisme de la celebració de la segona edició de la competició Thomas Cook Ironman a Alcúdia el passat 12 de maig? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

(Remor de veus)

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sra. Diputada, efectivamente, el triatlón es un producto...

EL SR. PRESIDENT:

Preg silenci, per favor, si són tan amables.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

...que está en alza en estos momentos a nivel, yo diría que mundial y concretamente este triatlón, el Thomas Cook Ironman es un triatlón que ha consistido en una organización, una prueba de 1,9 km. a nado, 90 km. en bicicleta y 21km. en carretera, ha obtenido una participación de 2.300 atletas de 63 nacionalidades distintas. Es el segundo triatlón a nivel mundial en número de nacionalidades, sólo superado por el triatlón de Hawaii, lo cual demuestra la importancia de esta prueba.

La valoración lógicamente es positiva, ha habido miles de personas que en esta época inicial ha permitido aumentar la ocupación hotelera, ha permitido poner en marcha los establecimientos de la oferta complementaria y lógicamente eso ha sido bueno para la economía de la isla, para la economía de la zona especialmente, y para la creación de empleo.

En segundo lugar, la potenciación de este triatlón supone la potenciación de turismo sobre productos alternativos al de sol y playa y eso es importante sin ninguna duda desde el punto de vista de su carácter diversificador y su carácter desestacionalizador.

En tercer lugar, también es importante mencionar la amplia cobertura de medios de comunicación que la han seguido, han sido 12 los medios nacionales y 18 los medios de comunicación internacionales de los cuales 15 han sido medios de comunicación alemanes y 3 de otras nacionalidades distintas.

Por último, el impacto económico también ha sido importante. Como se ha realizado hace un par de días, no tenemos todavía el impacto económico, pero sí tenemos el impacto económico del año pasado, de la edición del año pasado que con 200 participantes menos supuso un impacto económico de 3,9 millones de euros entre viajes, alojamiento y gasto diario de participantes y espectadores. Muchas gracias.

I.8) Pregunta RGE núm. 3431/12, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a línies vermelles.

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta, RGE núm. 3431/12, relativa a línies vermelles, que formula la Sra. Conxa Obrador i Guzman del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, duim molts de mesos de mesures i retallades en l'educació pública, han creat alarma i hi ha resposta social al carrer. Em podria dir quines són les seves línies vermelles?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Universitats.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, Sra. Diputada. Gràcies, Sr. President. Si es refereix a les línies vermelles que vaig esmentar la setmana passada, són les que jo vaig -sense voler- traspasar i li deman personalment excuses a vostè i a aquesta cambra, en primer lloc.

Si es refereix a les línies vermelles educatives, les meves serien: u, que les escoles tinguin els recursos bàsics, segurs i certs, d'acord amb el pressupost segur i cert que podem invertir; dos, que no es tornin baixar els sous als docents; tres, que ningú no tenguí cap tipus de problema per poder accedir al sistema educatiu des de l'educació 0-3 fins a la universitat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies. Res d'això que ha dit queda assegurat per a l'educació ni per al docents, perquè miri, vostè com a portaveu d'aquest govern és -vostè- la veu de les retallades en l'educació i en la salut, la sanitat. Vostè és el portaveu dels tancaments dels hospitals i de l'augment del nombre d'alumnes a les classes. Vostè és la veu que dona el vistiplau al tancament de les plantes de Son Espases durant l'estiu. Vostè és el portaveu que ha justificat la retallada de sous i l'augment de la jornada per als docents al mateix temps que justifica la pujada del 25% dels sous del personal de confiança del president. És vostè el portaveu de la segregació escolar dels nostres nins i nines i, com a conseller d'Educació, és vostè el responsable del desconcert que es genera per al proper curs. És vostè el responsable d'unes retallades que afectaran la qualitat de la nostra educació. És vostè el responsable que les autopistes de l'educació del president avui siguin simples camins de carro. I també vostè és el responsable per finançar amb fons públics centres privats de l'OPUS, dirà que per imperatiu legal, quan vostès vulneren la legalitat i quan els interessa a vostès incompleixen la normativa.

Com vol pactar un pla per l'educació si no ens informen de les retallades que apliquen d'un dia per l'altre? Milers de persones surten avui al carrer perquè vostès han traspasat les línies vermelles que protegeixen l'estat del benestar, perquè han franquejat totes les barreres. Vostè ha acceptat una austeritat maníaca i estèril que farà desaparèixer l'administració, l'estat del benestar i la igualtat d'oportunitats.

Accepto les seves disculpes, Sr. Conseller, però permeti'm que li faci una reflexió final: un educador sempre és un educador, a les escoles, a l'aula i al Parlament; i vostè, si ho és tal com diu, no hauria d'haver pronunciat les paraules que va dirigir a aquesta diputada. Accepto les seves disculpes, però també, Sr. Conseller, li diré -i li ho vull recordar- que tots hem estat elegits per defensar els interessos de les persones que ens han votat. Per tant, tots tenim la mateixa legitimitat per defensar els interessos dels ciutadans que han depositat la confiança en

nosaltres. Aquí tots som iguals. Jo mai no li hauria dit que vostè és un incompetent en temes de formació i ocupació.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, Sra. Diputada, per acceptar les meves disculpes d'una manera tan elegant, això és...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

...cortesia parlamentària, moltíssimes gràcies, moltíssimes gràcies.

Segona qüestió, d'allò que li vaig dir, retir la paraula lògicament que vaig dir, no li vaig dir que fos una incompetent, sinó que crec que parlava de coses que no sabia, això és el que vaig dir i li retir una vegada més -una vegada més- i les que facin falta.

Respecte de tota la resta, que m'ha fet crec que culpable de gairebé tot el que passa a aquesta comunitat autònoma, també accept la part alíquota de responsabilitat, m'honora ser el portaveu d'aquest govern que, d'aquí quatre anys, es presentarà davant els ciutadans havent salvat el desastre que ens deixaren.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 3418/12, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a llicència exprés.

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta, RGE núm. 3418/12, relativa a llicència exprés, que formula el Sr. Francisco Mercadal i Alabern del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Moltes gràcies, president. Senyories, va escriure Alexis de Tocqueville que el gran objectiu dels legisladors i de les democràcies ha de ser el de crear assumptes comuns, i jo crec que s'això es tracta. La missió que ens han encomanat els nostres electors no és la d'aprofundir les divisions, sinó la d'escurçar les distàncies i cercar punts d'enteniment als assumptes que interessin als ciutadans. Per això, i davant l'actual conjuntura econòmica i social, hem de posar tots els mitjans per trobar els punts que facilitin aquest enteniment i no tenc cap dubte que amb l'esforç de tots podrem tenir èxit en aquesta tasca.

El Pla d'equilibri econòmic presentat fa uns dies pel Govern certifica el seu compromís amb els ciutadans per a la reducció del dèficit i de la posada en marxa de les reformes estructurals. El pla té com a principal objectiu garantir la sostenibilitat econòmica de la comunitat autònoma i posar en marxa les reformes necessàries per afavorir el creixement. Les actuacions que emprèn el Govern per impulsar el creixement i l'ocupació s'emmarquen en una política econòmica de suport a la iniciativa privada, com a protagonista de la recuperació i la consolidació. La simplificació dels tràmits administratius ha estat sempre una queixa del sector empresarial de les nostres illes i al mateix temps un impediment per als inversors que han pensant en Balears com a lloc on dur a terme els seus projectes.

En aquest sentit, voldríem demanar avui al Sr. Vicepresident Econòmic, quina valoració fa el Govern de l'aprovació dins el Pla de reactivació econòmica de la llicència exprés. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sr. Diputat, efectivament, com ha dit, el Pla de reactivació econòmic requereix de tot un seguit de reformes legislatives que facin més fàcil, que creïn un ambient adequat per a la inversió per part dels agents privats i perquè aquests tinguin confiança en un determinat territori, en una determinada comunitat. En aquest sentit, la primera passa per entrar a formar part de l'aparell productiu és tenir les llicències oportunes, és saber que es pot començar un negoci, una activitat, una feina tenint tot el vistiplau per part de les autoritats competents.

La llicència exprés forma part d'aquest fet. Es tracta que es pugui posar en marxa qualsevol activitat econòmica d'un dia per l'altre, d'un dia per l'altre sabent que no s'està incorrent en cap il·legalitat, sabent que no es té la responsabilitat necessària perquè es pugui interpretar la normativa, d'acord amb els interessos de cada un. I per tant, posar negocis d'una forma més fàcil i més planera.

Això ha de formar part de tot un seguit d'altres reformes que s'han de dur a terme i que també han de crear un marc institucional adequat per a la inversió, adequat per a l'activitat econòmica, adequat per a la competència entre les distintes empreses i entre els distints sectors empresarials, perquè l'economia sigui més forta, més sòlida i amb més capacitat de futur.

Les llicències exprés han d'afectar pràcticament el 95% de les activitats, només quedaran excloses aquelles que per la seva grandària, per la seva perillositat o per les seves característiques de caire públic, han d'estar sotmesos als controls previs per part de l'Estat. La resta, el 95-96% de les activitats, aquestes podran començar d'un dia per l'altre, de forma immediata. I això ens ha d'ajudar d'una forma clara a reactivar l'economia.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.10) Pregunta RGE núm. 3429/12, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a interins afectats per les retallades.

EL SR. PRESIDENT:

Desena pregunta RGE núm. 3429, relativa a interins afectats pels retalls i que formula la diputada Sra. Pilar Costa i Serra del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, dia 30 d'abril varen aprovar unes retallades en el Consell de Govern i que afecten considerablement la política de personal, mesures que suposaran que milers d'interins se'n vagin al carrer. Aquestes mesures a més, no tenen cap cobertura jurídica, vostès mateixos preveuen una aprovació d'un decret llei de mesures urgents i que fins ara tampoc no en sabem res. I tot això sense el més mínim consens amb els sindicats. A més a més, per si no en tenien prou, s'ha fet públic aquests dies que el conseller responsable de funció pública s'ha blindat una plaça d'interí mentre organitza un acomiadament massiu d'interins.

A quants interins, Sr. Conseller, afectaran les seves mesures? Ens pot donar explicacions de tot això?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, l'únic que recull el Pla d'equilibri econòmic de les Illes Balears, aprovat com ha dit vostè el passat 30 d'abril sobre el personal interí, és la suspensió del nomenament de funcionaris interins i de la contractació de personal laboral temporal, excepte necessitats urgents en serveis essencials. A més a més, li he de dir que aquesta mesura ja s'està aplicant des de l'acord del Consell de Govern de dia 23 de desembre de l'any passat. Per tant, no hi ha cap altra novetat al respecte.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. Conseller. La seva política de personal aquesta legislatura ha estat catastròfica. Totes les mesures que han pres han estat preses sense el més mínim diàleg ni consens amb els sindicats. Com pot ser, Sr. Conseller, que el Govern Bauzá prohibeixi fer hores extres als funcionaris i en canvi no té cap empatx que la Guàrdia Civil faci hores extres per anar amb el President als seus actes privats? Com pot ser que el Govern del Sr. Bauzá incrementi les hores de feina de funcionaris pel mateix sou, mentre apuja un 25% al seu personal de confiança, en contra del que diu una resolució judicial? I com pot ser, Sr. Conseller, que la màxima autoritat en funció pública d'aquesta comunitat es blindi una plaça d'interí, mentre planifica engegar més de 3.000 interins d'aquesta comunitat?

Miri, Sr. Conseller, li recordaré unes paraules d'un *Diari de Sessions* que diu: "*también se ponen muy tristes cuando la consellera Fernanda Caro no puede pedir servicios especiales. Sr. Conseller, tienen una moral y una ética vergonzosa*". Sap qui deia tot això Sr. Conseller? La seva actual portaveu parlamentària del Partit Popular, quan era a l'oposició. Sr. Conseller, renunciï immediatament als seus privilegis, a blindar-se una plaça d'interí que vostè sap que no li correspon.

En conclusió, els escàndols d'aquest govern, que arribin al mateix president amb la seva incompatibilitat, se succeeixen a un ritme frenètic. Iestic segura que ningú, ni tan sols el Partit Popular, no vol que aquesta comunitat torni ser notícia perquè es reproduïxi un Govern Matas o Bauzá, segona part.

Gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Costa, el nostre grup, jo mateix, sabem que vostè va de cara als assumptes polítics que tracta, i avui hem estat una vegada més testimonis d'aquesta política de cara.

Miri, aprofitaré per donar l'explicació que vostè em demana. Dia 16 de gener de 2008 vaig obtenir una plaça interina d'arqueòleg per concurs oposició, la plaça propietat de la Sra. Cristina Rita que seu devora vostè, diputada d'aquest parlament. Poc després de saber que el President del Govern em proposés per a la cartera de conseller, vaig fer les consultes amb el departament de personal, sobre si era possible demanar excedència per a serveis especials. Se'm va dir que sí. Així que dia 17 de juny presento la corresponent instància al registre del Consell Insular de Menorca, allà on sol·licit el pas als serveis especials, d'acord amb la legislació vigent. Pocs dies després, dia 20 de juny, el consell executiu en funcions del Departament de Serveis Generals i Treball del Consell Insular de Menorca,

governat en aquell moment pel PSOE i pel PSM, firma la resolució 2011/145, per la qual es concedeix al funcionari interí José Simón Gornés i Hachero el pas a la situació de serveis especials, en el benentès que ha de presentar la documentació que acrediti, tal, tal tal, cosa que vaig complimentar en el seu dia. El Consell Insular de Menorca atorga els serveis especials, en referència als articles 87, 10 de l'EBEP i l'article 99 de la Llei 3, de funció pública, on no s'especifica que sigui exclusiu dels funcionaris de carrera..., bé, etc., és igual.

En tot cas, Sra. Diputada, que vostè intenti tirar terra sobre el meu bon nom -què vol que li digui?-, assenyala un flac estil. Que vostè intenti reprovar-me quan vostè mateixa ha estat reprovada per aquest parlament per actuacions, ... sí, sí, se'n recorda vostè quan estava de vacances durant l'incendi de...

(*Alguns aplaudiments*)

Sí, sí. Miri, Sra. Diputada, no sé si és reprobable també que la seva directora general ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, per favor, per favor!, ha acabat el seu torn.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Bé, gràcies.

(*Aplaudiments*)

I.11) Pregunta RGE núm. 3417/12, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora de la línia de fangs de la depuradora de Lluçmajor.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número onze RGE núm. 3417, relativa a millora de la línia de fangs de la depuradora de Lluçmajor i que formula la diputada Sra. Virtuts Marí i Ferrer del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, senyores i senyors diputats. Fa unes setmanes, vàrem veure en els mitjans de comunicació que recentment s'havia posat en funcionament una nova línia de fangs a la depuradora de Lluçmajor, la qual cosa permetria una optimització del seu funcionament, una minva en les olors i, sobretot, un millor rendiment en el transport de la planta de Tirme, com de la mateixa depuradora. Això ja és una bona notícia i volem felicitar el Govern per haver conclòs aquesta obra. Però no podem deixar de fer notar sobretot i davant d'intervencions com la que acabam d'escoltar, que intenten anar de sants i purs, és que nosaltres continuam mirant els diaris, com és la nostra obligació, i ens va sobtar molt que

vostè anés a inaugurar aquesta obra, perquè teòricament aquesta obra havia estat inaugurada dia 3 de març de l'any 2011, pel conseller Sr. Vicens. I el titular d'aquell dia era: "*la depuradora de Lluçmajor estrena un sistema de tratamiento de fangos*". Quina va ser la sorpresa nostra quan les obres del tractament de fangs d'aquesta depuradora no se varen iniciar fins el 12 d'abril de l'any 2011. Saben què hi havia dia 3 de març del 2011? Un fotomuntatge i una maqueta.

Sr. Conseller, els ciutadans de Lluçmajor a dia d'avui poden realment creure...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, un poc de silenci!

LA SRA. MARÍ I FERRER:

...que tenen una depuradora amb unes obres d'aquesta importància executades perquè vostè les va anar a veure i ens pot explicar que efectivament no venem fum com feien altres, sinó que quan deim una cosa la feim i no mostrem fotos i maquetes?

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, diputada. Quan jo hi vaig anar, funcionava tot i estava -es pot dir- en ple rendiment. La depuradora de Lluçmajor va ser construïda l'any 2002 pel Ministeri de Medi Ambient, va ser inaugurada l'any 2002. Aquesta depuradora rep aigua del municipi de Lluçmajor i de les urbanitzacions costaneres des d'El Dorado fins a S'Arenal. I l'aigua residual arriba des de 3 nuclis, Lluçmajor poble, Maioris i antiga depuradora de S'Arenal.

El cabal actual a l'hivern és d'uns 5.000 metres cúbics per dia i a l'estiu de 9.000 metres cúbics. Aquesta aigua s'envia als camps de golf de Maioris i de So N'Antem i allà on es reutilitza tota l'aigua que es depura en aquesta depuradora. Consta de dues línies idèntiques amb una capacitat de tractament d'uns 15.000 metres cúbics dia. La qualitat de l'aigua en aquests moments és molt correcta, en tots els paràmetres exigits per la legislació, tant a l'estiu com a l'hivern.

La Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, a través de l'empresa pública ABAQUA, gestiona aquesta depuradora de Lluçmajor i en aquests darrers mesos s'hi han fet unes obres de reforma que ha implicat pràcticament una inversió d'1.200.000 euros i que ha de permetre millorar l'eficiència de la línia de fangs de Lluçmajor. Anteriorment aquesta línia de fangs estava formada per unes màquines, uns espessidors dinàmics i dues centrífugues que eixugaven els fangs en un 16-17%. I ara s'ha passat a aproximadament un 30%. Aquest augment en eixugar els fangs ens permet transportar molt millor, moltes més tones, de com es faria si hi hagués una humitat superior.

Nosaltres tenim una idea, si tenim la disponibilitat pressupostària necessària, seguir construint espessidors d'aquests tipus a les altres depuradores, a les altres estacions gestionades per ABAQUA i aconseguir millorar tant els tractaments, eliminar-los, com també el moviment dels llocs que es formen a les depuradores.

Efectivament, també, com diu, ens agradaria no haver de fer massa fotos, sinó acabar amb actes concrets i mostrant allò que realment s'ha fet. És ver que hi ha actuacions que s'han iniciat anteriorment i que amb la situació que teníem estaven en perill, però aconseguim, encara que sigui *a trancas y barrancas*, treure-ho endavant, amb totes les dificultats del món, però traient-ho endavant, que és per això que ens paguen.

Gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 3422/12, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a prestacions tramitades durant el primer trimestre d'enguany en matèria de dependència.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número dotze RGE núm. 3422, relativa a prestacions tramitades durant el primer trimestre d'enguany en matèria de dependència, que formula la diputada Sra. Maria Assumpció Pons i Fullana del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Des del Grup Parlamentari Popular constatem les dificultats de l'actual govern per fer front als deutes de l'anterior govern, que aprovava tota casta de despeses, sense partida pressupostària ni cap previsió d'ingrés. I ara és l'actual executiu autonòmic qui ha de donar la cara i ha de pagar.

És aquell govern que ens va deixar un deute de més de 600 milions d'euros a la Conselleria de Salut, el que va incrementar els costos de l'Hospital de Son Espases, que pagava sobresous il·legals a alts càrrecs d'ib-salut, que va apujar un 36% els contractes amb les clíniques privades en plena crisi, que va fraccionar contractes per més de 3 milions d'euros només el 2010 i que va deixar un deute d'1,5 milions d'euros a les agències de viatges per al trasllat de malalts. El mateix govern que ara avui ens pretén donar lliçons i que, fins i tot, es dedicava a inaugurar centres de nit, per fer-se la fotografia i descobrir una placa, i després no entraven en funcionament.

Comprovam com, tot i no haver trobat una tresoreria en situació de fallida, amb un dèficit i uns deutes que fan empegueir, avui la situació és molt diferent. La Conselleria de Salut compleix amb els compromisos i prioritza allò que és realment important per al benestar social: les ajudes econòmiques en concepte de dependència. Aquestes aportacions són absolutament necessàries per a les persones que es troben en una situació de precarietat, que exigeixen ajuda, tota vegada que pateixen diferents casos i graus de dependència. La consellera Sra. Castro s'ha interessat i ha actuat amb fermesa i decisió des del primer dia, per normalitzar aquesta situació irregular i ha posat especial interès en solucionar els pagaments d'aquestes ajudes tan necessàries.

Per tant, Sra. Consellera, quines són les prestacions que ha tramitat el Govern durant el primer trimestre en matèria de dependència?

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Diputada. Com vostè ha dit, el deute i els pagaments heretats de l'anterior executiu són molts grans. Però així i tot, és una prioritat d'aquest govern pagar tot allò que està compromès i sobretot a les persones que més ho necessiten, en aquest cas les persones dependents.

Sobre el que vostè em pregunta, el Govern durant el primer trimestre del 2012 ha abonat un total de 12.296.411 euros, en conceptes d'ajudes econòmiques a la dependència. A data d'1 d'abril, les persones beneficiàries en prestació han arribat a 10.168, es distribueixen en serveis residencials 1.991, centre de dia 777 i en prestació econòmica, vinculada al servei i prestació per a cures a l'entorn familiar, són 7.706. Les ajudes econòmiques de dependència s'han distribuït durant el mes de gener 2.609.195 euros, el febrer 2.607.824 euros i el mes de març 7.079.392 euros. Aquesta xifra del mes de març de més de 7 milions d'euros, inclou la nòmina mensual que es paga a les persones dependents, més l'abonament dels endarreriments que l'anterior govern de la comunitat autònoma i el Govern central van aprovar el pagament dels endarreriments, segons el Reial Decret Llei 8/2010, de 20 de maig, pel qual van adoptar mesures extraordinàries per a la reducció del dèficit, doncs com deia, tant el Govern central com l'autonòmic van decidir que amb la crisi econòmica i la manca de liquiditat de les arques públiques, era millor prioritzar el pagament de les prestacions mensuals a les famílies que tenien cura d'una persona dependent i van deixar de pagar els endarreriments i es posposava el seu pagament i es fraccionava en cinc anualitats.

Com vostè diu, els que ara ens donen lliçons, en moments de crisi, evidentment no van pensar en els més necessitats. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.13) Pregunta RGE núm. 3434/12, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pàrquing de Son Espases.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 13 RGE núm. 3434, relativa a pàrquing de Son Espases i la formula el diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. Ara fa poc més d'un any, sectors de ciutadans i els sindicats i treballadors de l'Hospital Son Espases, s'oposaven al pagament al pàrquing. El Partit Popular es va fer ressò i va fer costat a aquest posicionament. Després d'un any on el Partit Popular ha renunciat a cobrar per aparcar, assumint un cost per a l'ib-salut, fa uns dies que en el Pla de retallades, entre altres sorpreses, ens anuncien l'inici del cobrament a l'aparcament de Son Espases, com una mesura de contenció de la despesa corrent d'ib-salut, no com una mesura d'ingrés, que és allò que realment és.

És per aquest motiu, Sra. Consellera, que li demanam què pensa fer amb el pàrquing de Son Espases. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, com vostè sap, perquè vostè ho ha dit, el Pla d'equilibri d'aquest govern contempla començar a cobrar per aparcar al pàrquing de Son Espases, com així contempla el plec de condicions de l'adjudicació de l'hospital, que fa referència a l'explotació de les places d'aparcament que han de ser cobrades, en cas contrari el Govern haurà de pagar, com vostè sap, 1 milió d'euros anuals, que precisament pagàvem, perquè vostè va obrir el pàrquing al pagament, però com que hi va haver embussos quilomètrics i manifestacions, va decidir deixar-lo gratis i vam estar sense cobrar el pàrquing i la comunitat autònoma va haver de pagar.

Jo comprenc que els faci gràcia, perquè és que si no riuen haurien de plorar de veure el que han deixat i el que estan dient ara. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sra. Consellera. Du un any de govern vostè, el primer de tot, recordar que fou el Partit Popular qui adjudicà aquest hospital en cobrament del pàrquing per als ciutadans i per a treballadors. I el PP el va adjudicar sense que fos gratuït per als treballadors. No existeixen 930 places gratis, ni existien ni existeixen avui en dia. I abans que ho digui vostè, fruit del maleït modificat per vostès, ara tenen quasi 500 places més de pàrquing. S'imagina què passaria sense aquestes 500 places?

Per altra banda, el Partit Popular, com sempre, ens dóna la culpa. Però ara jo llegiré una frase que és de dia 30 de novembre de l'any 2010, aquí en el Parlament. Escoltin bé: "Sr. Thomàs, els ciutadans aviat hauran de pagar els medicaments i segur que hauran de pagar el pàrquing quan vagin a Son Espases". Quina visió de futur tenia la Sra. Castro! Simplement han canviat les tornes dels protagonistes.

I és per tot això que volem ajudar-la, i, per tant, és veritat que aviat cobrarà per aparcar a Son Espases?, és veritat que cobrarà per aparcar als treballadors?, als ciutadans? Què els cobrarà, als treballadors?; què els cobrarà, als ciutadans? No farà excepcions, com no n'ha volgut fer amb la targeta sanitària? Pagaran tot tipus de malalts? I quan començarà a cobrar? Allò que vostè va anunciar fa un any i mig ben aviat serà realitat gràcies al Partit Popular.

Per cert, Sr. Gornés, la senyora Caro i la senyora Díaz...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat...

EL SR. THOMÀS I MULET:

...varen perdre la seva condició...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat..., per favor...

EL SR. THOMÀS I MULET:

...d'interines. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

...Sr. Diputat...

(Aldarull)

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Diputat, el que és difícil d'entendre és que vostè, havent estat conseller quatre anys, ara digui el que diu. Jo quan deia això no havia estat consellera quatre anys, eh?

(Aldarull)

I el que li vull recordar que és que ja que vostè tant vol ajudar, hagués pogut ajudar amb..., vostè ho ha dit, el maleït modificat, ho ha dit vostè. Hagués pogut ajudar amb aquest modificat, i en comptes de regalar a la concessionària el pagament de l'ICIO, el pagament de la llum i el pagament de l'aigua, que ho ha de pagar el Servei de Salut, hagués pogut pactar amb la concessionària que ningú no hagués de pagar el pàrquing. Era a les seves mans quan vostè va fer el modificat.

(Aplaudiments)

Vostè ho hagués pogut arreglar. Ja ho pot explicar, ja, vostè ho hagués pogut arreglar, i ara, després d'estudis jurídics, ens veim obligats a aplicar aquesta mesura.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor... Sr. Vicenç, per favor...

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

...ens veim obligats a aplicar aquesta mesura. Jo comprenc que no li agradi que se li digui, però vostè, quan va fer el modificat, hagués pogut aconseguir que ningú no hagués de pagar. Igual que va aconseguir, entre cometes, que l'Ib-salut s'hagi de fer càrrec de l'ICIO i s'hagi de fer càrrec de la llum, amb el cost que això suposa. Moltes gràcies.

(Aplaudiments i aldarull)

I.14) Pregunta RGE núm. 3420/12, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte Erasmus per a joves emprenedors.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 14, RGE núm. 3420, relativa a projecte Erasmus per a joves emprenedors, que formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, és importantíssim que les diferents institucions públiques fomentin la mobilitat dels joves emprenedors per tal d'obrir-los noves portes, donar-los l'empenta necessària i els mitjans oportuns per tal de crear i gestionar amb èxit una empresa. Són coneixements tan importants en els dies en els quals ens trobam.

Cal posar de manifest el suport que aquest govern ha donat als emprenedors des del començament de la legislatura, primer amb l'aprovació de la Llei d'emprenedors, amb la qual es vol potenciar els emprenedors de les nostres illes, amb avantatges de diferent naturalesa amb l'objectiu de reactivar la nostra economia productiva.

Recentment la Comissió Europea aprovà el projecte Erasmus per a joves emprenedors, que compta amb uns socis com l'Euroregió Pirineus Mediterrània, de la qual la nostra comunitat forma part, i el Centre Balears Europa. Entenem que aquest és un bon projecte perquè estimula la innovació i l'esperit empresarial dels joves, i posar-los en un context econòmic europeu donant-los totes les oportunitats i intercanviar experiències empresarials amb altres països de la Unió Europea serà del tot productiu.

Per això ens agradaria saber, Sr. Conseller, quina valoració fa vostè d'aquest projecte Erasmus aprovat per la Comissió Europea i si ens pot fer la seva valoració de quins beneficis pot tenir per a la nostra economia i sobretot per a les persones més joves i més emprenedores.

Moltes gràcies i enhorabona per aquesta iniciativa.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muy buenos días. Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Sr. Diputado, en un contexto económico como el actual una de las máximas preocupaciones de este gobierno es promover la actividad generadora de riqueza y de ocupación a través de los emprendedores, de la micro, de la pequeña y de la mediana empresa de nuestra comunidad autónoma. Al Decreto Ley de apoyo a los emprendedores se suman las medidas fiscales aprobadas por el ejecutivo con el objetivo de reactivar la actividad económica empresarial.

Ahora damos un paso más, y gracias al proyecto pionero europeo Erasmus para jóvenes emprendedores, gracias al cual los emprendedores noveles como las personas que deseen crear una empresa, tienen la oportunidad de aprender de otros empresarios que están experimentando con estas empresas en otros países europeos. El programa éste se enmarca dentro del proyecto de cooperación de la Euroregión *Pirineus Mediterrània*, cuyo presupuesto total asciende a 197.000 euros, de los cuales el 86% lo aporta la Comisión Europea. Quiero decirle que tanto si el emprendedor que opte a este programa acaba de crear una empresa como si cuenta con una larga experiencia, este programa Erasmus le va a suponer un valor añadido importante para su negocio.

Una de las mayores ventajas es la oportunidad de establecer una red de contactos en Europa, y además tener una serie de relaciones comerciales, así como acceder a los mercados extranjeros. En definitiva, Sr. Diputado, estamos ante una medida que forma parte de ese paquete de acciones que el Govern está fomentando con la intención de reactivar la economía.

Muchísimas gracias.

I.15) Pregunta RGE núm. 3423/12, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions de coordinació en matèria de competències compartides.

EL SR. PRESIDENT:

pregunta número 15, RGE 3423, relativa a actuacions de coordinació en matèria de competències compartides, que formula el diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidente. Para garantizar la eficacia del gasto público es necesario definir claramente los límites competenciales y una buena coordinación, de manera que las administraciones con criterio de eficacia y eficiencia se complementen, evitando funciones solapadas o duplicadas, redundando en mejor servicio público y un ahorro de medios públicos.

Una mejor gestión de los recursos públicos, tanto humanos como económicos, más en la actual crisis económica y con la herencia recibida, pasa por la coordinación y colaboración entre administraciones. La pasada legislatura una delegación del gobierno socialista, más ocupada en hacer política partidista que en resolver los problemas de los ciudadanos, la inexistente coordinación con el govern, las disputas de los socios y el no tener claras las competencias, supuso un grave perjuicio, con importante coste para las arcas públicas. Actuaban con total descoordinación, añadiéndose cargos retribuidos del govern sin apenas competencias, ni siquiera actividad. En definitiva, descoordinación, nula colaboración y derroche de medios públicos.

El actual govern tiene claro que debe ajustarse a las funciones que realmente asume, siendo importante analizar las competencias que ejerce y la coordinación práctica entre administraciones. Así, para unir esfuerzos y optimizar los escasos recursos públicos, la Conselleria de Agricultura, Medio Ambiente y Ordenación del Territorio puso manos a la obra, y mantuvo el pasado 23 de abril la primera reunión de refuerzo de coordinación y colaboración mutua con la Delegación de Gobierno respecto a las llamadas posibles competencias compartidas.

Por tanto, Sr. Conseller Company, ¿qué actuaciones de coordinación llevarán a cabo la Conselleria de Agricultura, Medio Ambiente y Ordenación del Territorio y la Delegación del Gobierno central respecto al ámbito de posibles competencias compartidas?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, efectivament com ha comentat vostè s'estan donant casos en què les diferents administracions mantenen funcions que algunes vegades se superposen, altres vegades tenim administracions que gestionen línies..., una administració, i l'altra és la que se'n cuida de fer les inspeccions pertinents en relació amb aqueixes línies; a vegades tenim normes que ens vénen en general des de la Unió Europea, que vénen amb una certa indefinició a causa, fins i tot, de la mateixa diversitat agrària dins la Unió Europea...

Tot això, en definitiva, són coses que requereixen que les administracions s'ajuntin, les diferents administracions, i que unifiquem criteris, potenciem també més formació i més informació de cap als sectors que estan afectats. I això és el que hem anat fent en aquests darrers mesos i que podríem resumir en dues grans àrees d'actuació, almenys en allò referent a la conselleria de la qual jo tenc la responsabilitat.

Una és en relació amb el medi natural, i hem treballat tant en la coordinació entre el SEPRONA i la direcció general en matèria d'expedients sancionadors, com en la coordinació en matèria d'espècies, en relació amb el fet que no hi pot haver trampes amb verí, etc.; en la col·laboració i la vigilància dels espais naturals; en la coordinació en matèria forestal: ens hem de coordinar moltíssim en tot el que està relacionat amb incendis forestals, amb la vigilància i després també amb la posterior determinació de la causalitat; en qüestions relacionades amb residus, també un altre concepte importantíssim; en tot el control d'abocament i residus, els controls que es fan d'abocaments il·legals; en la contaminació atmosfèrica, etc.

En relació amb el medi rural, en agricultura i ramaderia, vigilància i coordinació amb ajuntaments i associacions agràries en temes de robatoris a habitatges i a explotacions a fora vila, que per desgràcia estan proliferant cada vegada més; en control de documentació en tractors i altres vehicles agrícoles: a vegades no tenen clar alguns quin tipus de carnet és necessari o no per conduir un tractor; en control de transport d'animals en carreteres i ports; en transport de material vegetal en carreteres; els PIF, aquells punts d'inspecció fronterera són importantíssims per evitar que ens entrin malalties com el becú vermell o els nematodes del pi; en qüestions de benestar animal, que és on tenim més problemàtiques; en fems i purins; en utilització i emmagatzemament d'envasos, etc., etc.

I moltes qüestions en les quals procuram estar coordinats en benefici de tota la ciutadania.

I.16) Pregunta RGE núm. 3426/12, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pla de mesures per afavorir el creixement.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 16, RGE 3426, relativa a pla de mesures per afavorir el creixement, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el Pla per a l'equilibri econòmic de les Illes Balears, necessari per no ser intervenguda per l'Estat i necessari també per poder pagar 230.000 factures per import de 750 milions d'euros, és un pla que contempla dos tipus de mesures: mesures d'estalvi per valor de 350 milions d'euros, i mesures per afavorir el nostre creixement econòmic.

És evident que juntament amb la reducció del dèficit públic i amb el sanejament dels comptes públics necessitam també afrontar una sèrie de canvis estructurals que assentin les bases per al creixement sostenible a les nostres illes. Tots els sectors productius, comerç, agricultura, indústria, pesca, turisme, construcció, ramaderia..., necessiten reformes clares, segures i enèrgiques que garanteixin la inversió, el creixement i la competitivitat.

Ens agradi o no ens agradi, continuar estàtics o presoners del fet que qualsevol desenvolupament atempta contra el nostre territori és un error. Si no som conscients d'això no som conscients de la magnitud del problema que tenim, i per aquest motiu el Govern, el president, vol arribar a grans consensos amb l'oposició, consensos per damunt del discursos simplistes i partidistes que poden sonar bé però que no generen llocs de feina. Tots els grups parlamentaris tenim l'oportunitat que per damunt de les nostres evidents diferències en segons quins temes puguem assolir un acord molt més ampli, que sigui corresponsable d'una situació econòmica molt dura i molt greu que imposa celeritat, imposa fermesa i imposa altura de mires.

Sr. Vicepresident, quins objectius persegueixen amb el pla de creixement per a les Illes Balears? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Efectivament té l'objectiu d'adaptar l'aparell productiu de la nostra comunitat a les noves circumstàncies de l'economia internacional. Cada cop més estam immersos en un món globalitzat, en un món interconnectat, de manera que les nostres empreses no tenen un àmbit de competència local, sinó que tenen un àmbit de competència internacional.

Aquest àmbit de competència internacional ens obliga a fer enfocaments nous, a canviar la marca institucional de moltes de les nostres relacions interempresarials i interproductives, i en aquest sentit hem de fer canvis en matèria de turisme; hem de fer canvis en matèria de turisme perquè la nostra indústria turística pugui tornar a ser capdavantera, pugui estar al capdavant i pugui ser tan productiva i tan competitiva com la que més, i poder atreure clientela, poder atreure els turistes per si mateixa.

Hem de fer canvis també en matèria de comerç, hem de fer canvis en matèria de comerç perquè les empreses comercials també estiguin a l'alçada de les millors del món, i no hi ha res millor que la competència per aconseguir això. Perquè, de fet, aquesta competència s'està produint mitjançant molts de canals, i del que es tracta és que les institucions ho reconeixin.

També hem de fer canvis en matèria d'indústria, una indústria que en molts de casos està molt lligada als temes de la construcció, i que en aquest moment, que hi haurà unes perspectives de la construcció molt més petites i que vendran molt més petites de cara al futur, també ha de fer transformacions i canvis, i probablement ha de girar cap a un altre tipus de sectors, en aquest cas els sectors més energètics, entre d'altres, que no sabem ni és possible endevinar quins seran. Amb l'energia el canvi és evident, també; l'energia renovable és quelcom que ha vingut per instal·lar-se i necessita ser competitiva per si mateixa, necessita que hi hagi un entorn institucional que la faci forta, que faci que realment els seus preus estiguin a l'alçada dels preus que fa falta a tot l'aparell productiu.

Fa falta també fer una reestructuració de tot l'I+D+I, de tot el que té a veure amb investigació, amb desenvolupament i amb noves tecnologies, perquè aquí, amb la contribució en bona mesura de l'aparell del mateix govern, de l'administració pública, pugui donar uns resultats molt millors, molt més fonamentat en resultats que no tant en requeriments.

I a la fi també fa falta fer una reestructuració en matèria d'ordenació territorial, una ordenació territorial que ha de ser més clara, més transparent, que ha de ser més coneguda, que ha de marcar molt clarament a tot aquell que vulgui fer qualsevol projecte saber quins són els límits d'allà on pot arribar i d'allà on no arribar.

Aquest és el plantejament que estam fent, que és un plantejament que hem de fer en un termini molt curt de temps...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.17) Pregunta RGE núm. 3428/12, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a rescat dels bancs.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 17, RGE 3428, relativa a rescat dels bancs, que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Sr. President, la conversió de 4.465 milions d'euros que va rebre Bankia del FROB en accions suposa que els doblers que es posin ara i en el futur ja no s'hauran de tornar per aquesta entitat. Suposa, per si qualcú no ho ha entès, que tapam els forats d'una gestió privada amb doblers públics. Suposa, per tant, si qualcú no ho ha entès, que assumim les pèrdues d'una gestió privada entre tots.

Per salvar l'herència de dues administracions populars -la de Madrid, Miguel Blesa i Esperanza Aguirre, i la de València, Olivas i Paco Camps i successors- entre avals, crèdits blans i subscripcions s'ha destinat a aquestes entitats una xifra similar al déficit de totes les administracions públiques. És a dir, destinam recursos que en temps de crisi eren tant o més urgents per a altres fons.

Com ho valora el president?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Barceló. Miri, el debat no està en si es rescaten bancs i es tanquen hospitals. Aquesta pregunta és demagògica i evidentment populista, com sempre.

Pel que fa referència a Bankia, aquesta decisió amb Bankia és una mesura imprescindible per generar estabilitat en el sistema financer, i el Govern ha pres aquesta decisió precisament per assegurar els estalvis de 10 milions de clients. És una mesura necessària, i és necessària perquè garanteix la solvència, dóna tranquil·litat als dipositaris i dissipa els dubtes del mercat.

En relació amb els hospitals, dels quals no l'he sentit parlar encara, que supòs que ho farà ara a la segona intervenció, sí és cert que es tanquen dos hospitals, dos edificis, però també és cert, i la gent ho sap per molt que vostès ho neguin, que no es tancaran llits, els programes es continuaran mantenint i no hi ha cap terminació de servei sociosanitari.

Moltes gràcies, Sr. Barceló.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, vostè diu que no té res a veure, però al mateix temps que aquí aprovàvem un pla de desequilibri econòmic fet a esquena dels agents socials i que tanca hospitals, el Consell de Ministres aprovava una reforma, una nova reforma del sistema financer. El que és cert és que mentre hi ha recursos per salvar gestions privades, el que és cert és que el Govern de l'Estat ha obligat a fer retalls per valor de 10.000 milions en educació i salut.

Vostè diu que només es tanquen dos edificis. Sr. President, és molt que això el que es tanca. Com pot dir que només es tanquen dos edificis? Ningú no ha anat tan lluny com vostè tancant la Sang i Caubet, ni en el conjunt de l'estat ni a la resta d'Europa.

Miri, el que és segur és que els bancs han presentat fa poc balanços de beneficis multimilionaris, i mentrestant, mentre correm a salvar-los, no hi ha hagut un govern valent que gravi els beneficis dels bancs, les multinacionals o les transaccions financeres. Això seria allò valent i no tancar hospitals, Sr. President. Tancar hospitals és una mesura covarda, és una mesura covarda. Li propòs que suspengui aquesta mesura, que la suspengui, i que reconsideri el seu pla i el parlem entre tots els agents socials i polítics. Aquesta seria la mesura que vostè hauria de prendre avui en lloc de tancar aquests hospitals...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Barceló. Miri, el Govern del Sr. Rajoy ha hagut de prendre decisions i mesures que l'anterior executiu no va fer, entre altres perquè el Banc d'Espanya teòricament supervisava aquestes situacions i realment no va ser així.

Jo no hi vull aprofundir, perquè em queda poc temps, però sí que li diré que el que estam pendent és que tenim una gran dependència del Banc Central Europeu, que el que fa és col·lapsar el mercat i impedir el crèdit. Això per una banda. El que és important és que també amb aquesta mesura financera es dóna un pas; no és una ajuda pública, sinó que és un préstec amb interessos del mercat, a preu de mercat, per tornar en un termini de cinc anys. Miri la reforma i vostè ho veurà.

En relació amb els hospitals, vostè m'ha dit, i he apuntat literàriament, que mai ningú no havia arribat tan enfora o tan lluny tancant hospitals; també és cert que mai ningú no havia arribat tan enfora el que no tenia i deixant uns deutes com els que té avui el Govern balear.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

I li he de dir, nosaltres assumim decisions difícils, les assumim, i sabem els problemes que tenen els treballadors, però també la gent sap, els ciutadans saben que no es perdran prestacions per molt que vostès ho diguin.

Una altra cosa, tots els partits jo crec que coincidim en establir un espai únic, un centre sociosanitari de referència, aquí començam a fer un centre sociosanitari de referència que s'ubicarà a Son Dureta.

Moltes gràcies, Sr. Barceló.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

I.18) Pregunta RGE núm. 3433/12, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a tancament d'hospitals públics.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 18, RGE núm. 3433, relativa a tancament d'hospitals públics que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. President del Govern, des que vostè governa, que fa gairebé un any, ha decidit practicar una política exclusivament de retallades sense mirament, retallades econòmiques però també retallades ideològiques, i cap mesura de creixement, només retalls i més retalls. Amb l'excusa de la crisi han decidit canviar el model de l'estat del benestar, vostès han decidit prendre mesures tot sols, han decidit prendre-les des de l'engany i des de la improvisació més absoluta.

Ens podria explicar per què s'ha negat a cercar una alternativa a aquest seu pla de retalls amb l'oposició i els agents socials econòmiques? I és capaç d'explicar-nos ara ja avui per què nosaltres som l'única comunitat autònoma a tota Espanya que ha de tancar dos hospitals públics?

I per favor, Sr Bauzá, no torni qualificar, no torni ser tan insensible de qualificar Caubet i La Sang com a dos edificis. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President, moltes gràcies, Sra. Armengol. Miri, vostè, més que ningú, hauria de saber, com ja saben tots els ciutadans, la situació de dificultat econòmica que ha trobat aquest govern, ja ho sap tothom. A partir d'aquí, s'han de prendre mesures, mesures necessàries que és el que nosaltres hem de fer.

La decisió de tancar els hospitals no és una decisió fàcil, nosaltres sabem la història d'aquests hospitals i sabem les històries personals vinculades a aquests hospitals, però també sabem la necessitat de prendre mesures excepcionals per mantenir encara així els serveis.

Vostè ha dit, i torn copiar, per no desviar-me i no dir el que no és, que amb l'excusa de la crisi..., Sra. Armengol, la crisi no és una excusa, és una realitat, és una realitat des de l'any 2008, aquí no hi ha excuses, aquí no hi ha excuses, aquí hi ha realitat, ...

(Alguns aplaudiments)

..., demani a les famílies, a les empreses si tenen excuses o si tenen crisi.

Moltes gràcies, Sra. Armengol.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Miri, Sr. Bauzá, no és capaç d'explicar-ho, no té cap explicació convincent, no és capaç d'explicar-nos per què decideix tancar els dos hospitals públics, no és capaç de dir-nos quant es pensa estalviar amb això, no és capaç de dir-nos on ubicarà el personal i on ubicarà els malalts, no és capaç de dir-nos on és el Pla sociosanitari, aquest famós, que ara es treu de la màniga, de Son Dureta, perquè no hi és. Perquè tot són mesures improvisades, Sr. Bauzá.

I efectivament, vostè empra l'excusa de la crisi que és una dura realitat que no afecta ni a vostè ni al seu gabinet, afecta els ciutadans del carrer, afecta els treballadors del General, ...

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

... afecta els treballador de l'Hospital Joan March, afecta els malalts dependents, i clar que sí que els afecta la crisi econòmica i tenen un govern davant que no fa absolutament res.

Per què sap què pensa el Partit Socialista? Que efectivament hem de fer mesures de creixement i que hem d'invertir en economia productiva. I sap què significa això? Invertir en sanitat, invertir en educació, invertir en l'economia del coneixement, invertir en innovació, invertir en turisme, no en especulació urbanística que és l'únic que a vostè el preocupa.

Sr. Bauzá, avui m'he assabentat per dos diputats seus que han aprovat el Pla de creixement econòmic, si són aquelles tres fulles ridícules que va mostrar després del Consell de Govern i que ens duen a una llei de destrucció del territori, la llei turística i la llei urbanística, aquí no compti amb el Partit Socialista, va equivocat.

Sr. Bauzá, li deman una vegada més, rectifiqui, aquesta mesura de tancar hospitals públics és un disbarat econòmic; vostè ha de ser valent davant el Sr. Rajoy i no només ser valent davant els febles de la comunitat autònoma de les Illes Balears. Tenim alternatives, estic disposada a presentar alternatives, li vaig dir l'altre dia, li torn repetir, entre tots podem cercar alternatives a aquests retalls, no tanqui hospitals públics. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Armengol. Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President, moltes gràcies, Sra. Armengol. Li posaré dos exemples, dues comunitats per no parlar d'aquesta: Galícia, fa tres anys que governa el Partit Popular, fa tres anys que prenen mesures, no han hagut de prendre cap mesura per tal d'arribar a una situació tan difícil com aquesta. Li pos un altre exemple d'una altra comunitat, jo sé que no li agrada, però li diré, Castella-La Manxa, governada pel Partit Socialista, els serveis hospitalaris estan en situació mínima, no es podrà construir un hospital a Toledo perquè no hi ha pressupost i els PAC i els centres de salut també tancaran com a conseqüència de la gestió. La mateixa gestió que tenien vostès, el Partit Socialista, que és no mirar la realitat, intentar mantenir les cadires calentes per a no assumir una realitat, ...

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

..., aquesta és la realitat.

Vostè em diu que hem d'invertir en economia productiva, em diu tot el que m'ha dit, però la gota, la principal economia productiva que vostès practicaven, l'economia de la subvenció, aquesta no l'ha practicada vostè i ara ens la recrimina com a economia productiva.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Miri, Sra. Armengol, aquest govern prendrà les decisions que toqui, encara que es desgasti el president i tot l'equip de govern, perquè nosaltres pensam en el futur, no pensam a mantenir les cadires calentes i amb el bé que ens podem dur amb un col·lectiu o amb un altre, aquesta és la decisió.

I nosaltres, la nostra intenció és que amb aquestes mesures comença la primera fase d'aquesta pla, que perimetrà tenir un centre unificat sociosanitari a Son Dureta.

Però miri, aquesta situació la solucionarem i vendran èpoques millors, però quan venguin èpoques millors encara sí el seu model de gestió no està en benefici per als interessos dels ciutadans de les Illes Balears. Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

II. Interpel·lació RGE núm. 3156/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a reorganització de l'espai d'atenció sanitària.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació, passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la interpel·lació RGE núm. 3156/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a reorganització de l'espai d'atenció sociosanitària. En nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Vicenç Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon a tothom. Som aquí, senyors i senyores diputades, per parlar de la reorganització de l'espai sociosanitari. Esper ben aviat que podrem conèixer el pla que té per a Son Dureta aquest govern, perquè per ara l'amaga.

Tots sabem que hi ha avanços científics i socials, un millor desenvolupament de la condició de la vida, ha millorat el desenvolupament del sistema sanitari...

EL SR. PRESIDENT:

Pregaria, per favor, ... disculpi, Sr. Thomàs. Pregaria un poquet de silenci a totes les parts.

Molt amables. Continuí, Sr. Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Aquest desenvolupament de condicions de vida i sistemes sanitaris ha permès, com a mínim a les societats avançades, que l'esperança de vida s'allargui. Això produeix un envelliment de població i per tant aquesta esperança de vida s'incrementa i les persones viuen cada vegada més, amb més problemes de salut crònics i a molts casos condueixen a una situació de dependència, amb gran necessitat de recursos sanitaris i socials. I és per tant, aquests serveis sanitaris i socials que s'han d'adaptar a la cronicitat, a l'envelliment i a la dependència i per tant s'han d'introduir millores en organització i en pràctiques professionals.

I és per aquest motiu que tenim entre tots la necessitat de treballar amb estratègies de malalties cròniques i adaptar el nostre sistema sanitari a aquestes necessitats presents i també les futures. Persones, un nombrós grup de persones que moltes vegades lligat amb aquest problema sanitari tenen una problemàtica social complexa i cap sistema d'aquests independentment poden donar solució, perquè les persones són persones, són problemes i per tant circulen entre el sistema sanitari i el sistema social.

Sabem que el Servei de Salut de les Illes Balears té un pla d'accions sanitàries a l'àmbit sociosanitari del Servei de Salut, fet per personal del Servei de Salut i de la conselleria; és veritat que és de l'anterior legislatura, però no té perquè ser necessàriament dolent, un pla que analitza recursos, defineix model, dibuixa necessitats, fa propostes de planificació, planteja circuits de coordinació, etc.; crea la figura de l'infermera gestora de casos, l'infermera d'enllaç i crea multitud de recursos.

Sabem que en l'actual i futura necessitat d'àmbit sociosanitari es dibuixa la necessitat de cobrir mancances, especialment amb llits de mitjana i llarga estada. També sabem que fa un any i mig que la gran majoria d'espai de l'antic hospital Son Dureta està buit i pot permetre una reorientació d'instal·lacions actuals cap a la millora d'una oferta assistencial sociosanitària.

Però què ha passat durant aquests deu mesos de legislatura del Partit Popular? Què ens ha dit la Sra. Consellera o el Partit Popular en relació amb la reordenació de l'espai sociosanitari? Entre d'altres coses, crec que de moment està més que coberta l'assistència sociosanitària, simplement gestionant eficaçment els recursos que tenim.

Quant a Son Dureta comprendrà que amb els serveis que tenim millorant la seva eficiència, aquests serveis no es contempla fer cap acció per posar places sociosanitàries a l'hospital Son Dureta. En aquest moment no estam en condicions de fer obres aquest any a Son Dureta, estan potenciant i fomentant l'estratègia de cures pal·liatives a l'hospital Joan March. Això són declaracions aquí de la consellera, en seu parlamentària, fa escassament tres mesos. Durant tota la legislatura s'ha oposat a desenvolupar el Pla d'accions sanitàries i a presentar plans d'adequació i rehabilitació de l'edifici antic de Son Dureta.

Tampoc ni a la memòria de pressupost ni al Projecte ib-salut 2020 se'n parla, i així, ara fa pocs dies, dia 30 d'abril, el Govern del Partit Popular va anunciar sobtadament, arbitràriament i d'una manera brutal que tancava els hospitals Joan March i Hospital General. No és l'oposició que no comparteix aquesta idea, l'exconsellera Castillo diu que és una mala mesura; el president del Col·legi de Metges, militant i candidat del Partit Popular, també diu que és una decisió no reflexionada, per no parlar del conjunt dels sindicats.

Per cert, Sra. Consellera, coneix vostè Caubet, hi ha estat? Per què no hi va? Aquesta decisió és fruit d'una improvisació absoluta, perquè a hores d'ara encara no tenen pla, l'únic que sabem és que volen tancar per reduir costos i per reduir despeses de capítol 1; l'única justificació és acomiadar uns interins i eventuals per disminuir despesa corrent. Al·leguen falsedats del tipus instal·lacions obsoletes, que no tenen el personal especialitzat. Podríem parlar de totes les inversions fetes els darrers anys, Unitat d'Alcohol, Unitat d'Hospital de Dia Rehabilitador i Avaluador, etcètera; les nostres sales de convalsència, de rehabilitació, les nostres unitats de cures pal·liatives, de cures especials, d'unitats polivalents, el Programa Respiratori, l'Hospital de Dia, tots ells són productes de qualitat.

Tenim un problema de limitació d'oferta de llits de mitjana i llarga estada, vostè proposa una mesura que és un estalvi a curt termini, però que provocarà més ingressos a hospitals d'aguts, i això és més car, a més de disminuir la qualitat assistencial. Els professionals fan bona feina, reconeguda per la població i fins i tot pel Govern de les Illes Balears, la Unitat de Cures Pal·liatives va rebre el premi Ramon Llull d'aquesta comunitat autònoma. Quina diferència, mentre uns reconeixen la feina ben feta, el Partit Popular la rebutja!

I si deia improvisació absoluta és perquè encara no tenen pla, ni ens ho han dit a nosaltres ni ho han dit als professionals. Els professionals no saben on aniran, no se sap com es distribuiran els malalts, què passarà amb els programes concrets que tenen en aquests hospitals. Vostès, i ho acabam d'escoltar pel Sr. President, fan un plantejament absolutament fred, economicista i esbiaixat, parlen d'edificis, però no parlen ni de persones ni de professionals, i les persones tenen un valor, no tenen preu. Perquè ja m'explicarà vostè com aplicarà les estratègies de cures pal·liatives de malalties cròniques o malalties rares; i no ho compari amb la Creu Roja, perquè no són comparables els serveis que donen. El cost unitari d'un llit d'un hospital depèn de moltes coses, principalment dels serveis que ofereix el conjunt de l'hospital.

I per cert, hi ha coses que jo personalment no les entenc: com pot ser que a la tarifa de facturació a tercers d'ib-salut vostès, vostès Sra. Consellera, facturem 800 euros per hospitalització mèdica, i com pot ser que en el butlletí oficial de la comunitat de dia 17 de març vostès diuen que per una estada de convalsència a un centre sociosanitari de la comunitat autònoma vostès facturem 201 euros. Això no quadra amb les xifres que vostès ens diuen: com pot ser que a un extern, a un privat, a una mútua d'assegurances li cobren 201 euros, però diuen que el cost del llit són 300, jo personalment esper que m'ho expliqui.

I si el motiu és econòmic i al·leguen eficiència, per què no tanca l'hospital psiquiàtric, que és el més ineficient de tots? Per què no ho fa? No té solució. Què deixarà de gastar tancant aquests dos hospitals? Què és que no hi ha altres alternatives? Perquè, per una altra banda, vostè sap que augmentarà despesa augmentant sous dels dos vicepresidents d'ib-salut o de tots els equips directius dels hospitals i serveis centrals. Per què han aturat durant un any el Projecte de laboratori centralitzat o central de compres? Què és que prefereixen tancar hospitals a posar un Impost de Patrimoni? Improvisació absoluta, perquè encara no tenen pla.

On és el projecte per a l'hospital Son Dureta? Ni hi han participat ni el tenen, perquè no hi ha partida pressupostària, ni sabem quants llits, ni per fer què. Per cert, el president del Govern es va comprometre dijous passat i encara ho estam esperant, ni tenen pressupost, ni saben què fer ni quan començaran les obres ni quan finalitzaran.

Però especialment el drama és que vostès no es plantegen una reorganització de l'espai sociosanitari, això no interessa, ara interessa acomiadar personal eventual, reduir despeses, no interessa planificar, donar respostes a les necessitats presents i futures, esperança de vida, cronicitat, persones amb necessitat.

Jo li deman que siguin responsables, que paralitzin aquest procés de tancament dels dos hospitals; que planifiquin; que doni resposta a les necessitats i especialment que escoltin, que dialoguin, que no creïn més crispació, que no creïn incertesa. Hi ha altres camins, dèficit, austeritat, fatalitat; vostès, vostè ha decidit no cercar finançament, vostè el que ha decidit és deixar de donar serveis, deixar de donar serveis, que és la seva obligació, donar serveis sanitaris com els milers i milers de ciutadans que en aquests moments són a les seves amagades llistes d'espera.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Miri, Sr. Thomàs, intentaré explicar-li a què consisteix aquest pla de reordenació sociosanitària i si vostè m'escolta potser no tornarà dir coses com les que ha dit en aquesta tribuna.

Vostè sap que no podem obviar les circumstàncies que ens envolten, quedar-se quiets davant els problemes econòmics que ens afecten seria el mateix que oblidar-se de les necessitats de les ciutadans que és amb els quals pensem a l'hora de prendre mesures per canviar la greu situació que ens estremy i assegurar la continuïtat de l'estat del benestar. Conflueixen dues circumstàncies, com vostè ha dit, el gran creixement i l'augment de la demanda sociosanitària, fruit dels canvis demogràfics de diversa causa; i per una altra banda, la greu crisi econòmica heretada que vivim i que hem de gestionar.

El Govern de les Illes Balears ha elaborat dins aquest marc el Pla de reordenació de l'assistència socio sanitària de Mallorca, que s'emmarca dins les mesures d'eficiència del Pla d'equilibri econòmic d'aquest govern. Per això comptem en aquesta legislatura amb dos avantatges molt importants que abans no existien, a la conselleria hi ha integrades les àrees de Benestar Social i de Salut, i això ens permet una conjunció dels dos àmbits que estan íntimament relacionats. Aquesta aposta també s'ha fet a altres comunitats autònomes, així com al ministeri.

Per altra part, des de l'inici de la legislatura i precisament impulsat per aquesta conselleria integrada, s'ha creat un grup de feina que conjuga les àrees de Salut i Benestar Social i que fa especial feina en la qualitat de l'àrea socio sanitària. Vostè ha dit que nosaltres havíem menyspreat el pla que s'havia fet l'anterior legislatura, que no el teníem en compte. No és així, com després veurà, es contemplen coses que es recollien en aquest pla. El que li vull recordar és que vostè sí va menysprear un pla de la Sra. Castillo, de la qual ara vostè té molt en compte la seva opinió, havia fet un pla socio sanitari que ni tan sols es va mirar i el va deixar en aquells calaixos, que tantes coses contenen.

El Pla de reordenació de l'assistència socio sanitària de Mallorca comprèn un conjunt d'accions en diferents fases d'aplicació que contempla un escenari final molt clar, unificar l'assistència socio sanitària a Mallorca en un sol espai. Un espai que atindrà de manera eficient i amb les millors garanties totes les necessitats que hi ha en aquest àmbit a la nostra societat. I això passarà per traslladar l'activitat de l'Hospital General i de l'Hospital Joan March i ubicar la seva activitat a l'edifici de Son Dureta, actualment sense ús. Amb aquesta fita, donarem compliment al nostre programa electoral, garantirem el nostre compromís que havíem adquirit amb la ciutadania i a més, jo crec que serà un punt d'acord amb vostè, Sr. Thomàs, perquè vostè també contemplava en el seu programa electoral per a les eleccions autonòmiques, convertir Son Dureta en un espai socio sanitari de l'illa de Mallorca.

Jo crec que podem comptar amb la seva col·laboració per dur endavant aquest compromís que era de tots els partits polítics. Vostè sap que això no és un estalvi a curt termini, vostè ho sap igual que ho saben els seus companys del País Basc, que aposten per potenciar l'assistència socio sanitària i l'assistència domiciliària. I vostè sap perfectament que si jo a principis d'enguany, quan vostès em demanaven que convertís Son Dureta en un centre socio sanitari, li deia que no hi havia pressupost, és perquè no n'hi ha, perquè el pressupost serà a l'exercici del 2013.

Com deia, la transformació de Son Dureta en espai socio sanitari, és un pla que es desenvoluparà en diferents fases i el pacient serà el gran beneficiat. No fer res davant d'aquesta crisi econòmica, com deia, és equivalent a esfondrar el sistema i aquesta actitud no la prendrem. De fet, a GESMA per aprofundir i per garantir la seva viabilitat, des del començament de la legislatura s'han començat a prendre mesures i no hem volgut repetir els errors del passat. El primer que vàrem fer va ser reduir de forma contundent el personal d'alta direcció del complex hospitalari de GESMA i vam passar de 19 càrrecs directius del darrer any de la legislatura del pacte a 8 que tenim ara. Això ha suposat un estalvi de 643.000 euros anuals.

A més a més, tenint en compte el constant creixement de la demanda socio sanitària, vostè i jo mateixa hem esmentat abans, hem incrementat l'activitat assistencial i hospitalària de GESMA. A l'Hospital General a l'anterior legislatura hi havia 69 llits oberts, nosaltres amb el mateix personal i quasi sense impacte en el cost, vam obrir 26 llits més per a programes pluripatològics i vam augmentar l'activitat assistencial en un 38%. Això és el que jo li volia dir quan li parlava de gestionar eficaçment en aquestes declaracions meves que ha llegit. Però això no ha estat suficient, no és suficient gestionar eficaçment uns llits que..., vostè diu que parlem d'edificis, que no tenim sensibilitat. Vostè sap quin és el cost de manteniment d'aquests edificis i que per a aquest any són necessaris 700.000 euros només per a manteniment d'aquests edificis.

En qualsevol cas, vull reconèixer en aquest punt que l'activitat assistencial, com li he dit, ha augmentat des de què vam accedir durant aquesta legislatura i vull fer un reconeixement a tot el personal de GESMA, a totes les seves categories, per la tasca que fan dia a dia. Són uns equips d'excel·lents treballadors, professionals a qui vull expressar la meva gratitud i la de tota la societat. En cap moment no s'ha dit que allà no hi hagi personal especialitzat. Això no ho posi en boca meva, perquè això no és veritat. Vull aprofitar l'oportunitat que em dona aquesta interpel·lació per explicar l'estratègia que es durà a terme i per evitar tergiversacions i malentesos que vostès fan intencionadament, creant alarmes tant als pacients com als treballadors. Aquesta mesura conservarà i fomentarà les prestacions que s'ofereixen a GESMA, no desapareixerà cap prestació. Tots els programes que es duen a terme a GESMA es mantindran i es continuaran desenvolupant amb una aplicació més eficient. Aquests programes són: pal·liatiu, respiratori, unitat de desintoxicació d'alcoholisme, pluripatològics, ortogeriatria i ictus.

També vull deixar ben clar que el nombre de llits es mantindrà i creixerà al llarg de tot el procés. No hi haurà cap tancament de programes, cap minva de llits. Aquestes han estat les nostres premisses a l'hora de desenvolupar aquesta planificació. El nostre objectiu és aconseguir unes millors instal·lacions que permetin una assistència integrada i unificada de l'atenció socio sanitària. Les actuals, com li deia, tenen un manteniment molt difícil. Aquesta és una mesura d'eficiència i no tindrà resultats d'estalvi immediats, vostè ho sap. Això no suposarà un estalvi immediat, però vostè, igual que els seus companys del País Basc, com li deia, sap que l'eficiència i la disminució d'ingressos en hospitals d'aguts que suposarà potenciar aquesta assistència, tindrà un estalvi molt important al llarg dels anys.

Aquesta reorganització es farà en dues fases. La fase A suposarà l'inici del trasllat de l'activitat de l'Hospital Joan March. El Pla de reordenació de l'assistència sociosanitària de Mallorca s'iniciarà amb el trasllat del 50% de l'activitat de l'Hospital Joan March i la reubicació dels programes a altres dispositius assistencials. La UPRA es traslladarà a l'Hospital Psiquiàtric íntegrament. Els programes de pal·liatius, que vostè ha recordat, que jo vaig dir que els volia potenciar i li ho reconec, són per a mi una prioritat, aquest programa de pal·liatius i el respiratori seguiran a l'Hospital Joan March al llarg de tota aquesta fase. Ortogeriatria i pluripatològics aniran a l'Hospital General.

Per altra banda, es crearà a la Creu Roja un espai per a pacients tributaris de llarga estada i de cures de baixa complexitat, un espai que abans no existia i que recollia el seu pla sociosanitari, que com li dic i com vostè veu, hem utilitzat i vostè ha reconegut a la seva intervenció que és necessari; donem així, un servei que encara redundarà més en benefici dels pacients i també es comptarà durant aquesta fase amb 40 llits a l'Hospital Sant Joan de Déu. Creu Roja i Sant Joan de Déu, dos centres sense ànim de lucre, amb reconeguda qualitat assistencial. Aquestes mesures impliquen el reagrupament de programes en un sol dispositiu i s'aconseguirà -com deia- una major eficiència.

A la fase B s'unificarà l'activitat sociosanitària de Mallorca a Son Dureta. Aquesta fase començarà paral·lelament al desenvolupament de la fase A, amb l'elaboració del projecte per part de tècnics d'ib-salut. Una vegada conclòs, es procedirà a la licitació, adjudicació d'obra i d'execució. Com dic, tot això es farà paral·lelament a aquesta primera fase. No hi ha cap projecte amagat, nosaltres no amaguem projectes. Vostè sí que va amagar estudis que li van costar molts de sous, estudis que deien el que havia de fer i no es va atrevir a fer-ho i allà són, als calaixos, com li deia, ja n'hi hem posat una altra cosa als calaixos, i moltes més coses hem trobat. El que li vaig dir i el que vostè ha dit aquí sobre les meves declaracions, és que aquest any no es faria cap actuació a Son Dureta i no se'n farà cap perquè, com li he dit, no hi ha pressupost. El pressupost es contemplarà a l'exercici del 2013.

Tota aquesta planificació va unida a la resta de mesures del Pla d'equilibri que hem adoptat dins l'àrea de salut del Govern. La crisi econòmica i la greu situació financera en què hem trobat el Servei de Salut, ens ha obligat a prendre aquestes mesures. Però n'hem de treure una lectura positiva, jo crec que la creació d'aquest espai, en el qual tots hi estem d'acord i ha de reconèixer que vostè també el vol i tots els grups de la cambra han votat a favor d'iniciatives perquè aquest espai es creés, jo crec que ens podríem donar la mà i anar tots a l'una... -no, ja diu que no, idè miri, ja no cal que parli-, però ho torno a demanar, encara que vostè em digui que no, jo crec que tots hauríem d'anar de la mà, aprofitar la crisi per treure alguna cosa positiva, que és fer aquest espai sociosanitari. Si no es pot fer de cop tota la intervenció que es volia i que vostè contemplava en el seu pla, s'haurà de fer més a poc a poc. Com li he dit, el nostre pla no s'amaga i es presentarà quan estigui llest. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, acabam de veure un escenari nou d'improvisació. Nosaltres no feim alarma, avui precisament fa tres mesos que aquest diputat va presentar aquí un punt a una moció que deia: "el Parlament insta el Govern a desenvolupar un pla d'accions sanitàries a l'àmbit sociosanitari i a presentar en el termini de tres mesos un pla d'adequació i rehabilitació de l'antic Hospital de Son Dureta, com a gran espai sociosanitari". Sap què va votar el Partit Popular? Que estava en contra. Si aquest és el seu tarannà durant aquests deu mesos, ha negat aquesta necessitat i que d'una forma improvisada i per una motivació estrictament econòmica, han pres una decisió. Nosaltres no feim alarma, és la seva actitud, durant deu mesos ha negat una necessitat, s'ha negat a encetar un àmbit de diàleg, de consens i de treballar en aquest sentit, i de cop i volta dia 30 d'abril, tothom s'assabenta que han decidit tancar dos hospitals. Les persones, els edificis no, però les persones tenen sentiments i, per tant, primer de tot queden sobtades i rebutgen decisions d'aquestes que són molt dures per a les persones que fan feina.

Per tant, hi ha una improvisació. Duim dies demanant que ens donin el pla i no el té, si no el té vostè. Això que vostè ha dit aquí és un anunci d'intencions. Això no és un pla, no és un pla. A més, la raó ... i pel camí, què passa? Quantes persones perdran el seu lloc de feina? Jo he apuntat quatre coses a corre-cuita, vostè diu redistribució de càrregues, el més normal és que vostè es plantejés paraitzar aquest procés de tancament i si realment té un projecte, el presenti socialment, a les forces polítiques, als treballadors i cercar una solució amb diàleg i consens, perquè crec que estam d'acord que tenim necessitats sociosanitàries, necessitats sociosanitàries que són en aquest pla, que recull la informació del pla que va fer la Sra. Castillo, i, si no, ho pot contemplar i ho pot llegir.

Nosaltres pensam que aquest procés s'ha de paraitzar i s'ha de posar seriosament un projecte damunt la taula i ja veurem on arribam. El que no es pot fer és de cop i volta anunciar un tancament, sense saber on aniran les persones que treballen, on aniran els projectes. Ja no és que a nosaltres no ens donin la informació i ho hem pogut comprovar personalment a determinats àmbits, és que vostè tampoc no ve amb un pla sota el braç i això és el que voldríem, un projecte seriós, un projecte de futur per a les nostres necessitats. Ja li he dit, vostès cobren 200 euros per un dia d'estada en el Joan March o en el General, aquestes són les factures d'ib-salut a tercers. Per tant, el punt econòmic podríem, com a mínim, discutir les xifres que vostès donen. Però especialment el que necessitam tots és un projecte, un projecte seriós que ens pugui cobrir les necessitats presents i futures en àmbit sociosanitari i que aquest procediment pugui ser participatiu en les persones directament afectades. Aturi, paraitzi aquest tancament, aprofiti per consensuar un projecte, un projecte que no té definit, que vostè mateixa acaba de dir que

no té pressupost, que serà un projecte que no serà realitat aquesta legislatura, sinó la propera, perquè si amb el pressupost de l'any 13 ha de licitar, ha d'adjudicar el concurs, etc., joestic parlant d'un projecte seriós per a l'antic espai Son Dureta, no per obrir tres plantes del maternoinfantil. És el que necessitam saber, què pensa posar vostè a Son Dureta?, perquè si ho tengués ho mostraria i no ho mostra.

Per tant, nosaltres pensam i som de l'opinió que, sense fer cap alarmisme, si ha modificat la seva actitud després de deu mesos, i ara de cop i volta vol fer una reestructuració amb una absoluta improvisació, l'únic objectiu és disminuir capítol 1 i capítol 2, aturi's, paralitzi el tancament, posi el seu projecte, si el té, damunt la taula i dialogui, cerqui consens, faci partícip el conjunt de la societat, parlam de treballadors, sindicats, forces polítiques, i segur que ens posaríem d'acord. Ara, el que no es pot fer és parlar des del desconeixement que fins ara vostès han demostrat. Han improvisat una decisió molt dura, l'han comunicada molt malament, no l'han explicada i a dia d'avui, ningú no ha vist un pla. Si el té, doni'l. El Govern s'hi va comprometre dijous passat i encara no el tenim, encara no el tenim. Jo si el tengués l'hi donaria. Per tant, jo tenc els meus dubtes. Li ho torn a dir, no costa res paralitzar aquest tancament, què s'estalviarà vostè...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

...tancant aquests dos hospitals? També li ho he demanat, no m'ha contestat. Quantes persones aniran al carrer amb aquesta decisió? Tampoc no m'ho ha contestat. Per tant, jo li deman que paralitzi aquest tancament, que iniciï un projecte, que si el té, el mostri, el comparteixi i segur que entre tots podrem arribar a determinats punts d'acord.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de contrarèplica la Sra. Consellera té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Thomàs, vostè avui aquí ja s'ha tret la careta. A vostè li és igual el que li diguem, vostè el que fa és un paper de desgast al Govern per sobre de tothom, sense pensar en els ciutadans i vostè, que parla tant de les persones, aquestes només li importen per utilitzar-les políticament en el seu discurs...

(Aplaudiments)

Vostè no escolta, a vostè li és igual el que li expliquem. El que és pitjor, a vostè no li agrada aquesta iniciativa perquè surt del Partit Popular. Jo li he explicat ben clar el nostre full de ruta, li he explicat ben clar les passes que seguirem. Vostè sap perfectament que la situació econòmica és insostenible, miri si ho sap, que vostè a finals de la legislatura va afirmar en una entrevista escrita que el projecte de reconversió de Son Dureta no podia ser mai immediat i havia de ser a més de tres anys vista. Idò miri, aprofitarem la crisi per avançar-ho, aprofitarem la crisi per fer-ho per fases i per fer-ho de manera que l'atenció sociosanitària..., he perdut un any i vostè n'ha perdut quatre i per desgràcia la societat, els ciutadans i els professionals sanitaris de les illes també han perdut quatre anys, els que vostè va ser conseller, perquè miri si han perdut quatre anys ... ja es pot queixar ja!

Vostè ara vol donar lliçons, però parlarem fins i tot del primer govern del pacte, en el qual l'Hospital General i l'Hospital Joan March tenien personal sense activitat, que no sabien què havien de fer, perquè durant anys van mantenir una activitat mínima. No van ser capaços d'afrontar els problemes de GESMA en cap moment. A l'anterior legislatura, de la qual vostè n'era el gloriós conseller, els informes d'una empresa de Barcelona, curiosament, Alzares, li deien a vostè que havia de disminuir en personal i que havia de prendre alguna decisió. Vostè diu que defensa l'Hospital General, però hem vist com ha deixat vostè els quiròfans i, miri, ara m'he oblidat les fotografies, llàstima, llavors li ensenyaré com va deixar vostè els quiròfans i no parli de formigues blanques perquè vostè sap que això és mentida i ho sap perfectament. Les formigues blanques són a baix, a l'església i no són als quiròfans.

Vostès, sistemàticament, han deixat sense contingut l'Hospital General, durant tres anys i mig han mantingut 68 llits amb el mateix personal. Nosaltres amb menys d'un any vàrem augmentar els llits i l'assistència amb un 38%, però vostè, a què es dedicava?, idò a pagar càrrecs directius, a pagar 715.000 euros en formació de càrrecs directius que llavors s'ho han endut a la privada, això a part d'hotels, avions, -com deia- a pagar informes a l'empresa Antares on s'han gastat més de 60.000 euros, que són al calaix, en aquest calaix on també hi ha les factures sense pagar que ens hem trobat i que ara fan que el sistema sanitari estigui pràcticament en fallida. També va pagar un informe que li va fer un pla funcional, parla d'un edifici per fer un hospital de GESMA, no parla d'on era, no sé si és un edifici fantasma aquest pla funcional, defineix molt bé aquest edifici, i ara vostè no està d'acord que es faci el que li deia el seu pla funcional que va pagar vostè a Son Dureta! Digui-ho si no està d'acord. Digui-ho.

(Remor de veus)

Vostè per sort ja no pot continuar pagant màsters, ja no pot deixar més factures sense pagar, i pel que veig l'únic que fa és desgastar el Govern, avui ha quedat demostrat que entren vostès en temes personals, en temes professionals, molts pocs arguments els deuen quedar si han d'utilitzar aquests artificis com han utilitzat a la pregunta... no sap de què parli?

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor, Sr. Thomàs.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Jo estic en ús de la paraula i li dic...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Thomàs, li preg que (...)

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

...que no tenen arguments i per això han de fer servir arguments personals i professionals totalment *barriobajeros*.

Moltes gràcies.

(*Aldarull i alguns aplaudiments*)

III. Moció RGE núm. 3360/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en gestió pública, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 2226/12.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Moció RGE núm. 3360/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en gestió pública, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 2226/11. Per defensar la moció té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados y antes de intervenir sacudiré a la tribuna de insultos, descalificaciones, menosprecios, preguntas retóricas inútiles, etc., puesto que una buena higiene siempre es conveniente antes de comenzar una intervención...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, Sr. Diéguez.

(*Remor de veus*)

Sr. Diéguez, li preg que vagi directament a la qüestió.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, hace bien en defender al Gobierno, Sr. Presidente.

Empecemos, presentamos esta moción sobre gestión pública en la cual básicamente -por no leerla toda, la tienen a su disposición, las señoras y los señores diputados- se constata que el Gobierno ha incumplido la Ley de la buena administración y del buen gobierno y que el Parlamento constata que ese incumplimiento perjudica la transparencia y las posibilidades de participación ciudadana en asuntos públicos al tiempo que finalmente se insta al Govern a cumplir la ley en sus estrictos términos.

No hará falta mucho debate al respecto ya que el propio conseller invirtió mucho tiempo en explicar los motivos por los que no se llevaba a cabo una correcta aplicación de la Ley de la buena administración y buen gobierno. Se dijo que no se estaba cumpliendo, se reconoció clarísimamente. Se pusieron las excusas que se quisieron poner.

De toda la intervención podemos destacar que se omitió lo más importante, lo que se pensaba de la ley y sólo al final de la intervención del Sr. Conseller se nos manifestó casi sin querer cuál es la intención del Gobierno respecto a esta ley. La intención es derogarla.

No debemos olvidar, señoras y señores diputados, que esta ley nace en una legislatura en la que se fue descubriendo, ante el asombro de los ciudadanos, cómo bandas organizadas de cargos de confianza política en su mayor parte, asentados principalmente en empresas públicas y consorcios, se dedicaban a saquear los recursos que les habían sido confiados. Se hizo necesario preparar un conjunto de leyes para luchar contra la corrupción y, especialmente, contra la malversación de caudales públicos, entre las que estaban -entre esas- la Ley del sector público y sobre todo esta ley, la Ley de la buena administración y del buen gobierno.

Ahora vuelve a gobernar el Partido Popular y les molesta que exista una ley que obliga a la transparencia y toma dos decisiones: la primera, no cumplir la ley de forma consciente y ordenada, y la segunda, derogarla. Que no quieren cumplir la ley se demuestra por las excusas dadas por el Sr. Conseller en su comparecencia, dos tipos de excusa había. Primer tipo de excusas: que por razones económicas no pueden cumplir con la ley. La propia ley dice que esa ley no tiene por qué conllevar ni un solo euro de gasto más. Ya saben, es la excusa de siempre, para lo que no interesa, hay crisis, que como se ha dicho hoy efectivamente es una excusa, no es que la crisis no exista, aunque ya se está diciendo y ya está siendo una frase habitual que no es crisis lo que hay, sino que lo que hay es capitalismo. Pero en definitiva, no es que no haya crisis, hay crisis, hay enfermedades, hay muchas cosas que pasan en este mundo, hay calamidades naturales, etc., pero de todas estas cosas que puede haber en el mundo lo que utiliza como excusa es la crisis, ... se escoge la crisis como excusa. Y esto es lo que se está haciendo.

¿Qué coste tiene cumplir con la ley, concretamente por ejemplo con la obligación que se tiene de presentar presupuestos que sean participativos? Coste cero. El coste que tiene es cero. Ninguno. Y lo pueden saber bien, ya que este año los colocaron en la página web aunque al día siguiente, aquel en el que finalizaba el plazo para hacer alegaciones, y ¿qué les costó?, cero. Cero, si no, díganme una factura con el coste que tuvo eso, cero. ¿Qué coste tiene dar publicidad a los contratos? Ninguno, tengan en cuenta que además en las propias bases de licitación, normalmente cargan sobre el licitador los gastos de publicidad, o sea que, publicitar contratos, gastos cero. ¿Qué coste tiene que

tanto las consellerias como los entes del sector público instrumental autonómico envíen al boletín oficial tres veces al año los convenios de colaboración que hayan suscrito? Hacen los convenios, una vez hechos y firmados, los envían al boletín oficial, coste: cero. ¿Qué coste tiene publicar en la página web del Gobierno las líneas de ayudas o subvenciones de cada año, las convocatorias de ayudas y las concedidas sin publicidad? El coste es cero, una vez tramitado el expediente, simplemente es remitirlo a esa página web.

¿Por qué motivo no quieren que nadie se entere de las subvenciones que están concediendo? Y lo que más les preocupa: ¿por qué motivo no quieren publicar los expedientes de gasto superiores a 500 euros, que cada seis meses tienen la obligación de publicar en su web institucional y los están ocultando, no sólo a este parlamento evidentemente, sino lo que es peor, lo están ocultando a la ciudadanía?, los están ocultando, no los publican como es su obligación legal.

¿Qué tiene más coste, ya que hablamos de costes, responder a una solicitud de documentación parlamentaria o colgar los datos en la página web? Si no los cuelgan en la página web, se los tendremos que pedir muchas de las veces, ¿qué coste tiene? Trámites que tiene una solicitud de información parlamentaria, hacerla, déjemoslo aparte: primero, registro de entrada; segundo, admisión a trámite por la Mesa del Parlamento; tercero, comunicación al autor de la admisión a trámite; cuarto, comunicación al Govern de la admisión a trámite; quinto, respuesta del Govern, trámite entre consellerias, la Conselleria de Presidencia la pasa a la conselleria afectada, la conselleria afectada la responde y la reenvía a la Conselleria de Presidencia y la Conselleria de Presidencia la vuelve a reenviar hacia el Parlamento; sexto, remisión de la respuesta al autor de la solicitud, llega al parlamentario; séptimo, archivo del expediente. Siete pasos y uno de ellos complejo. ¿No es mucho más sencillo que directamente cuando se aprueba una subvención, cuando se hace un gasto, etc., se ponga en la página web directamente y nos salvemos de todo esto? ¿Cómo pueden utilizar una excusa de más gasto cuando sinceramente lo que pasa con esto es que hay menos gasto y menos burocracia? Si el Govern se limita a publicar los gastos a que está obligado en una página web, se ahorraría seis trámites de siete y uno de ellos, complejo.

Lo que en realidad quería decir el conseller en su momento es que lo que no van a hacer es publicar nada porque para lo que les interesa no hay ningún problema de cargas administrativas, para hacer una web para hacer sugerencias al Gobierno acerca de dónde puede ahorrar o dejar de ahorrar, como si el Gobierno no tuviera capacidad para saber eso, para eso no hubo ningún problema, pero para esto sí que lo hay.

En segundo lugar, se nos dijo que la ley genera conflictos normativos. Esa excusa tampoco se aguanta. Como no puso ningún ejemplo el Sr. Conseller, no alcanzamos a ver el problema, pero en cualquier caso queremos llamar la atención sobre la disposición derogatoria única, que deroga todas las disposiciones de igual o inferior rango que se opongan a lo que establece esta ley, de modo que si el conflicto es con una disposición de inferior rango o con una ley anterior no hay ningún problema, ambas están derogadas, ya no hay conflicto, digánnos qué conflicto hay. La realidad, que la piensan derogar.

El Sr. Conseller manifestó su voluntad en su momento de acabar con la Ley del buen gobierno tal y como la conocemos ahora y en ese sentido parece que va la enmienda del Grupo Parlamentario Popular. Si la modificación que se nos anuncia, porque se nos anuncia ya una modificación, va más allá en lo que a transparencia se refiere, podrá contar con nuestro apoyo, pero me temo que no va a ser así, sino que va a ser completamente al contrario.

No hay excusa. No hay excusa para este gobierno, no se quiere cumplir la ley porque no creen en ella. No se atreven a derogarla directamente y buscan ir pasando el tiempo hasta que en Madrid se apruebe una ley de mínimos que les dé la excusa oportuna para acabar con ésta y con algunos puntos concretos.

Me dejo para finalizar el tema de la Oficina de Evaluación Pública, que tampoco la quieren crear. Simplemente se necesita llevar a cabo una reasignación de funcionarios o de personal laboral fijo, nada más. Esa reasignación ya la han llevado a cabo en cuanto han llegado al Gobierno, eso sí, para eliminar puestos de importancia a aquellos que no son adictos al régimen. Quitaron a altos funcionarios no adictos al régimen, los separaron de sus funciones, pusieron a otros, hicieron reasignaciones. Si han hecho reasignaciones para depurar, háganlas para cumplir con la ley, no cuesta nada. No cuesta nada.

No crearán la Oficina de Evaluación Pública porque, entre otras cosas, a esa oficina le corresponde gestionar el registro de intereses y actividades y el registro de patrimonio de los miembros del Gobierno y de los altos cargos de la comunidad autónoma de las Islas Baleares y también le corresponde velar por el cumplimiento del régimen de incompatibilidades de los altos cargos y de personal citados en el ámbito de aplicación que define el artículo 30 de la ley y gestionar la difusión de las compatibilidades autorizadas. Por eso no la van a constituir, a esta oficina, y la van a quitar, más todavía con el caso Bauzá abierto en canal. No tengo la menor esperanza de que lleven a cabo ninguna iniciativa para la creación de la oficina.

Artículo 34 y sus concordantes, recordémoslos, conflicto de intereses, no puedo acabar mi intervención sin dejar de referirme una vez más a la información pública acerca de que el Sr. Presidente se interesó directamente por el nombramiento de un determinado gerente en IB3, el Sr. Rupérez, porque eso le convenía para sus negocios privados. Al parecer, como ya se sabe, pretendía vender un negocio privado, concretamente una vinoteca, y la entrega de la gerencia de IB3 formaba parte del acuerdo negocial privado. Se ha publicado que al frustrarse la venta en una comida que tuvo lugar el pasado otoño en el Hotel Valparaiso se procedió al cese del presunto comprador, lo que ciertamente así ocurrió en noviembre del 2011. Eso es lo posiblemente grave, ya lo hemos dicho otras veces, no tanto el hecho de declarar o no un cargo que ya digo, puede ser un olvido, podemos entenderlo, sino que nos lleva a una pregunta muy sencilla: ¿realmente el Sr. Presidente solicitó 350.000 euros en la comida del Valparaiso y la frustración de la venta coincide

con el cese del cargo de IB3 que nombró en persona? Nadie la contesta, el Sr. Conseller no la contestó el otro día, no sé si el Grupo Parlamentario Popular la contestará hoy, el Sr. Conseller el otro día, con una encomiable prudencia, que también trasluce la poca confianza en la actuación del presidente, se remitió al comunicado del mismo Sr. Presidente, pero allí no se dice nada al respecto.

Yo ya le dije que estaría insistiendo hasta que se me contestara la pregunta, ¿existió esa comida y el nombramiento del Sr. Rupérez se pactó en esa comida? Si alguien del Govern sale y me dice que no, no volveré a hacer la pregunta. Solamente quiero que se me conteste por alguien que me diga que no, le creeré y no volveré a hacer la pregunta. Ahora, si no se me contesta con claridad, seguiré insistiendo. Me quedan tres años para seguir insistiendo y, créanme que lo haré hasta que alguien, especialmente si puede ser alguien del Gobierno, salga y diga “no fue así”, me basta que sea así. ¿Por qué no sale nadie y dice “no fue así”? Creo que el silencio ya es bastante significativo.

Nada más, Sr. Presidente.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. Per part del Grup Parlamentari Popular s'hi manté una esmena, la 3678/12, per defensar-la té la paraula el Sr. Fernando Rubio.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Señores diputados, Sr. Diéguez, desde el Grupo Parlamentario Popular celebramos el anuncio realizado por la vicepresidenta del Gobierno central sobre la futura aprobación de la ley de transparencia, acceso a la información pública y buen gobierno tras el análisis del anteproyecto de dicha ley realizado por el Consejo de Ministros el pasado 23 de marzo. En primer lugar, quiero manifestar que siempre será satisfactorio para el Partido Popular contar con un nuevo marco normativo en el que se regule un gobierno honesto, transparente, un gobierno de calidad ágil y flexible que elimine los trámites innecesarios y que dé participación y seguridad jurídica a los ciudadanos.

Por eso lamentamos la manera en la que el anterior govern tramitó la Ley de la buena administración y del buen gobierno, la cual fue aprobada el último año de la legislatura, con prisas y sin el debido detenimiento para hacer una ley efectiva y eficiente y técnicamente bien diseñada y es que hoy el govern actual tiene que hacer frente al cumplimiento de una ley, mi grupo parlamentario ya avisó en el momento de su tramitación, que no tenía presente las circunstancias económicas del momento y que implicaba la elaboración de unas estructuras organizativas complicadas que en ocasiones hacen muy difícil o imposible el cumplimiento de la misma. Además, la Ley del buen gobierno carece de elementos esenciales para garantizar su cumplimiento como es la regulación de un régimen sancionador que sí prevé la ley estatal de transparencia que garantice la observancia de la misma por parte de todos los ciudadanos y administraciones públicas.

El govern del pacte hizo una ley rápido y mal, para desvincularse de la mala praxis en la gestión pública que ellos mismos habían llevado a cabo durante toda la legislatura y para sacar un titular que los alejase de quienes habían sido sus socios de gobierno, sus socios de Unión Mallorquina por los cuales el govern de Antich estaba siendo investigado en los tribunales. Todo ello provocó las prisas por la aprobación de una ley anticorrupción que no supiera gestionar bien y por lo que hoy el Govern del PP sufre las consecuencias.

¿Acaso no habría sido más conveniente hacer una ley del buen gobierno al principio de la legislatura y no al final poniendo en práctica su código ético desde el primer momento? ¿Acaso no habría sido más coherente cumplir con los principios que recoge la Ley del buen gobierno y que muchos ya son recogidos en otras leyes de contratación y subvenciones públicas en vez de llevar a cabo constantes malas prácticas en la gestión pública durante la pasada legislatura?

Porque, Sr. Diéguez, creame, usted y los suyos quedan retratados y salen aquí y presentan una lista de incumplimientos del actual govern e intentan presentarse ante los ciudadanos como los garantes de la gestión pública. Hoy lo han vuelto a hacer en la sesión de preguntas. Usted, Sr. Diéguez, responsabiliza al Govern de incumplir el artículo 6 en el que se regula la necesidad de contar con unos presupuestos participativos. Claro, ustedes son los más indicados para hacer esta crítica porque, mire, los presupuestos de 2011 fueron tan poco participativos que éstos ni siquiera existieron. Ustedes ni siquiera fueron capaces de elaborar unos presupuestos para el año 2011, pero sí regulaban una ley que obligaba a los mismos a que fueran participativos. En fin, son ustedes unos maestros de la confusión.

Nos habla usted de incumplimientos del artículo 19, dedicado a contratación pública. Sr. Diéguez, ¿sabe usted lo que es vulnerar las leyes de contratación pública? Es fraccionar la contratación de manera constante y reiterada durante los años 2008, 2009 y 2010 como asegura la Sindicatura de Cuentas que ustedes hicieron la pasada legislatura para evitar los procedimientos de contratación. Es contratar programas informáticos de miles y miles de euros sin concurso público alguno basándose en una exclusividad técnica que no era tal, o tal vez para usted sea que el exgerente de GESMA se gaste 180.000 euros en máster para su equipo directivo en ESADE, casualmente el lugar en el que trabajaba éste, aquí por cierto creo que también podríamos hablar de incompatibilidad; o que la Conselleria de Interior contratara un consultor de Badajoz por unos 30.000 para que preparase una agenda de contactos a realizar durante un viaje a Colombia y Panamá, en plena crisis, a través de un negociado sin publicidad.

Nos habla usted, Sr. Diéguez, de que este govern incumple el artículo 21 relativo al deber de publicación de todos los convenios. ¿Se acuerda usted de la sentencia del Tribunal Supremo que ustedes guardaron en un cajón? ¿Es esa la transparencia y la publicidad que ustedes pregonan? ¿Se acuerda? Ustedes lo que tenían era vergüenza, vergüenza porque habían ido en contra de los intereses de esta comunidad autónoma y los tribunales así lo constataron.

Nos habla también de un incumplimiento del artículo 22, relativo a transparencia en líneas de ayudas o subvención, ¿cómo me puede usted hablar de eso, si todavía no he oído su opinión sobre el caso de las ayudas de la Federación de Gays y Lesbianas por un importe de 500.000 euros?, subvenciones concedidas de forma arbitraria sin control posterior alguno y que están ya siendo investigadas por la justicia. ¿A eso le llama usted buena administración y buen gobierno, Sr. Diéguez?, porque eso es todo lo que hacían mientras diseñaban una ley que tenía que ser la panacea.

¿O tal vez es transparencia que se otorgaran subvenciones directas a los consells para el pago de carreteras?, ¿o bien que unilateralmente el Govern del pacte eliminara la anualidad 2011 con nocturnidad y alevosía?, ¿o que concedan 5 millones de subvenciones para la inmigración cuando sólo disponen de 2, %? El resto ¿qué pensaban hacer, pintarlos?, ¿o que el Govern tenga que hacer frente a la ayuda al campo por 600.000 euros, el Sr. Company, que el pacto concedió sin tener fondos y que el Partido Popular sí los concede?

Nos habla, Sr. Diéguez, del artículo 34 de la ley relativa al conflicto de intereses de los miembros del Gobierno y altos cargos y nos habla de unos hechos narrados en un diario de nuestra comunidad autónoma que hacen referencia al presidente de la comunidad. Mire, Sr. Diéguez, cuando habla de este asunto conviene que hable de todo y de todos. Se lo digo porque podríamos hablar también de asuntos que afectan a destacados miembros de su partido y que tienen mucho que ver con el régimen de incompatibilidades a los que hace referencia la ley. Usted sabe perfectamente que la Ley 8/2000, de consells insulars, recoge en su artículo 13.5 que a los consellers ejecutivos se les aplica el mismo régimen de incompatibilidades que a los miembros del govern de la comunidad autónoma regulado en la Ley 2/1996. Curiosamente la Ley de consells insulars no regula el régimen de incompatibilidad ni del presidente ni del vicepresidente, como usted bien sabe, pero seguro que también sabe que los jueces aplican un principio jurídico llamado analogía positivizado en el artículo 4 del Código Civil, sustentado en la semejanza que debe existir entre el caso previsto y el no previsto o, lo que es lo mismo, donde hay la misma razón legal debe existir igual disposición de derecho, porque, ¿a que no se entiende que se aplique un régimen de incompatibilidad restrictiva para consellers ejecutivos del Consell, pero queden excluidos presidente y vicepresidentes? ¿A que no? Por cierto, esa ley también la hicieron ustedes, se ve que les va hacer leyes que son bodrios, y nosotros la recurrimos ante el Tribunal Constitucional, por si no lo recuerda.

Cabe destacar, ya que usted no lo hace, que el artículo 34 dice que existen conflictos de intereses cuando los miembros del Gobierno intervienen en decisiones relacionadas, en las cuales confluyan intereses de su cargo público, intereses privados, propios o de familiares -Sr. Diéguez-, es que no hace usted mucho detenimiento en este asunto. Este último aspecto es regulado en el artículo 4.2 de la Ley 2/1996, de incompatibilidades de los miembros del Govern, por eso, Sr. Diéguez, convendría que le diera dos vueltas a este asunto, usted y su partido, ya que últimamente los tribunales han desmontado sus teorías, las suyas concretamente juridico-políticas en unos cuantos casos, podría ser que en el futuro tuvieran algun disgusto.

¿Es acaso ético que el ex-gerente del ib-salut, el Sr. Pomar, empezase a trabajar en la empresa MENSOR, de la que es socio colaborador, sin que hubiese pasado el año al que hace referencia la Ley de incompatibilidades del Govern? Lo digo porque el ib-salut contrató en numerosas ocasiones con citada empresa, ahí tiene usted un caso clarísimo de conflicto de intereses y usted mutis. Sigamos, sigamos.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Cuando usted se preocupa por los conflictos de intereses, supongo que le preocupará que la directora general de Justicia de su Gobierno consiguiese una plaza de letrada en el Consell de Eivissa ejerciendo su cargo político, ¿no ve ahí un conflicto de intereses claro? ¿Que la convocatoria para concurrir al examen oposición y al posterior concurso de méritos fuera cuando ocupaba el cargo de directora general en la Conselleria de Interior? Por cierto, conselleria en la que se gestionaba la función pública de la comunidad autónoma, no parece muy ético eso, ¿a usted se lo parece?

Que, por cierto, Sr. Diéguez, le tengo que decir, porque creo que no debía estar informado, que esta directora general no era un ejemplo de nada en su gestión: ¿sabía usted que los cinco primeros meses de 2011 esta señora hizo un total de 33 viajes, una media de 6 al mes, que costaron 9.104 euros, de los cuales 1.050 fueron dietas? ¿En qué página web se publicaron, Sr. Diéguez, en qué página?

(Alguns aplaudiments, remor de veus i petit aldarull)

¿Sabía usted que tan sólo en cuatro viajes se gastó 829 euros en pernoctación, esto es, 138 euros la noche -buenos hoteles, me imagino? ¿Sabía usted que, aparte de los 22.000 euros de indemnización por residencia, esta señora, que le correspondían porque es de Eivissa, esta señora se gastó en 2010 otros 20.828 en dietas y viajes para ir la mayor parte también a Eivissa? ¿Qué pasa que no le basta, no le basta, ...

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

..., se tiene que gastar más de 42.000 euros en dietas?

Mire, ¿dónde se publicaron esos datos, Sr. Diéguez, dónde? ¿Sabía que, además, se gastó 8.000 euros en taxis y restaurantes en 2010 y parte de 2011? Y ¿qué me dice de los gastos que esta señora hizo en concepto de jornadas formativas, es un capítulo aparte? Mire, en tres jornadas de dos días, se gastó ni más ni menos que 36.267 euros, esto es, 6.069 euros diarios, ...

(Remor de veus)

... y se gastó 7.255 en comidas, cenas y meriendas, durante dos jornadas de reducción de litigiosidad, en crisis, en plena crisis económica. Y lo de la butaca de relajación, que no aparece la factura, pues también es para ponerlo como caso aparte; una butaca de relajación para los Juzgados de Vía Alemania, ya me contará usted qué tipo de gastos hacía esta señora.

Entre el 11 de enero y el 25 de mayo de 2011, esta señora se pulverizó 84.700 euros en gasto corriente, ya me dirá usted si eso le parece buena gestión ética y buen gobierno, un verdadero escándalo si además tenemos presente que la Dirección General de Justicia no tenía competencias en justicia, no tenía competencias ni las tiene aún competencias en justicia.

(Alguns aplaudiments, remor de veus i petit aldarull)

Mientras pase, Sr. Diéguez, un día más sin que ustedes reconozcan estos hechos, los rechacen, su discurso no tendrá la más mínima credibilidad. Así que espero que en su segundo turno demuestre su voluntad de colaboración con el Govern y acepte nuestra enmienda, en la que pedimos que la Ley del buen gobierno se adapte al nuevo marco normativa estatal impulsado por el Gobierno de Mariano Rajoy. Por cierto, tanto que ustedes aprobaron la Ley del buen gobierno el último año, de prisa y corriendo, la Ley de transparencia la va a aprobar Mariano Rajoy al principio de la legislatura, no el Sr. Zapatero, el Sr. Zapatero ni la nombró. Por lo tanto, apoye las reformas técnicas necesarias para garantizar el cumplimiento de una ley que tan mal ustedes diseñaron.

Sean humildes, no sean orgullosos, ustedes se equivocaron y ahora les toca rectificar; no lo hagan por nosotros, si no quieren, ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Rubio, per favor.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Sí, acab.

... háganlo por el bien de la sociedad, espero que acepte nuestra propuesta. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rubio. Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, té la paraula el Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Després d'aquest parèntesi d'acusacions per amagar les pròpies misèries, crec que és hora de tornar centrar el tema ...

(Remor de veus)

... i reiterar que els errors d'ahir, si hi van ser, en cap moment poden justificar els d'avui i avui hem de parlar de la Llei del bon govern i del Govern i de l'administració que en aquest moment té la responsabilitat. És la que tenim, idò, una bona administració?, cal demanar-se. I el Govern, independentment de la seva orientació ideològica, és un bon govern, segons el que marca la Llei 4/2011? Aquestes crec que són les preguntes que haurien de centrar el debat i el posicionament final del Parlament en relació amb l'acció de govern.

Però abans d'analitzar l'articulat de la bona administració i del bon govern, val la pena, per dimensionar la importància del debat, deixar constància del per què d'aquesta pregunta, del per què de la referida llei, del per què d'aquesta moció, i la raó del per què la trobam en el Dret. Sí, disposar d'una bona administració, i la bondat administrativa l'especifica després la llei, però la bona administració, és un dret i no un dret espiritual o esotèric, sinó un dret ben material, ben jurídic, ben real i ben concret; és un dret que es recull a l'article 14 del nostre Estatut d'Autonomia, quan en la relació entre ciutadans i administració es diu que els administrats tenen dret a una bona administració, a l'accés a arxius i registres administratius de les institucions i administracions públiques de les Illes Balears.

I ja se sap, com no caldria dir-ho, que els poders públics han de vetllar per la protecció i respecte d'aquests drets, dels drets, així com pel compliment dels deures. I és així, els drets dels ciutadans, a una bona administració i per ampliació a un bon govern, exigeixen un deure de l'Executiu, un deure molt simple i alhora molt complex, que no complicat, que és acomplir la llei.

I ho he acabat de dir, no només parlo d'una bona administració, la voluntat unànime d'aquest parlament, sense excuses, unànime d'aquest parlament, unànime d'aquest parlament i de totes les formacions polítiques avui presents aquí va ser la d'ampliar els efectes jurídics a l'acció de govern, a l'acció dels polítics des de les institucions públiques. Bé, idò, la moció d'avui insta el Govern a acomplir la llei.

I no em dirà, Sr. Diéguez, que no és com a mínim curiós, si més no absurd!, acomplir la llei és la raó de ser del Govern, acomplir, executar la llei ha de ser la màxima que ha de regir el mínim d'una administració i d'un govern; totes les lleis, clar, però avui ens interessa especialment la Llei 4/2011 i totes les que es circumscriuen al seu àmbit, com la Llei d'incompatibilitats, per exemple.

Però entrem ja en el contingut, a l'articulat de la Llei de la bona administració i del bon govern: quina és, segons la llei, aquella bona administració? Diu la llei que és aquella que tracta els assumptes dels ciutadans de manera imparcial i equitativa. Ho fa? Jo crec que no ho fa. Ja fa mesos vaig demanar per les visites de la directora general de Cultura a Menorca i pels criteris que aplicava a l'hora d'atendre els ciutadans, entitats i associacions de les illes perifèriques, i ho dic i ho subratll, perifèriques, i saben quina va ser la resposta?, qui vulgui parlar amb nosaltres que vengui a la nostra seu, que vengui a Palma; com si els greuges que genera la insularitat, mai no resolta, només tenguessin a veure amb Europa, però aquí, de Palma cap a la perifèrica, no hi ha insularitat.

I quan el nostre grup parlamentari va presentar una proposició no de llei per complir la Llei de la bona administració i del bon govern i perquè els ciutadans de les illes, perifèriques, fossin tractats de forma equitativa a la resta, el Partit Popular ens va dir que sí, però que no, que era massa car, és massa car que un menorquí pugui exercir allò que diu l'Estatut d'Autonomia que tots els ciutadans de les Illes Balears tenen dret a participar, de forma individual o col·lectiva, de la vida política, econòmica o cultural de la comunitat autònoma.

Açò sí, la directora general de Cultura va fer tot el dia a Menorca, de les vuit del matí a les vuit del vespre, a càrrec dels recursos públics, va tenir temps per dinar amb la consellera del Consell Insular de Menorca, açò sí, a càrrec del consell insular, però no es va poder entrevistar amb cap de les entitats i dels sectors que havien sol·licitat aquesta entrevista. I encara més, els membres del Govern no es poden traslladar a Menorca per atendre els menorquins o eivissencs o formenterers, ciutadans, entitats o associacions, però pot venir tot el Consell de Govern a fer una reunió ordinària aquell dia sense prestar cap atenció a tota aquella agenda que quedava pendent.

Què és una bona administració? Diu la llei: aquella que escolta els ciutadans abans que es prengui una mesura individual que l'afecta desfavorablement. També diu que és aquella que s'autoobliga a motivar les seves decisions; no sé si és el punt on hi ha més incompliments, però sí que és un dels més dolorosos. I deixin que també els posi un exemple: com s'han gestionat els acomiadaments -perdó, les no renovacions- a les empreses del sector públic instrumental? Encara ningú no sap quins han estat els criteris que s'han aplicat per triar el personal que queda i el que se n'ha d'anar. Algú ho sap, algú ho sap del Partit Popular? I ho han demanat els treballadors, els sindicats, els mitjans de comunicació, els grups parlamentaris, i res. Bé idò, en aquesta situació de manca absoluta d'informació, els gerents o directors corresponents anaven cridant al despatx al personal o bé els enviaven un burofax i se'ls deia que dilluns no tornassin, indemnització zero, sense escoltar els afectats, sense argumentar ni motivar les seves decisions, sense tenir en compte ni un moment la igualtat i el tractament de les característiques de cada un d'aquests ciutadans.

Aquell govern, és, segons diu també la llei, aquell que permet accedir als arxius i registres administratius; aquell que incorpora el principi de transparència en tots els seus procediments i gestions, i aquest, lògicament, avui és un tema clamorós i d'absoluta actualitat: on és la declaració d'interessos i d'activitats del president del Govern, del president del Govern, del president del Govern? Una declaració que forma part d'un registre públic i les excuses, una rera l'altra, serveixen per retardar, si més no per amagar, una cosa que hauria d'haver estat immediata per aconseguir la credibilitat, ara sí, la credibilitat d'aquest govern.

I quin és idò aquell bon govern? La llei el circumscriu a la manera d'actuar dels líders polítics a les institucions públiques, de conformitat amb les referències jurídiques, morals o ètiques -llegesc textualment. Açò és així, és cert, en aquesta llei es té en compte que a l'acció política hi intervenen elements, si es vol dir, estètics, ètics i jurídics, i aquests tres ingredients han de servir per actuar des de la transparència, el rigor, l'austeritat, la lleialtat institucional des de la vocació del servei al poble. I en aquest sentit el que parla està obligat a fer al Govern, a aquest govern, alguns retrets respecte d'aquesta llei.

Jo no sé si de veritat si el nomenament i cessament del personal eventual de la Conselleria de Turisme i Esports, que afecta persones properes familiarment al conseller en qüestió, no sé, com deia, si és un error estètic, com ha justificat el Partit Popular, no sé si és antiestètic, com ho ha justificat el Partit Popular, el que sí sé és que l'actitud del Govern en dificultar l'accés a la declaració d'interessos i d'activitats d'un registre que regula la Llei d'incompatibilitats i que és públic, és contrària a la bona administració i al bon govern, i és contrària també a la Llei d'incompatibilitats. És una acció de govern, si es vol, antiestètica, però sense cap dubte gens ètica i segurament poc o gens legal.

Per què comet aquest error aquest govern? No només aquest govern posa traves a l'accés d'un arxiu públic, no només posa traves a la transparència, sinó que, a més a més, fa intuir, fa pensar que les declaracions d'interessos i d'activitats són incompletes, no són correctes. Ahir, no fa un any ni fa mesos, ahir, dia 14, el *Butlletí Oficial del Registre Mercantil* publicava que el president Bauzá deixava de ser accionista d'una de les societats en les quals participava, ahir. Han passat molts mesos d'activitat compartida entre l'activitat pública i la responsabilitat pública i la responsabilitat o l'activitat privada. Tot sembla indicar, per tant, que aquesta activitat compartida amb aquesta societat a la qual feia referència, però també amb la seva activitat anteriorment professional a la farmàcia o altres empreses, no són explicades pel Govern, com caldria, si realment vol ser un govern creïble.

Clar que podríem parlar també de moltes qüestions concretes que esmenta la llei i que el Sr. Diéguez ja, a la intervenció anterior i també a la interpel·lació, va posar de manifest, com els pressuposts participatius, la contractació pública, la publicació dels convenis de col·laboració d'ajuts i subvencions, etcètera; si ens referim a tota la llista d'incompliments aquesta seria massa llarga. El conseller d'Administracions Públiques, el Sr. Gornés, deia en el debat de la interpel·lació que han fet el que han pogut i que moltes de les 38 obligacions que consten a la llei suposen un cost que ara no poden assumir, textualment deia: deu mesos no donen per a més.

Deu mesos no donen per a més a aquest govern i a aquesta administració, però no totes les administracions actuen igual, d'altres, les quals també estan obligades al seu compliment, sí que poden complir amb aquestes obligacions, per exemple amb el perfil del contractant. I ho pot fer també un govern del Partit Popular; em mir l'ajuntament, la pàgina web de l'Ajuntament d'Alaior o de l'Ajuntament de Manacor o de l'Ajuntament de Maó i la pàgina web és excepcional, el perfil del contractant funciona d'una forma correcta i el compliment de la Llei del bon govern i de la bona administració es fa efectiu, però aquest govern no té temps, és massa car, el Partit Popular en aquest cas crec que posa un excés de dificultats, siguin a nivell de preu o a nivell de temps, que no es poden justificar o no són creïbles. En qualsevol cas, hi ha també una mancança a la qual s'ha fet referència que em sembla fonamental per al compliment d'aquesta llei, que és l'Oficina d'Avaluació Pública que, segons es diu, en aquests moments no és assumible, suposaria un cost per al Govern, quan la llei, com ja s'ha dit, ja deixa clarament especificat que aquesta oficina ha de funcionar amb els recursos ja existents a la pròpia administració, per tant no hauria de suposar cap cost.

I jo vull insistir, la responsabilitat d'aquesta llei és compartida, és de tots, tots els grups aquí presents la vam votar en el seu moment i per tant tots els grups tenen la responsabilitat, al Govern o a l'oposició, de fer-la complir.

I acab reiterant la necessitat absoluta que el Govern exerceixi una de les seves primeres obligacions, la de la transparència, la de facilitar la informació i, sense cap dubte, la de facilitar la informació als registres públics i, en aquest cas, jo insistiria en el tema del president del Govern, que no és un tema en absolut menor, i que si aquest govern vol ser creïble, vol ser realment un exemple per a la ciutadania, ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

..., en aquest moment, doncs el primer que ha de fer és facilitar aquesta tasca, i per ara, per ara no ho ha fet.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. I per fixar-ne la posició i assenyalar si accepta o no l'esmena, té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, parece que va a ser que no, que no van a apoyar una moción que dice que el Gobierno tiene que cumplir la ley, entre otras cosas, la impresión que me ha dado es que el sentido de su voto va a ser que no, ya que no lo ha dicho, porque se ha dedicado a otras cosas.

Dos advertencias sobre algunas cosas que ha dicho, ha hablado sobre la aprobación de esta ley, que si se hizo bien, si se hizo mal; esta ley se aprobó sin ningún voto en contra, ustedes dicen que está mal hecha, ¿pues como estarán aquellas que se hacen con todos los votos de la oposición en contra, las que están haciendo en esta legislatura prácticamente en su totalidad? Bastante peor, entiendo yo, Sr. Diputado.

Mire, el Sr. Conseller habló el otro día de que esta ley era difícil de aplicar por circunstancias económicas y administrativas, ¿han oído alguna circunstancia económica o administrativa que impida aplicar esta ley, alguien lo ha oído aquí? Nadie, ninguna. Nos ha hecho referencia a que no tiene régimen sancionador, y ¿qué más les dá, que más les dá, qué problema tienen para aplicarla, tenga o no tenga régimen sancionador? Pero es que el otro día se lo dije también al Sr. Conseller, el régimen sancionador de esta ley está muy claro: si tienen una obligación administrativa y por omisión consciente no la cumplen, eso se llama prevaricación por omisión, está en el Código Penal; si tienen una obligación legal y no la cumplen de forma consciente, a pesar de haber sido requeridos de forma reiterada, está en el Código Penal su régimen sancionador, Sr. Diputado, léalo. Les dejé el otro día constancia de la jurisprudencia y del acuerdo del Tribunal Supremo por el cual empieza a considerar la existencia de prevaricación por omisión para casos como el presente. Esto es lo que está sucediendo en esta comunidad autónoma ahora.

Presupuestos. No me resisto a contestar al tema de los presupuestos. Mire, cualquier gobierno con 35 diputados, con una mayoría de 35 diputados, hace los presupuestos. Le acepto un ejemplo de un gobierno que tenga esa mayoría parlamentaria y no haya hecho los presupuestos, se lo acepto, podemos empezar desde Viriato si quiere. No encontrará ninguno. Ahora, en minoría es otra cosa. Claro, es que como ustedes sin minoría no saben gobernar, nunca gobiernan en minoría, porque nunca pueden dialogar con nadie, nunca, en ese caso... sí, es así, es la realidad. Entonces, piensen ustedes qué motivo hace que no puedan gobernar en minoría. Bueno, perdón, una vez hicieron un pacto, hicieron un pacto y lo pusieron en una caja fuerte en la Banca March, ¿se acuerdan? Pacto sí que hicieron una vez, he de reconocérselo, me he equivocado en ese punto.

Sigamos. Su enmienda no la ha defendido, se ha dedicado a atacar. A veces hay que llevar cuidado porque una noche de juerga puede ser muy divertida, se lo puede pasar uno muy bien, puede hacer muchas risas y ha pasado un momento feliz, pero luego viene la resaca y van a tener resaca, van a tener resaca, se ha equivocado completamente, se ha equivocado completamente. Miren que aquí no empezamos a decir y tu vas y tal y la otra legislatura, etc., ¿sabe qué decía Quevedo en el Diablo Cojuelo? Si el año es fértil en trampas no hay trajes en el infierno para coger los frutos de un mal ministro. Y aquí hubo un mal ministro que hizo tantas trampas que no hay trajes en el infierno para cogerlos, y yo no tengo tiempo ni en cinco minutos, ni en una hora, ni en veinte ni en treinta en decirlos.

Pero no vayamos a ningún sitio, porque no quiero perder el tiempo en ese tipo de cuestiones. Ya digo, esa juerga, pues, tendrá su resaca y lo verán. Bebamos, tomemos el primer trago. Gastos de 500 euros, no los quieren publicar. Está claro, se niegan a publicar los gastos a que les obliga la ley de más de 500 euros en la página web institucional. Insistiré una vez más en que esa publicidad de gastos no sólo evita un enorme papeleo sino que además protege al Gobierno y al erario público porque, mire, imagínese alguien de este gobierno o de esta administración que efectúa un viaje oficial, llega la hora de comer y se encuentra a la orilla del mar, si sabe que la factura acabará en la web, ¿qué menú cree que pedirá, marisco o algo más modesto? Como este gobierno no publica las cosas, como saben que no las van a publicar, pues acaban atacando a los crustáceos, y esto es lo que pasa, que acaban pidiendo gambas a cuenta del erario público, este gobierno, este gobierno. Pero no crean que dicen, una de gambas, dicen no, una de gambas extra, a 20 euros la ración. Esto hace este gobierno. Lo hace este gobierno. Y aunque hayan tomado unas modestas cervezas para empezar no tienen luego problema en acompañar los dichos crustáceos con un buen albariño Mar de Frades, porque saben que no se va a publicar. Saben que no va a ser así. ¿No llevarían más cuidado si supieran que se va a publicar?

Mire, si saben que ese gasto está al alcance de los ciudadanos, ¿no está seguro que hubieran prescindido de los crustáceos y del albariño? Pues claro que sí. No estamos hablando de cantidades importantes que vayan a hundir nuestra economía, es difícil derribar una mayoría parlamentaria comiendo gambas, pero sí se derriba el prestigio de un gobierno, Sr. Diputado, sí que se derriba, sí. Y hay que llevar cuidado, y lo decimos, lo decimos para proteger a este gobierno también porque protegiendo a este gobierno protegemos el prestigio de todos y el prestigio de todos lo protegeremos con más transparencia, con más transparencia. Podría empezar aquí a hablar de una serie de estudios curiosos también que hace su gobierno, como éste de las mariposas nocturnas de los 20.000 euros, para estudiar el calentamiento del planeta a través de las mariposas. Si quiere estudiar el calentamiento del planeta, ... sí, sí, seguro que sí.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, per favor.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Pero si quiere estudiar el calentamiento del planeta ahora...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

...puede mirar hacia este gobierno que influye más en ese calentamiento del planeta.

Mire, por último, acabo, el tema del Sr. Presidente, mire, realmente como he preguntado y nadie me contesta, ¿solicitó el Sr. Presidente 350.000 en la comida del Valparaíso y la frustración de la venta coincide con el cese del cargo de IB3 que nombra en persona? Nadie la contesta. Yo dije que seguiré insistiendo y seguiré insistiendo, comunicado no me sirve. Mire, yo no he hecho como usted que he hablado de personas que no están aquí, yo hablo de personas que están aquí y se pueden defender, que pueden salir aquí y hablar en cualquier momento y sin limitación de tiempo. El Sr. Presidente está aquí, puede iniciar una cuestión incidental y negarlo. Si así lo hace tiene mi palabra que no volveré a formularle la pregunta. Lo he dicho antes, si me dice, no es así, yo le voy a creer y no voy a formular nunca más esa pregunta. Y si para salir tiene alguna preocupación porque haya réplica por parte mía...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sr. Diéguez, per favor.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Acabo, Sr. Presidente, si tiene miedo que haya alguna réplica le digo que si me pide que no salga no saldré y lo que diga callaré y lo aceptaré sin más. Ya le digo, usted ha hablado de quien no se puede defender, yo he hablado de quien se puede defender. Veremos que es lo que sucede.

Nada más, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Senyores i senyors diputats, votarem. Votam.

22 vots a favor; 35 en contra, cap abstenció, per la qual cosa la Moció RGE núm. 3360 queda rebutjada.

IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 5807/11, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, de modificació de la Llei 12/2006, de 20 de setembre, per a la dona.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 5807/11, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, de modificació de la Llei 12/2006, de 20 de setembre, per a la dona.

Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula la Sra. Fina Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. Aquesta proposta que presenta el Grup PSM-Iniciativa Verds-Entesa i Més per Menorca és una proposta de llei d'incorporació d'un nou article a la Llei 12/2006, de 20 de setembre, per a la dona. Té com a objectiu garantir per llei els serveis bàsics a les dones víctimes de la violència masclista. La llei de referència, la Llei de 2006 per a la dona, en el capítol 4 fa un ampli articulat referent a serveis, protocols i accions dirigides a les dones maltractades. L'article 64 també fa referència a les dones maltractades en l'àmbit laboral per facilitar la seva mobilitat laboral, reducció de jornada, facilitar l'excedència, etc.. I l'article 17 també, en el capítol de suport a la inserció d'exclusió social, fa especial fonament a les dones maltractades considerant-les un col·lectiu prioritari per al treball amb inserció i per evitar l'exclusió social.

Però a tot el conjunt de la llei no trobam cap articulat que comprometi, que obligui l'administració quins tipus de serveis s'han de realitzar, quins programes són els obligatoris o quines mesures són imprescindibles. Aquesta llei anomena, però no arriba a concretar ni estableix cap reglamentació posterior, en forma de decret o en forma de reglament, que justifiqui quins són aquests tipus de serveis.

Des de la Convecció sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació contra la dona, aprovada per l'Assemblea general de Nacions Unides l'any 79, ha estat molta la legislació elaborada per garantir drets i serveis. Aquesta convecció de l'any 79 diu expressament que no ha de ser una declaració de voluntat, sinó accions concretes les que s'han de reglamentar a tots els països que varen signar aquesta convecció.

Així l'Estat espanyol a l'article 14 de la Constitució assenyala la importància i la lluita per aconseguir la igualtat entre homes i dones. Posteriorment se signa el Tractat d'Amsterdam que va en la mateixa direcció. Tenim una llei orgànica de l'any 2007, d'igualtat entre homes i dones, que proposa, concreta i obliga a tota una sèrie de serveis, d'actuacions. De fet, hi ha en conjunt tretze directives europees d'obligat compliment per part dels estats.

A la nostra comunitat autònoma tenim l'Estatut d'Autonomia, que també al seu articulat fa referència a la necessitat de lluita per aconseguir una plena igualtat entre homes i dones, hi ha la creació de l'Institut Balear de la Dona i hi ha la llei vigent, la Llei per a la dona de l'any 2006.

Tots aquests tractats, totes aquestes lleis tenen dos eixos prioritaris, un és que la igualtat sigui real, aconseguir una igualtat real entre homes i dones. Utilitzen vocabulari diferent, frases diferents, però totes tenen aquest mateix objectiu. Unes diuen que s'han de moure obstacles, altres utilitzen el concepte "lluitar", altres manegen el concepte de modificar ordenament jurídic, però totes van en la necessitat de treballar de forma real entre homes i dones. De fet, la nostra comunitat autònoma va ser capdavantera amb la llei coneguda com a llei cremallera que obligava a tots els partits polítics a posar home-dona, dona-home per aconseguir un escó en el Parlament. Això va ser una llei capdavantera que és un exemple pràctic i concret de com es poden articular reglamentacions que moguin realment aquestes dificultats que tenim totes les dones per aconseguir una igualtat real.

També totes aquestes lleis, tots aquests tractats expliquen o tracten i donen les instruccions que s'ha de donar una especial atenció al col·lectiu de dones amb dificultats, especialment aquestes dones maltractades víctimes de violència masclista perquè es considera que la violència masclista és la màxima expressió de desigualtat que pot patir una dona. No és una relació de tu a tu a l'àmbit privat, és una relació d'un nivell desigual, és el que es diu *cosificar*, les persones, els maltractadors, les persones que maltracten consideren que la dona no és un subjecte, que no té una personalitat i que simplement és una cosa que es pot tractar de formes diferents, però mai respectant-la com a persona. No reconeixen els maltractadors aquest subjecte de personalitat que ha de tenir la dona, de fet és una conducta molt semblant dels que abusen dels infants.

Des de les administracions públiques, governin els conservadors o governin els progressistes, sempre s'han fet proclames, sempre s'han fet campanyes, sempre s'han fet cridades animant que la dona que pateix maltractaments físics, psicològics o físics i psicològics denunciï aquests maltractaments perquè el fet de la denúncia fa que aquest maltractament, que és privat, que és de l'àmbit de portes endins, es converteixi en públic, es faci notori i, a més, sabem que en totes les dones que donen la primera passa de la denúncia comença a haver-hi una separació no només física sinó una separació emocional del maltractador, que moltes vegades és aquesta dependència emocional la que dificulta l'avanç perquè aquesta dona pugui fer la denúncia o continuar amb aquesta denúncia.

A la nostra comunitat autònoma de cada 10.000 dones 80 denuncien maltractaments. És a dir, l'any 2010 hi havia 4.417 denúncies, unes 12 denúncies diàries, d'aquestes el 80% eren fruit d'un maltractament directe, vull dir, no és que la dona en un procés de reflexió digui jo ja estic cansada, no vull que em maltracti més i, per tant, pos una denúncia, sinó que és fruit d'un maltractament. Vull dir, en el moment que es produïa el maltractament la dona denunciava el dia següent o el mateix dia. El 15% era amb intervencions policials, vull dir, que no era la dona per la seva empenta sinó que era necessària la intervenció policial per acompanyar la dona o pel fet que la policia intervingués havien d'actuar. És a dir, 660 dones. 660 dones han necessitat que se les maltractàs i han necessitat intervenció policial per posar la denúncia.

Nosaltres consideram positiu que les dones denunciïn, pensam que el maltractament que es produeix a tot l'Estat espanyol i el fet que la nostra comunitat autònoma tenguí un índex alt pensam que hi ha una major sensibilitat per part de les dones. Ens podem equivocar amb aquesta hipòtesi, però nosaltres defensam aquesta hipòtesi. Pensam que és per dos factors bàsicament, un factor és que la nostra comunitat autònoma té un component més rural que urbà i totes les ciutats de perfils més urbans que rurals denuncien més, i, a més, tenim un índex de contractació de dones més alt que a l'Estat espanyol.

A tots ens preocupa, tots hem manifestat la nostra preocupació, que majoritàriament les dones denunciïn per un acte de violència, a conseqüència d'un acte de violència i no a conseqüència d'un acte de reflexió. I també ens preocupa que les darreres dones assassinades a l'Estat espanyol en els dos darrers anys especialment, però sobretot els tres darrers, el 85% no haguessin posat denúncia. En aquests moments hi ha quinze dones assassinades a l'Estat espanyol.

Pareix lògic que si les administracions demanen a les dones que denunciïn, i tots ho hem fet quan governam els progressistes o quan governen els conservadors, és lògic, s'espera que donem suport a les dones que han donat aquesta passa de denunciar i que se'ls doni suport des de diferents ventalls possibles. Les dones que necessiten, efectivament, més suport són les que tenen una escassa xarxa social, una escassa xarxa familiar que les doni suport en aquesta tasca.

A la nostra comunitat autònoma hi ha centres d'acollida a totes les illes exceptuant Formentera que té la d'Eivissa. Hi ha 157 places potencials i 82 operatives. Són 500 distribuïdes a les illes de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera. La memòria de l'Institut Balear de la Dona de l'any 2012 diu que hi va haver 134 noves usuàries, també varen acollir 25 fills, que del col·lectiu de totes les usuàries el 74% havien patit maltractament físic i psicològic, que el 42% eren dones inactives sense ingressos o dones aturades amb ingressos o amb economia submergida, que el 61% varen entrar per via d'urgència, el 10% podríem dir que eren dones que es caracteritzarien com a analfabetes funcionals i un 70% amb estudis primaris. Dic això perquè això ens dibuixa un perfil de dona amb molta necessitat d'aquestes cases i d'aquests centres d'acollida.

El servei d'informació ..., ens explica la memòria de l'Institut de la Dona que 1.568 dones per primera vegada varen consultar aquest servei d'informació, amb un total de 3.900 consultes, de les quals 292 eren referides a maltractaments que varen ser derivades als casals d'acollides. És a dir, l'Institut Balear de la Dona, com a receptor de les demandes d'aquest col·lectiu, és també un derivador cap a les cases d'acollida. També hi ha punts d'informació a la part forana i també n'hi ha a través dels convenis que fa l'Institut Balear de la Dona a Menorca, Eivissa i Formentera.

Al Parlament, on tenim aquesta potestat legislativa, la nostra proposta és que s'incorpori aquest nou articulat a la Llei per a la dona per garantir, governi qui governi, aquests serveis. És a dir, que aquests serveis no depenguin de voluntats polítiques d'un govern o d'un altre sinó que sigui una obligació. Per això tenim cinc punts, els quatre primers punts fan referència al serveis que nosaltres consideram imprescindibles que són: el casal d'acollida, els centres d'acollida i els punts d'informació. Nosaltres demanam que els centres d'informació i assessorament, que han de prestar assistència psicològica específica, com a mínim hi ha d'haver un centre per a cada 100.000 dones, distribuïts equitativament a les quatre illes; a més del personal de suport administratiu pensam que els centres han de disposar d'especialistes en treball social, psicologia i dret.

En referència als casals, als centres d'acollida, demanam que s'ha de garantir també un servei integral per a l'atenció de les dones víctimes de violència masclista, els seus fills i les seves filles per la qual cosa pensam que s'ha de disposar d'uns recursos humans mínims, necessaris i que hi ha d'haver un llit o una plaça per a cada 3.500 dones. Això és en referència als punts 1, 2, 3 i 4, que són els serveis mínims que pensam que ha de tenir una comunitat autònoma amb relació a l'atenció i per garantir la integritat d'aquestes persones. Hi ha molts altres serveis, tenim serveis d'acompanyament, tenim ajudes econòmiques, però parlam de l'imprescindible.

Per a tranquil·litat del Govern això no suposa cap increment i suposa garantir el que tenim ara. El que tenim ara és el que recull aquesta proposta legislativa i garanteix que canviï el Govern o no canviï el Govern el Parlament això és el bàsic, és el fonamental. Després vendran altres governs, que podran governar conservadors o progressistes, podran fer més, però mai no podran fer menys. No parlam del tipus de gestió, si ha de ser públic, si ha de ser privat, si ha de ser concertat, això cada govern marcarà el seu perfil, però com a parlament avui estaria bé que diguéssim a aquest govern i als futurs governs que aquest ha de ser el mínim que la ciutadania, perquè al cap i a la fi nosaltres representam la ciutadania, ha de tenir per a aquestes dones.

Després, finalment, hi ha un cinquè punt que fa referència que l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears es personarà, d'acord amb la legislació processal vigent, en els procediments per actes de violència masclista comesos a les Illes Balears que causi la mort o lesions greus a les dones. Això s'ha vengut fent des de fa ja quatre anys a la nostra comunitat autònoma, que, malauradament quan es produeix un assassinat per violència masclista, el Govern s'ha personat. La darrera vegada es va presentar una proposició no de llei per part del nostre grup parlamentari perquè el Govern es personàs en el darrer assassinat de dona. Es va aprovar per unanimitat, amb el coneixement també, en aquell moment, que el Govern havia pres o estava d'acord a prendre aquesta decisió.

Pensam, per tant, que havent aquesta unanimitat, també amb un govern progressista i amb un govern conservador, estaria bé que a la nostra legislació, independentment del govern que hi hagi, tenguem la garantia com a Parlament que hi haurà aquesta..., es personarà el Govern com a expressió de solidaritat i de suport i de rebuig d'aquest assassinat. Pensam que és un darrer acte de solidaritat i sobretot d'expressar el malestar que tenim tots els ciutadans en contra d'aquesta lacra personar-nos quan hi ha una mort per assassinat de violència masclista.

Pensam des del nostre grup parlamentari que és una proposició molt clara, és una proposició que no té cap voluntat de ser liderada per cap ideologia. Pensam que això és el mínim que ha de necessitar una comunitat autònoma, i és la necessita que el Parlament expressi a aquest govern i als futurs governs els mínims imprescindibles que considera per tenir garantida la integritat de les dones que pateixen maltractament.

Gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. Intervencions de grups a favor de la proposició de llei. Per part del Grup Socialista té la paraula la Sra. Cristina Rita.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, em sembla molt oportuna la iniciativa que presenta el Grup PSM-Iniciativaverds en forma de proposició de llei de modificació de la Llei de la dona d'aquesta comunitat autònoma en aquells articles que fan referència a la violència de gènere. Compartim tots els seus arguments i també el relat de l'estat de la qüestió; per tant no afegirem res més en aquest sentit.

Quan en aquest parlament es va presentar la passada legislatura la Llei d'igualtat nosaltres ja ho vam dir: la Llei de la dona s'havia de posar al dia, es presentava aquesta llei per posar al dia la Llei de la dona, que havia quedat ja àmpliament sobrepasada després de l'aprovació a Espanya d'una legislació molt més completa, que és la d'igualtat efectiva entre homes i dones. Fins i tot la Llei Orgànica integral contra la violència de gènere aprovada dos anys abans que la Llei de la dona de les Illes Balears anava més enllà. Però va ser el Grup Popular, com ja sabem, qui va rompre el consens que hi havia hagut a la ponència i a la comissió, de les quals, per cert, aquesta diputada formava part; per tant estem ben informats en aquest sentit i no va poder ser aquesta posada al dia de la nostra legislació.

Atès, per tant, que no es va poder aprovar una llei que era àmplia i que posava al dia, com dic, els supòsits actuals, sí que estaria bé modificar aquests punts que poden ser millorables, sempre pensant en la seguretat de les dones. Si aconseguim salvar una vida, o evitar o fins i tot pal·liar situacions greus com les que se donen amb la violència de gènere, que afecten no només les dones sinó també els seus infants i la seva família en general, serà un pas important a la nostra comunitat autònoma.

Les dones i els seus fills han de ser protegits, no ens podem quedar indiferents, no ens podem acostumar a sentir les notícies de morts de dones. Cada any, com s'ha dit aquí, es moren a la nostra comunitat autònoma fins i tot entre dues i tres dones víctimes d'aquest delictes. No podem quedar-nos en el compliment de mínims, hem de donar passes que siguin efectives.

A la vigent llei de la dona de les Illes Balears, com s'ha dit, hi ha un capítol, el sisè concretament, que conté els articles -del 40 al 48- que parlen de la violència contra les dones i que estableixen la necessitat d'assistència a les víctimes, de l'elaboració d'un protocol d'actuació, protocol amb el qual, per cert, ja comptam des de l'any 2010. També hi ha un article dedicat a la personació de l'administració en procediments de maltractaments, prestacions per habitatge, (...) a les víctimes, obligació dels centres i dels serveis sanitaris i els serveis socials, obligació dels centres escolars i reeducació de les persones agressores. És per aquest motiu que consideram que la proposició de llei que ens ocupa complementa perfectament aquest capítol sisè de la Llei 12/2006 en tota la part d'informació i assessorament per part de l'administració i que en aquest cas es proposa que es reculli al títol quart, malgrat nosaltres també l'haguéssim deixat al mateix títol sisè.

El títol quart està dedicat a la igualtat i a l'administració pública, i entre l'article 63, que parla del Pla de formació del personal de l'administració en la igualtat, i el 65, que parla del foment de la igualtat en l'àmbit de la contractació administrativa, ens apareix un article, el 64, que són mesures de protecció contra la violència de gènere. L'article 64 de la Llei de la dona de 2006 fa referència al fet que les dones que treballen a l'administració pública i pateixen violència de gènere han de tenir garantits els drets a la reducció o a la reordenació del seu temps de feina, a la mobilitat geogràfica i a l'excedència; però aquestes mesures fan referència a les que ja es contemplen també a l'Estatut de l'empleat públic, per tant no afegim res de nou. En aquest cas el Grup PSM-Iniciativaverds ens proposa afegir un article 64 bis per garantir, garantir el suport de l'Administració de les Illes Balears a les dones víctimes de la violència masclista, tal com hem dit abans, en un tema tan bàsic com és la informació, l'acollida, l'assessorament en processos judicials, etc. Una dona informada pot fer valer els seus drets, es pot sentir segura per denunciar i prendre decisions, i també es pot sentir acompanyada si sap on ha d'anar i coneix les prestacions a les quals té dret, tant ella com els seus fills, si és el cas, i aquesta és una obligació de l'administració, i aquest és el sentit que nosaltres entenem que té aquesta proposició de llei, que l'administració garanteixi els centres d'informació i assessorament, així com serveis d'acollida suficients per atendre les seves necessitats, i que acompanyi en tot el procés aquestes dones.

Les dones que són víctimes de violència pel fet de ser dones, i més si tenen fills i filles, tenen una vulnerabilitat extrema, i així com no és apropiat que a qualsevol ciutadà o ciutadana se li faci anar d'un lloc a un altre, en aquests casos més mai és necessari un equip que cobreixi íntegrament totes les situacions. Per tant nosaltres també coincidim en la necessitat que els serveis integrals existeixin realment, no que siguin, a vegades com són, *chicos para todo*, com passa en alguns llocs, com en el Consell Insular de Menorca, precisament, els darrers mesos, sinó que es disposi d'especialistes en treball social, en educació, assistència psicològica, assessorament jurídic i orientació laboral.

Em diran que l'Institut Balear de la Dona a Mallorca i els respectius consells insulars a les altres illes ja funcionen, o funcionaven fins no fa gaire, sota els preceptes que hem mencionat abans. Tenien muntada una xarxa de centres d'acollida o centres assessors que oferien intervencions socials, psicològiques i educatives, amb programes d'informació, orientació, formació i atenció jurídica. També, efectivament, hi ha llars per a la reinserció social d'aquestes dones, i amb un acord amb l'IBAVI s'ofereixen o s'oferien habitatges en règim de lloguer a un preu preferent, malgrat que l'any 2011 únicament es va resoldre un expedient de les tres demandes que hi va haver.

Però tal com veim les coses actualment consideram que és important que tots aquests supòsits no siguin potestats, no siguin voluntaris, sinó que estiguin contemplats a la nostra legislació, com ha dit la Sra. Diputada que m'ha precedit. Consideram important que l'administració hagi de garantir, i emfatitz aquesta paraula perquè el que no volem són accions testimonials per quedar bé, volem que es garanteixin els serveis d'acollida suficients, que es garanteixi el servei integral, que quedi clar quants de centres d'informació i assessorament són necessaris, i no que l'administració pugui acordar la personació en procediments de violència de gènere, sinó que la llei posi que es personarà, o sigui, no que pot sinó que es personarà, en aquells que causin la mort o lesions greus a les dones. I tot açò cobra més importància si es té en compte que s'han suprimit les oficines d'atenció a les víctimes del delictes, que feia més de vint anys que venien actuant a la nostra comunitat autònoma, i que s'han suspès també els convenis de col·laboració, per tant, que es mantenen amb els col·legis professionals d'advocats i psicòlegs; aquestes oficines eren utilitzades fonamentalment per dones.

En definitiva, el nostre grup votarà favorablement la presa en consideració de la proposició de llei que proposa afegir aquest article 64 bis a la Llei 12/2006, de la dona, de les Illes Balears, perquè volem aquest compromís ferm que les dones que són víctimes de la violència de gènere, hi hagi o no hi hagi crisi econòmica, es trobaran emparades per l'Administració de la comunitat autònoma.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Rita.

(Alguns aplaudiments)

Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Maria José Bauzá.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Primero de todo, y como portavoz del área, quisiera lamentar en el día de hoy que hayamos sido incapaces de negociar una declaración institucional para el Día Internacional de la Familia.

Al margen de esto también quiero empezar recordando a las dos últimas víctimas que se han producido en nuestro país este fin de semana a manos de sus parejas. Cada muerte de una mujer por violencia de género es un fracaso para esta sociedad, y debe ser una llamada de atención para que sigamos sumando esfuerzos en la lucha contra esta lacra. También quiero aprovechar mi turno de palabra para hacer un reconocimiento especial a los Cuerpos y Fuerzas de Seguridad por la gran labor

que están haciendo en el ámbito de la violencia de género; quiero felicitar a los miembros de la Policía Nacional que hace escasos días han detenido en Palma a ocho miembros de un grupo organizado que captaba y obligaba a chicas menores de edad a prostituirse a cambio de droga y dinero tras haberles creado una adicción a los estupefacientes. La explotación sexual que sufren miles de mujeres es también una forma de violencia de género, y en unos tiempos en los que tanto hablamos de igualdad ésta no será efectiva mientras sigan existiendo hombres que compran y explotan a mujeres prostituyéndolas.

Entrando ya en el tema de la proposición de ley presentada por PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, empezaré diciendo que la exposición de motivos hace alusión a algunos artículos de la Ley de la mujer que recogen las obligaciones de las administraciones y los poderes públicos de cara a la protección de las mujeres víctimas de violencia de género. Entiendo que le parezcan insuficientes, puesto que en esa relación de artículos faltan muchos más; se ha dejado precisamente aquéllos donde se habla de los temas que hoy tratamos. Dice que no encuentran artículos que garanticen estos servicios; pues más tarde le voy a decir qué artículos son.

También dice en su proposición que la realidad ha demostrado que son previsiones insuficientes para apoyar a las víctimas de violencia de género. Me extraña esta afirmación, porque si tan insuficientes fueran me sorprendería que usted no hubiera hecho nada al respecto en la legislatura pasada. Pero déjeme que le diga que según he podido comprobar por los datos y las estadísticas que maneja el Institut de la Dona en esta comunidad no fallan los instrumentos de apoyo a las víctimas de violencia de género, puesto que los recursos disponibles están funcionando y son suficientes; de hecho no se dan casos de mujeres que se queden sin atender, gracias a Dios. Otro tema muy diferente es que desgraciadamente se siguen produciendo muchos casos de violencia de género, pero yo entiendo que en este tema lo que falla son las medidas de prevención; falta mejorar la concienciación y la educación, pero no fallan los recursos para las mujeres que sufren violencia de género. Creo que son dos cuestiones muy distintas.

Estoy de acuerdo en que las administraciones deben ser previsoras y deben estar preparadas para poder atender todos los casos, y los datos demuestran que en esta comunidad a día de hoy hay más recursos de los que se utilizan. Por cierto que hay otra afirmación de su exposición de motivos con la que no estoy del todo de acuerdo: afirman que desde el año 2010 se aplica el protocolo de coordinación interinstitucional de detección, prevención y atención de la violencia machista. Me permitirá una corrección, sin ánimo de generar conflicto. En 2010 se firmó el protocolo pero ustedes nunca llegaron a ponerlo en marcha; como en tantos otros temas le tocará a este gobierno poner en marcha lo que dejaron pendiente. A pesar de eso he de decir que el protocolo me parece un magnífico documento y que creo básica la coordinación entre profesionales como instrumento fundamental para poder ofrecer a las mujeres que han sido víctimas la mejor solución en cada momento y ahorrarles mayores sufrimientos de los necesarios.

Entrando ya en el contenido de la modificación que se propone, esta proposición consiste básicamente en la inclusión de un nuevo artículo en la Ley de la mujer, más concretamente un 64 bis. La primera cuestión que me ha llamado la atención es de orden lógico y de estructura. Este nuevo artículo, por su número, se ubicaría en el título cuarto, cuando en la Ley de la mujer todos los artículos, como muy bien ha dicho la Sra. Rita, todos los artículos relativos a instrumentos para la lucha contra la violencia de género están recogidos en el título II. Supongo que, como siempre, estas cuestiones más legislativas a ustedes les dan igual, pero cualquiera que en algún momento consulta una ley agradece que las mismas tengan una estructura lógica y entendible. Las leyes están para que se entiendan y para que sean fácilmente aplicables, y en el Parlamento debemos velar por ello. ¿De qué nos sirven leyes que después no se entienden o leyes que sean de difícil aplicación? Por otra parte entiendo que este artículo no aporta nada nuevo a la ley. Todo aquello a lo que hace mención ya está regulado en la Ley 12/2006, de la mujer.

Vayamos por partes. Este artículo tiene cinco puntos. Los puntos 1 i 2, en relación a los centros de información y asesoramiento a las mujeres y el establecimiento de unas ratios de un centro para cada 100.000 mujeres; si este tema no estuviera regulado no dude ni por un momento que aceptaría la necesidad de hacerlo y contarían con todo mi apoyo, pero no entiendo por qué debemos incluir un nuevo artículo en la ley cuando la Ley de la mujer ya tiene un artículo que recoge la obligación de que existan estos centros de información. Le voy a leer lo que dice el artículo 41 de la Ley de la mujer: “Las administraciones públicas de las Islas Baleares deben ofrecer en el ámbito de sus competencias asistencia jurídica y psicológica especializada a las víctimas de la violencia de género. Dicha asistencia debe ser gratuita cuando se acredite la insuficiencia de recursos”. Creo que el artículo es bastante claro; ¿es acaso necesario que en la misma ley incluyamos dos artículos que dicen lo mismo?, ¿o es más una cuestión de que la redacción sea la de su proyecto de ley de igualdad que no se aprobó?

Por otra parte, el derecho a la información, a la asistencia social integral y a la asistencia jurídica gratuita viene recogido también en el artículo 19 de la Ley Orgánica de medidas de protección integral contra la violencia de género, ley orgánica que es legislación básica y de obligado cumplimiento en todo el país en el ámbito de la violencia de género. A día de hoy el Instituto de la *Dona*, de forma directa o concertada con otras administraciones, ya está velando por el cumplimiento de los derechos de información y asesoramiento de las mujeres víctimas de violencia de género. Es más, desde la creación del institut en el año 2000 el centro de información de la mujer se incorporó desde el primer momento como uno de los servicios básicos; este servicio ha ido consolidándose durante estos años como un recurso de referencia para las mujeres, donde puedan recibir información y asesoramiento jurídico y social.

Actualmente los recursos disponibles que efectúan atención directa a las usuarias en esta comunidad son: el centro de información a las mujeres, ubicado en el institut, que cuenta con tres trabajadoras sociales y tres licenciados en derecho; el centro de información de Menorca, con un psicólogo; el centro de información de Ibiza, que cuenta con un coordinador, dos auxiliares administrativos, dos técnicos de grado medio, un trabajador social, un psicólogo, cinco auxiliares de servicios sociales. También contamos con puntos de información jurídica que ofrecen a las mujeres de forma gratuita información, orientación y asesoramiento jurídico en relación con el derecho familiar, civil, penal, administrativo y laboral; se encuentran ubicados en los municipios de Capdepera, Manacor, Petra, Binissalem, Alcúdia, Calvià, Lluçmajor y Sóller, y dan cobertura a toda la *part forana*. También contamos con un servicio de asistencia psicológica con una coordinadora terapeuta, dos psicólogas terapeutas, un auxiliar administrativo y un psicólogo para los niños; también contamos con un servicio de 24 horas de acompañamiento con un coordinador, cuatro técnicos de acompañamiento en Mallorca, un técnico de acompañamiento en Menorca, dos técnicos de acompañamiento en Ibiza y Formentera. Como verán, creo que es una dotación más que suficiente por el tamaño de nuestra comunidad.

En cuanto a las ratios que usted propone en su nuevo artículo, primero de todo no sé muy bien en base a qué cálculos establece esta cantidad de un centro por cada 100.000 mujeres. De hecho la Ley Orgánica de medidas de protección integral contra la violencia de género, que como he dicho es una legislación básica y de obligado cumplimiento, no establece ninguna ratio para estos centros. Por cierto, cuando ustedes aprobaron la cartera de servicios sociales la legislatura pasada tampoco fijaron ratios para estos servicios. Pero el motivo fundamental es que a mi entender en esta comunidad autónoma no tiene ningún sentido aplicar ratios por habitante, puesto que es más acertado tener en cuenta las distancias, los municipios más poblados, los lugares de especial incidencia de casos de violencia, y muy especialmente la insularidad.

Si aplicamos estas ratios que ustedes proponen no nos saldrían los números para los servicios que se encuentran fuera de la capital y dan cobertura a toda la *part forana*. Con la aplicación de sus ratios nos saldrían menos servicios de los que actualmente tenemos en Mallorca, los tendremos que cerrar. Por otra parte en Menorca, Ibiza y Formentera, por población no tendrían derecho a ningún centro de información, puesto que no llegan a los 100.000 habitantes; no creo que los representantes aquí presentes de Ibiza y Menorca estén muy de acuerdo con esta propuesta. Y es verdad que usted añade una coletilla de que se haga una distribución equitativa por islas; ¿entonces para qué establecer una ratio por número de habitantes? Me temo que no tiene ningún sentido y me tendrá que dar la razón de que no es el mejor criterio en este caso.

Igualmente la aplicación de esta ratio nos obligaría a abrir un nuevo centro en Palma, puesto que aquí viven más de 200.000 mujeres. Independientemente de los costes que esto pudiera suponer, que ya es otra cuestión, no tiene mucho sentido añadir un nuevo servicio en Palma, cuando el actual servicio existente ubicado en el Institut de la Dona, ha ido reduciendo de forma llamativa las consultas durante la pasada legislatura, pasando de 12.676 consultas en 2007, en un año, a 3.919 en el 2011. Es decir, una diferencia de 8.757 consultas anuales menos durante el último año de la pasada legislatura. No parece que tenga mucho sentido aumentar el número de centros de información cuando los que existen actualmente están perdiendo consultas a pasos agigantados. Creo que es más importante dedicarnos a trabajar en recuperar la confianza de las mujeres usuarias que han dejado de venir.

En cuanto a los puntos 3 y 4, referentes a centros de acogida, igual que en el apartado anterior, la regulación de estos centros ya existe en la Ley de la mujer, en el artículo 45. Por otra parte, como en el apartado anterior, se pretende incluir unas ratios calculadas en base a no sabemos qué criterio cuando de nuevo la referida Ley orgánica de medidas de protección integral contra la violencia de género, tampoco establece ninguna ratio para centros de acogida. La red de casas de acogida actualmente existente en nuestra comunidad se compone de cinco casas, una en Palma que depende del Ayuntamiento de Palma y que actualmente tiene una ocupación del 58% de las plazas operativas. Dependiente del Gobierno balear y gestionada por S'Estel tenemos el Casal de Llevant en Manacor, con una ocupación del 20%, el Casal de Ses Ufanos en Inca, con una ocupación del cien por cien, lo que hace un total en Mallorca de unas 122 plazas. En Menorca hay una casa gestionada por el Consell Insular de Menorca y que actualmente tiene cero ocupación. Y en Ibiza una casa gestionada por el Consell Insular de Ibiza, con una ocupación del 86,67% de las plazas operativas. Aplicando sus ratios, en Ibiza que tiene mayor ocupación, tendríamos que quitarle 5 plazas. Y en Menorca que actualmente está vacía tendríamos que aumentar 4 plazas. Como ven, las ratios que nos propone vuelven a no ser una buena idea.

Por otra parte, los expedientes abiertos por beneficiarias de casas de acogida a lo largo de todo el año, han sido de 119 en 2010 y 119 en 2011 cuando el total de plazas disponibles en esta comunidad es de 157. Por otra parte y según las estadísticas, en la mayoría de los casos la estancia en estas casas de acogida no pasan de 2 o 3 meses, por lo que hay cierta rotación en la ocupación de plazas. A día de hoy, la disponibilidad de recursos en plazas de casas de acogida en esta comunidad está por encima de la demanda. Por tanto, vuelvo a reiterar que en esta comunidad no están fallando los recursos de atención a las mujeres.

En cuanto al punto 5, de personación en el procedimiento de violencia machista. Como los puntos anteriores, el contenido de este apartado 5 del artículo que usted propone, ya viene regulado en el artículo 42 de la Ley de la mujer, que prevé que el Gobierno de las Islas Baleares pueda acordar la personación de la administración autonómica, a través de la Abogacía de la comunidad autónoma en los juicios penales por violencia contra las mujeres residentes en las Islas Baleares, especialmente si se les causa la muerte o lesiones graves. ¿También es necesario en este caso poner lo mismo en dos artículos diferentes de la misma ley? Yo creo que hay cosas más importantes a las que dedicarnos o mejores aportaciones que hacer a la ley que no dedicarnos a ir duplicando el contenido de los artículos que ya tiene.

En lo que suponga una mejora para las mujeres víctimas de violencia de género, contará con mi apoyo y el del Grupo Popular, pero creo que la propuesta de modificación de la Ley de la mujer que nos propone, carece totalmente de sentido, al no aportar nada que no esté regulado ya en la Ley de la mujer. Por eso vamos a votar en contra de la proposición de ley del PSM.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RORÍGUEZ:

Gràcies, president. Vull donar les gràcies al Grup Parlamentari Socialista pel seu suport, efectivament, amb aquesta tècnica d'intentar modificar una llei tan paternal com és "per a les dones", hauríem de canviar el títol, no sé qui dona coses per a les dones. Vàrem modificar un article que suposava que no s'havia de donar als partits polítics un 10% més de la subvenció per escó.

Lamentam que no puguem discutir aquesta llei perquè el Grup Parlamentari Popular, una vegada més, ens ha demostrat que arribarem a enyorar un altre Partit Popular d'aquest Parlament que no atacava la llengua, que era menys ideologitzat i més polític i que entenia que hi havia determinades coses que s'havien d'aprovar.

Sra. Bauzá, vostè ha dit el motiu pel qual tenim aquest articulat diferent, perquè avui tenim aquests serveis d'informació i tenim les cases d'acollida perquè el Govern vol. Però d'aquí tres anys es canvia de govern i en lloc de tenir tres cases d'acollida en podem tenir una, perquè no hi ha cap llei que digui que per a cada 3.500 dones hi ha d'haver un llit. Aquesta és la diferència, vostè no entén que aquesta petita diferència és substancial? Per què tenim lleis que en educació ens diuen les ràtios d'alumnes? I per què no podem tenir lleis per donar garanties a les dones? Demà ve un altre govern, que no sigui aquest que els ha mantengut i pot tancar els centres d'acollida, pot mantenir-ne un amb la llei que tenim a la mà, perquè hi haurà un centre d'acollida i a més, podrà. Nosaltres deim "podrà" i a més n'hi ha d'haver un per a cada 3.500.

I el mateix amb el servei d'informació. Nosaltres no deim com s'ha de distribuir territorialment o no, deim que cada (...) de la comunitat autònoma, després hi d'haver les voluntats dels governs, si és més centralista, si és manco centralista, si és més municipalista, si és manco municipalista, però el Parlament diu al Govern i als futurs governs que hi ha uns mínims imprescindibles, i vostè considera que tot és igual? Vostè considera que tot és el mateix? És el mateix que hi hagi 59 parlamentaris que 20? No. Idò no és el mateix que hi hagi un llit per cada dona, per cada 3.500 dones o no n'hi hagi. Els números tenen importància perquè són criteris objectius, vostè em deia quines són aquestes ràtios, idò són les ràtios europees, les ràtios que recomana Europa. Ens diu que hem d'anar cap aquí i a més a la nostra comunitat autònoma ho tenim, només ho hem de mantenir. Per què no es poden aprovar aquests dos articles? Em pot donar qualche argument lògic, que no sigui ideològic, que no sigui purament ideològic? No és el mateix dir que "el Govern podrà" que dir "el Govern ha de fer". No és el mateix. Aquí hi ha un articulat de la llei que diu que el Govern podrà. I nosaltres no deim podrà, el Govern farà, el Parlament li diu que quan hi hagi una morta, una dona assassinada, denunciï. Aquesta és la diferència que hi ha. No m'ho faci..., que he vist molts d'homes tornar-se bojós darrera una pilota de futbol... Per defensar una dona assassinada em puc apassionar! M'entén, eh?, m'entén?

(Alguns aplaudiments)

Aquesta és la diferència. Aquesta és la diferència de dir a un govern no "podrà", "ha de", perquè el Parlament vol, nosaltres representam. Desentenguin-se una mica d'aquest govern, no li feim cap mal a aquest govern. La meva exposició inicial ha estat de defensa d'allò que havia fet el Govern, he utilitzat la memòria de l'Institut de la Dona de 2011, hagués pogut utilitzar la de 2010. No ha estat en contra d'aquest govern i vostè ve aquí amb una actitud agressiva i defensiva, ... sí, sí, agressiva i defensiva, en les paraules, en el que no s'ha fet, el que hem deixat de fer, el que haguéssim pogut deixar de fer.

Sra. Bauzá, no ha donat cap argument, cap ni un, que pugui dir això, és que no és el mateix -insistesc-, no és el mateix "podrà" que "ha de fer"; no és el mateix dir "hi haurà" que dir "cada 3.500 n'hi ha d'haver un" p que "cada 100.000 n'hi ha d'haver un". No és el mateix. L'argument principal seu cau pel seu propi pes, per això nosaltres ho volíem posar, i és fonamental. I a altres lleis de ràtios de personal, de ràtios de metges, de nombre de targetes sanitàries hi ha un límit. Surti i defensi per què no es pot posar que n'hi hagi un per a cada 3.500. Jo no he dit en cap moment que no siguin suficients. He dit que, a més, tenim la sort que aquestes ràtios que ens indica Europa són les que té la comunitat autònoma, i que gràcies a l'esforç de governs progressistes i de governs conservadors, ho podem mantenir. I vostès diuen que no, una vegada més aquesta ideologia i aquesta poca política d'aquest Partit Popular.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. Sra. Rita, si vol intervenir.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Intervindrè d'aquí mateix. Simplement és per reafirmar la nostra voluntat de votar allò que ha proposat el PSM. Només dir que jo també pens que el Partit Popular no ha entès de què anava aquesta proposició no de llei. Simplement no l'ha entesa...

(Remor de veus)

Simplement no l'ha entesa, perquè la Llei de la dona no posa, com ha dit la Sra. Santiago, només són qüestions potestatives i d'alguna manera s'ha d'obligar l'administració a posar remei a les qüestions de violència contra les dones.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Bauzá.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Mire, Sra. Santiago, explicaciones he dado muchas y le he explicado el tema de sus ratios y por qué no me parece bien. Si a usted no le gustan ya es otra cuestión. Explicaciones las he dado y no son ideológicas, son puramente matemáticas.

Mire, la ley de esta comunidad, por cierto aprobada por el Partido Popular, garantiza de sobras todos los instrumentos de protección a las mujeres contra la violencia de género. Sí. Y por si esta ley no lo hiciera, tenemos una ley de ámbito nacional que la garantiza y que es de obligado cumplimiento, como ya le he dicho. Si tan importantes son las ratios y tan bien estudiadas estuvieran, ¿por qué no se incluyeron en la Ley orgánica de medidas de protección contra la violencia de género que es de ámbito estatal? No, yo no lo sé, se lo digo.

¿Por qué se pone "podrá" en el caso de la Abogacía de la comunidad para personarse en un caso de violencia de género? Porque no tiene porque personarse si por ejemplo la familia le dice que no se persone. ¡Ah!, nosotros no, vamos a ir igualmente aunque la familia nos diga que no vayamos, ¿no? Miren, ustedes son expertos en dar lecciones de buena gestión y de hablar de lo bien que hicieron ustedes el tema de la mujer, pero creo que sinceramente en estos temas, ustedes no pueden dar lecciones de nada. Quiero mostrarles el gráfico de lo que han sido las consultas de los centros de información gestionadas por el pacto de progreso. O sea, en época del Partido Popular rozábamos las 12.000 consultas, el pacto de progreso las ha dejado en las 3.000, será porque no acertaron ustedes mucho en sus políticas de mujer...

(Alguns aplaudiments)

En cuanto a las usuarias de la biblioteca, han bajado un 75% en dos años, han pasado en el 2008 de 357 usuarias, a 93 en el 2011. La utilización de los programas de información jurídica de la mujer han bajado un 63%, el año 2008 hubo 383 mujeres, en 2011, 162 usuarias. Uno de los programas más importantes de todo el instituto, por su repercusión directa en las ayudas a las víctimas de violencia de género, como es el servicio de 24 horas, ha bajado un 30%. No sé qué harían ustedes en el Instituto de la Dona, no sé, ponían carteles de que no vinieran,

no sé. Me temo que durante la etapa del pacto se ha perdido la confianza de las mujeres en el funcionamiento del Institut, y nosotros estamos trabajando desde el primer día para volver a recuperar esta confianza.

En cuanto a las casas de acogida. Ustedes redujeron el presupuesto en un 1% y ahora me dice que tenemos que garantizar que existan casas de acogida. Están más que garantizadas, este gobierno va a hacer todo lo que esté en su mano para dar cobertura a las víctimas de la violencia de género. También bajaron el presupuesto para subvenciones de mujeres y a pesar de habérselo bajado, después ni siquiera les dieron el dinero que les habían presupuestado porque lo utilizaban para otras cosas.

(Alguns aplaudiments)

Me hablan de casas de acogida cuando todos sabemos el escándalo que se produjo en la legislatura del pacto con las casas de acogida. Algún día nos tendrá que explicar, entre otras cosas, para que se da un proyecto a una federación de dudoso nombre, cuando hemos visto que hay casas de acogida suficientes y plazas suficientes en el servicio público. También podemos hablar de las ayudas a las víctimas de violencia de género, las ayudas que establece el artículo 27 de la ley orgánica nacional. Mientras que en otras comunidades llevaban tres años cobrándola, en esta comunidad fueron incapaces de ponerlas en marcha. ¿Me quieren dar lecciones sobre la gestión del Instituto de la Dona, cuando la realidad es que la legislatura anterior se caracterizó por la descoordinación, por no tener ni un sólo criterio unitario entre las administraciones que trataban temas de mujer?

Hablemos de presupuesto. Para cualquier gobierno las prioridades también vienen marcadas por la dedicación presupuestaria en cada materia. Su apuesta presupuestaria por el Instituto de la Dona no demuestra precisamente un gran interés. Le voy a enseñar el gráfico de los presupuestos del Instituto de la Dona. Los azules se corresponden con los presupuestos del gobiernos del Partido Popular y los rojos con gobiernos de izquierdas. Esto demuestra, ..., no es mentira, Sr. Thomàs, busque usted en las memorias. En la anterior legislatura gobernada por el Partido Popular nos encontramos con un presupuesto del IB Dona de 1.992.000 y lo aumentamos 1.700.000 euros más, lo dejamos casi en 4 millones. Esto es apostar por política de mujer. Sin embargo ustedes hicieron lo contrario. Se encontraron casi 4 millones de euros y lo bajaron a 2.700.000. Esta es su apuesta por la política de mujeres. Otra gran apuesta fue en tema de personal. De 25 personas que se encontraron el 2007, pasaron a 20. Me temo que con estas condiciones no pueden presumir de gestión en el Instituto de la Dona, ni presumir de grandes logros en política de mujer.

Miren, podemos pasarnos aquí toda la legislatura discutiendo y echándonos en cara cosas, pero creo que en temas tan sensibles, deberíamos unir esfuerzos, sumar y no restar. Y poco están pensando ustedes en las personas cuando ya no son capaces ni de consensuar una declaración en el Día de la Mujer Trabajadora, ni una declaración en el Día de la Familia como hoy...

(Aldarull)

Ni nada de nada. Creo que deben dejar de una vez sus intereses partidistas y trabajar juntos por las personas. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments i continua l'aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Bauzá. Senyores i senyors diputats, si els sembla bé, passarem a votar. Votam.

23 vots a favor, 34 en contra.

Per tant, la Proposició de llei RGE núm. 5807/11 queda rebutjada.

V. Adopció d'acord sobre la proposta de la Mesa d'aplicar el procediment directe i en lectura única al Projecte de llei RGE núm. 3121/12, de mesures urbanístiques per a l'execució del Centre Internacional de Tennis Rafael Nadal.

A continuació passam al cinquè punt de l'ordre del dia que correspon a l'adopció d'acord sobre la proposta de la Mesa d'aplicació del procediment de tramitació directa i en lectura única al Projecte de llei RGE núm. 3121/12, de mesures urbanístiques per a l'execució del Centre Internacional de Tennis Rafael Nadal.

Abans de debatre aquest projecte de llei, procedeix al pronunciament del Ple de la cambra sobre la proposta de la Mesa de fer-ne tramitació directa i en lectura única.

Puc considerar acordat aquest procediment de tramitació per assentiment?

En cas contrari, com que el PSM diu que no, passarem a votació.

Senyores i senyors diputats passam a votar. Votam.

52 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions.

A continuació, atès que hi han votat a favor almenys les tres cinquenes parts dels diputats i les diputades, passam al sisè punt de l'ordre del dia que és el debat i la votació del projecte de llei.

VI. Debat i votació, si n'és el cas, del Projecte de llei RGE núm. 3121/12, de mesures urbanístiques per a l'execució del Centre Internacional de Tennis Rafael Nadal.

Per tant, passam al debat i a la votació del Projecte de llei RGE núm. 3121/12, de mesures urbanístiques per a l'execució del Centre Internacional de Tennis Rafael Nadal.

Per part del Govern té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient, Agricultura i Territori.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. El projecte de llei que se sotmet avui a la consideració d'aquesta cambra té per objecte facilitar la construcció del Centre Internacional de Tennis Rafael Nadal a Manacor. No és necessari avui aquí explicar qui és Rafael Nadal, un esportista excepcional, mundialment reconegut i que ha passejat el nom de Manacor i de les Illes Balears per tots els racons del planeta. Tampoc no caldria explicar massa ara el projecte, ja que aquest és també prou conegut, entre altres coses, perquè ha tengut sempre un important suport institucional. Vull recordar en aquest sentit, tant el protocol general signat el 18 de febrer de 2011 entre el Govern de les Illes Balears, l'Ajuntament de Manacor, el Consell Insular de Mallorca i el mateix Sr. Rafael Nadal Parera, per impulsar la creació del centre, com l'acord de declarar la inversió per posar en marxa el Centre Internacional de Tennis Rafael Nadal, pres pel Consell de Govern el 25 de març de 2011. Malauradament, l'impuls institucional d'aquestes mesures no donava els seus fruits i per això, el passat 27 d'abril, el Consell de Govern va aprovar el present projecte de llei.

Sobre aquest projecte de llei m'agradaria destacar una sèrie de punts. En primer lloc l'interès general del projecte en si mateix, ja no només per a la construcció d'unes noves instal·lacions esportives, que sempre suposen un factor de reactivació econòmica de la zona on es construeixen, l'impuls de l'esport també altres efectes col·laterals importantíssims a la zona, tant des del punt de vista social, perquè augmenta la qualitat de vida, com des del punt de vista econòmic, no podem oblidar que l'esport també pot ser i és un complement natural de l'activitat turística.

També vull destacar l'impacte del centre a la comarca de Manacor, i no tan sols a la comarca de Manacor, sinó a Mallorca i a totes les Illes Balears. És evident que per a Manacor aquest centre suposarà una important contribució al turisme que l'envolta, a la desestacionalització turística, amb efectes que s'estenen de manera radial a la resta de sectors econòmics de la zona, però també implicarà la consolidació de Manacor com a node comarcal completant el conjunt d'equipament d'abast supramunicipal que s'ubiquen a la ciutat, com són l'hospital o les dependències de l'Administració de justícia.

Finalment també vull fer esment a l'elecció de la ubicació del centre. És obvi que la vinculació del nostre gran esportista amb el municipi ha estat un factor decisiu, però també és cert que el lloc concret on s'ubicarà el centre és possiblement dels més idonis que es podien trobar. Es tracta d'uns terrenys situats devora la zona esportiva de la Torre dels Enagistes; de fet es tracta d'uns terrenys situats entre aquelles instal·lacions i la ciutat, el que dóna continuïtat de la zona urbana cap a l'equipament esportiu, ja que amb tota seguretat amb els pas dels anys acabaran integrades dins la mateixa trama del nucli.

Pel que fa al seu contingut, el projecte de llei fa una ordenació mínima a través de la figura d'un màster pla que s'aprova i s'integra a la llei en un annex. En aquest instrument es troben les determinacions urbanístiques a complir i la corresponent planimetria. En el màster pla es preveu la construcció del centre, que comprèn l'ús esportiu però també, entre d'altres, el docent i residencial comunitari, tant per a estudiants com a per a esportistes professionals. L'execució del projecte serà immediata i es garanteix el compliment de la normativa estatal bàsica en matèria de cessió d'aprofitaments a favor de l'Ajuntament de Manacor.

I vull acabar dient que aquest ha estat un assumpte molt important per al Govern balear, des del Govern hem tengut en tot moment la intenció d'empènyer i donar suport a aquest projecte, i vull destacar també que ha estat en tot moment parlat amb totes les forces de l'oposició, igual que amb l'Ajuntament de Manacor, i l'agraïment des del Govern per la col·laboració de tots els grups, ja sigui els que hi donen suport directament com els que en aquells moments han demostrat que s'abstenien, però sí que sé que hem pogut comptar amb la col·laboració; hem tengut diverses reunions en profunditat, hem acceptat per part del Grup Socialista tota una part de raonaments que se'ns han fet, amb la qual cosa he de dir que amb totes les forces i juntament amb l'Ajuntament de Manacor i la família Nadal hem pogut arribar a un enteniment jo crec que molt satisfactori i que ha de ser molt rendible per a tothom. Crec que és per donar-nos l'enhonorabona, l'enhonorabona primer per tenir un esportista com en Rafel Nadal, l'enhonorabona perquè un esportista com ell vulgui invertir un grapat de doblers, que són molts, a Manacor, i que això ens doni, a tot Mallorca, a tot Manacor i a totes les Illes Balears, un profit que segur que traurem en el futur, a més de la possibilitat que els nostres al·lots, la nostra gent, els nostres petits, tinguin el centre de referència mundial millor que hi pugui haver tant en tennis com en altres esports, i que el tinguem aquí devora, la qual cosa ha de revertir en el fet que puguin sortir altres figures d'aquí a poc temps.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Aplaudiments)

En el torn de fixació de posicions, per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Carbonero.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, doncs, bé, és ver que hem tengut possibilitat de poder acordar qüestions, i jo em deman per què en aquest tema hi ha hagut possibilitats i en altres no. Per tant no li vull fer aquest retret avui perquè avui en principi estam d'acord, però sí que m'agradaria que aquest esperit i aquesta col·laboració que hem tengut per arribar a un pacte en aquesta llei es pogués traslladar a altres lleis, i vostè té

en tramitació una llei molt important i a mi m'hagués agradat que no fossin vostès els únics que li donassin suport, com està passant fins ara.

És ver que el govern anterior, el govern del pacte, ja va incidir sobre aquest tema, va aprovar un protocol el 18 de febrer de 2011, que com a fruits va donar que el Consell de Govern el 25 de març de 2011 declaràs aquesta instal·lació d'interès general, d'interès autonòmic, perdó. I en aquest protocol l'Ajuntament de Manacor es comprometia a modificar el seu planejament urbanístic, fer una modificació puntual, per tal de tramitar els instruments de planificació de desenvolupament corresponents per tal que això es pogués fer. Ajuntament de Manacor, Consell Insular de Mallorca i Fundació Rafael Nadal. Tot això, per part del Govern vàrem complir allò que estava previst en el protocol, però després tots els altres actors doncs..., no s'ha fet res i per tant ara resulta que s'ha d'arreglar mitjançant una llei urgent, una llei exprés per tal que la inversió es pugui posar en marxa el més aviat possible.

Aquesta llei que es presenta per a nosaltres té aspectes positius i altres que no ho són tant. És positiu, i el conseller ho ha explicat, que està ben justificat l'ús pretès de centre internacional de tennis; aquest ús té interès general i per tant parlem de sòl rústic i de la declaració d'interès general que s'ha de produir o que es pot produir amb una instal·lació d'aquest tipus, pareix indubtable que aquesta instal·lació, un centre internacional, un centre d'alt rendiment de tennis liderat per Rafel Nadal, té interès general. Per tant és un indubtable benefici per a Manacor, per a la seva comarca i per a l'illa, fins i tot per a les Illes.

La ubicació, com ja s'ha dit, és adient: confronta amb la instal·lació esportiva pública de la Torre dels Enagistes i la carretera de Manacor a Cales de Mallorca; està ben encaixat urbanísticament a una zona en què nosaltres voldríem que hi hagués més equipaments fins arribar a la trama urbana de Manacor, i per tant això correspondrà a l'Ajuntament de Manacor amb les seves normes subsidiàries o pla general, però sí que ens agradaria que aquesta zona fos una zona de referència d'equipaments allargant l'ús que en aquest moment es pretén.

També és positiva la qualificació com a sistema general que fa la llei d'equipaments esportius supramunicipals. No sempre hi ha hagut reserves per a grans equipaments a les Illes, i hem de recordar com a grans equipaments la Universitat, el Parc Bit, etc., que cada vegada que s'han hagut d'implantar han necessitat d'instruments especials perquè no hi havia reserves per a aquests grans equipaments.

L'ordenació detallada a través del màster pla doncs ens sembla adient. Nosaltres ho havíem demanat, havíem demanat que hi hagués una ordenació detallada, no tan sols un dibuix, i creim que és adient l'instrument que s'ha triat. Ara bé -i aquí entram en uns aspectes que no són tan positius-, nosaltres pensàvem que era millor redactar un pla especial; passàvem per participació, per tipus de document, etc., que era un document més participatiu que el màster, encara que el resultat de l'ordenació és molt similar i per tant ens sembla bé.

Les cessions també creim que podien ser majors a favor de l'ajuntament, i per tant aquí doncs hi ha la cessió que hi ha. És ver que compleix amb el text refós de la Llei del sòl estatal, però que és el mínim i per tant pensàvem que hi podia haver unes cessions més importants.

I entenem que, tot i que l'aprovació del projecte correspon al Govern, l'ajuntament hauria d'haver fet un esforç per reclamar més protagonisme a l'hora d'atorgar les llicències, i per tant que hi hagués hagut més normalitat urbanística a l'hora de poder aprovar tots els instruments, els projectes, els plans, que es derivaran d'aquesta llei.

Tot i això, en la mateixa línia de la nostra actuació en el govern el 2011 i en línia amb les converses que hem tengut, el nostre grup parlamentari hi votarà a favor. Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Carbonero.

(Petit aldarull a la sala)

Pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. En relació amb el Projecte de llei de mesures urbanístiques per a l'execució del Centre Internacional de Tennis Rafael Nadal, primer de tot he de comentar que estam davant un centre esportiu que segurament tindrà fama mundial, internacional. El fet de l'aval del Sr. Rafel Nadal, l'impuls de Rafel Nadal, número 2 mundial actualment, que ha arribat a ser número 1 del tennis mundial, dóna per tant una importància cabdal a aquest projecte que, com dic, tant per a la comarca de Manacor com per a l'illa de Mallorca segur que tindrà a nivell turístic una gran importància i atraurà també, de ben segur, importants tennistes, a més de la formació que podrà donar als joves tennistes de Mallorca i de les altres illes que vulguin formar-se també en aquest centre. Per tant des d'aquest punt de vista no hi ha res a objectar a la implantació d'unes instal·lacions d'aquest tipus a Mallorca i, en concret, a la comarca de Manacor.

Sí que no estam d'acord amb la manera com s'ha triat, i així ho hem manifestat tant al conseller com a l'Ajuntament de Manacor, amb relació a com s'ha triat. El fet d'haver triat una llei de lectura única, fer, per tant, urbanisme a través de lleis, no ha estat mai la manera que nosaltres hem considerat que s'ha de dur a terme l'ordenació territorial i urbanística. El 18 de febrer de 2011 el Consell de Govern aprovava o autoritzava el protocol de col·laboració entre el Govern, l'Ajuntament de Manacor, el Consell Insular i el Sr. Rafel Nadal Parera en relació amb la posada en marxa d'aquest centre de referència internacional; en

concret en aquest protocol les parts es comprometien al següent: el Govern es comprometia a impulsar la tramitació de la declaració del projecte d'equipament esportiu com una inversió d'interès autonòmic; l'Ajuntament de Manacor es comprometia a una modificació puntual del planejament que permetés fer efectiva la construcció de l'equipament mitjançant el seu canvi de classificació i assignació a aquests terrenys d'un ús esportiu; el Consell Insular de Mallorca es comprometia a cooperar en la tramitació de les modificacions del planejament que promoguéssin l'Ajuntament de Manacor; i, per últim, el Sr. Nadal es comprometia, entre altres coses, a tramitar a càrrec seu totes les autoritzacions administratives i llicències municipals necessàries per a l'execució de les obres de l'equipament esportiu.

Llevat de la tramitació de l'interès autonòmic, declaració que va tenir lloc en el Consell de Govern de dia 25 de març de 2011, la resta de qüestions que figuraven en aquest protocol no s'han complert. Si s'haguessin complert, si hi hagués hagut diligència, si hi hagués hagut voluntat, no hauríem hagut de fer aquest tràmit que feim ara, que des del nostre punt de vista és d'una important excepcionalitat.

Pel que fa al contingut de la llei, compartim algunes de les mancances que ha comentat l'anterior portaveu socialista, i en concret el fet que es pagui un 5% d'aprofitament, i no el 10 o el 15, que és allò habitual, o el fet de ser eximits de llicències urbanístiques. En qualsevol cas això no lleva, com dic, que estiguem davant un projecte important, però la forma com es tramita no deixa de ser un urbanisme a la carta.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Pastor.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. President del Govern, diputades, diputats, jo crec que avui és un dia important, és un dia important després de molts d'anys de lluita per intentar dur endavant un projecte bo per a Manacor, bo per a Mallorca i també, com no?, bo per a les Illes Balears.

L'any 2005 a l'Ajuntament de Manacor se signava un protocol amb el tennista Rafel Nadal, l'aleshores president Jaume Matas i el batle de Manacor, jo mateix, Antoni Pastor. L'any 2010 es podia signar un altre protocol amb l'anterior president del Govern, el Sr. Antich, i la presidenta del Consell Insular de Mallorca, la Sra. Francina Armengol, juntament amb el tennista Rafel Nadal i també jo, batle de Manacor. I avui estam, pareix, davant la culminació d'un procés tal volta massa llarg, però jo crec que al final positiu i definitiu, també de la mà del president José Ramón Bauzá. Per tant paraules d'agraïment per a totes les persones que han presidit aquesta comunitat, perquè han cregut en un projecte bo per al conjunt dels ciutadans de les Illes Balears.

Massimo Cacciari, filòsof de formació i batle de Venècia per dos cops, en el seu llibre *La ciudad 2004* es demanava: "*¿Qué le pedimos a la ciudad? ¿Le pedimos que sea un espacio donde se reduzca a la mínima expresión toda forma de obstáculo al movimiento, a la movilización universal, al intercambio? ¿O le pedimos que sea un espacio donde haya lugares de comunicación, lugares fecundos desde el punto de vista simbólico, donde se preste la atención al otium, negocio?*". Jo crec que és una bona lectura, sobretot per aprofundir què volem de les nostres ciutats.

Estam parlant precisament d'identificar un nom de ciutat amb un nom, en aquest cas, d'un personatge públic, Rafel Nadal. Ja des de fa anys Manacor es relaciona precisament amb el món de l'esport, i jo crec que hi ha moltes de precedents dins el nostre país i arreu del món que ja han volgut aprofitar aquesta paraula que es diu "brandicar" per tal de fer referència a una ciutat, a una infraestructura. Podem anar al Museu Guggenheim, Bilbao; a edificis com la torre Agbar de Barcelona, entre d'altres, que ja fan referència a aquest sistema i a aquest model de ciutat. Ara bé, hem de dir que en tots aquests processos els dirigents de la ciutat o les empreses privades més representatives cerquen insistentment aquests referents quasi sempre de fora, és a dir, cerquen referents externs, persones que no s'identifiquen amb la ciutat, i també és ben cert que això és un cas totalment diferenciat. Tenim una relació existent entre Rafel Nadal i Manacor, entre ciutat i la marca pròpia; jo crec que això per si mateix ja és un efecte totalment positiu. A més hem d'insistir que no parlem d'un inversor estranger per urbanitzar, fer pisos, edificis, hotels; no, no, estam parlant d'un manacorí que vol invertir a la seva ciutat.

Hi ha aspectes que ja han destacat les persones que m'han precedit amb aquestes intervencions. Lloc d'ubicació, totalment adequat. Pensam que una extensió, un solar de 50.751 metres quadrats ha de reunir una sèrie de condicionants; primer, homogeni, és evident, pensam que requereix aquest criteri i el complex. Segon punt, el Pla territorial de Mallorca precisament ens condueix a créixer Manacor cap a aquest punt, per tant aquest també és un requisit que compleix. Elecció de la qualificació per sistema general; arribam a aquest punt, i faig referència a les paraules del Sr. Barceló, quan hem provat, hem testat, hem intentat tots els altres procediments; no arribam a fer una llei per lectura única perquè caprici, no, hem provat tots els altres procediments, hem intentat a través del Consell Insular de Mallorca fer-ho, i és ver que la part política hi estava totalment d'acord, hi va haver unanimitat i hi va haver consens, però la part tècnica no va recomanar en cap moment que es fes aquest sistema. Aleshores, davant una inversió que podia arribar als 20 milions d'euros, la persona que evidentment l'ha de fer vol una certa garantia i seguretat jurídica. Sempre se'ns havia dit que el punt final i el culminant era precisament aprovar una llei.

Parlam del 5%. S'ha parlat, i a mi em sap molt de greu que avui en els diaris la notícia sigui precisament les cessions que haurà de fer en aquest cas en Rafel Nadal a l'Ajuntament de Manacor, entre altres coses perquè parlam d'una instal·lació que no és comuna; no estam parlant de fer pisos, com he dit abans, o hotels, no, no, estam parlant d'una instal·lació esportiva; no estam parlant precisament d'especular amb el sòl d'una forma immediata, estam parlant de fer una inversió molt important que possible el seu rendiment serà al llarg dels anys. Però al mateix temps estam parlant d'una instal·lació esportiva que, si miram els cinc, els deu, els quinze o fins i tot en casos excepcionals podria ser del vint i del zero, no té pràcticament significat, és pràcticament insignificant sabent la repercussió i la projecció mundial que podrà donar a la imatge de Manacor.

Si un mira tots aquests condicionants li agradaria poder parlar una miqueta més per intentar convèncer en aquest cas al grup que no estarà d'acord, perquè a mi m'agradaria aquí en aquesta tribuna comentar una cosa perquè quedi ben clara en el *Diari de Sessions* i sobretot a tots els ciutadans d'aquesta comunitat: és ver que hi ha hagut exigències per part del Sr. Rafel Nadal perquè aquest projecte es pogués dur endavant, faltaria més, i jo els diré quina ha estat precisament l'exigència que va fer el Sr. Nadal: que això no es convertís en un debat polític, que no hi hagués batalla política, que si hi havia discussió política i s'havia d'entendre que ell tenia privilegis ell renunciava va fer la inversió, no volia ser problema per a aquesta comunitat, volia ser una ajuda i una solució per a una situació d'aquesta comunitat, i davant aquestes paraules m'agradaria que es reconsideràs aquesta postura, entre altres coses perquè crec que és un gest que l'honora i que crec que entre tots l'hauríem de cuidar.

M'agradaria només acabar, ja que se m'ha donat l'oportunitat, per agrair tant al president del grup parlamentari com a la portaveu que m'hagin donat l'oportunitat de sortir a aquesta tribuna a defensar aquest tema.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé passam a votar.
Votam.

51 vots a favor, 5 en contra i cap abstenció, per la qual cosa queda aprovat. I es faculden els Serveis Jurídics de la cambra per fer-ne les correccions i les modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Queda aprovada la Llei de mesures urbanístiques per a l'execució del Centre Internacional de Tennis Rafael Nadal.

I, no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS